

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞ'

Πέμπτη 22 Ιουνίου 2006

Αθήνα, σήμερα στις 22 Ιουνίου 2006, ημέρα Πέμπτη και ώρα 11.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής, κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Κωνσταντίνο Σπηλιόπουλο, Βουλευτή Αχαΐας, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές Λέσβου και Α' Θεσσαλονίκης κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά, με την οποία οι Σύλλογοι Εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και Γονείς της Μύρινας Λήμνου ζητούν την επίλυση των κτηριακών προβλημάτων των Δημοτικών Σχολείων της περιοχής τους.

2) Οι Βουλευτές Λάρισας και Μαγνησίας κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ αντίστοιχα κατέθεσαν αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων στις Δ.Ο.Υ. Νομού Λάρισας ζητεί να ανακληθούν οι μεταθέσεις στη Β' Δ.Ο.Υ. Κατερίνης τριών εργαζομένων στις Δ.Ο.Υ. Αγιάς και Β' Λάρισας καθώς και να καλυφθούν οι κενές οργανικές θέσεις στις Δ.Ο.Υ. Αγιάς, Φαρσάλων και Τυρνάβου.

3) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων υποστηρίζει τις προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την αναγνώριση και ενίσχυση του ρόλου των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων στην Ευρωπαϊκή Οικονομία.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μπαφάκης Ανδρέας, Δικηγόρος, ζητεί την οικονομική αποκατάσταση των απολυμένων πρώην εργαζομένων στην Αμερικανική Βάση Γουρνών.

5) Ο Βουλευτής Ζακύνθου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εργαζόμενοι στο Σύνδεσμο Ύδρευσης Δήμων Ζακύνθου ζητούν την εξόφληση των οφειλών των Δήμων προς τον Σύνδεσμο.

6) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθε-

σε αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Λακωνίας εκφράζει την αντίθεσή του στην ενδεχόμενη κατάργηση της Διοικητικής Υγειονομικής Περιφέρειας Πελοποννήσου και τη μεταφορά των αρμοδιοτήτων της σε ενιαίο σχηματισμό με έδρα την Πάτρα.

7) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Λακωνίας διαμαρτύρεται για την υπαγωγή του Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε. στο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ..

8) Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται η ένταξη των αγροτικών εκμεταλλεύσεων του Νομού Αιτωλίας στο πρόγραμμα μείωσης της νιτρορύπανσης.

9) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Πέτσας Δημήτριος, κάτοικος Κορίνθου, καταγγέλλει την έλλειψη ελέγχου από υπαλλήλους υπηρεσιών σε οικογενειακή του υπόθεση.

B. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στις με αριθμό 6259/11-1-06 και 6366/12-1-06 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Νικολάου Κορτσάρη και Μιχάλη Χρυσοχοϊδή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 609/3-2-2006 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις με αριθμ. 6259/11-1-2006 και 6366/12-1-2006 ερωτήσεις, που κατατέθηκαν στη Βουλή από τους Βουλευτές κ. Νικ. Κορτσάρη και Μιχ. Χρυσοχοϊδή, σχετικά με την πρόταση του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών (ΣΕΒ) για το πάγωμα μισθών και ημερομισθίων, σας πληροφορούμε τα εξής:

Α. Σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1876/1990 (ΦΕΚ 27/Α/1990) «Περί ελευθέρων συλλογικών διαπραγματεύσεων...», οι όροι αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων, ρυθμίζονται με Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας (Σ.Σ.Ε.), οι οποίες υπογράφονται μεταξύ των εργατικών και εργοδοτικών συνδικαλιστικών οργανώσεων, μετά από ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και κατατίθενται στο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Στη διαδικασία διαπραγμάτευσης - υπογραφής - κατάθεσης των ΣΣΕ, το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας ουδεμία δυνατότητα παρέμβασης έχει.

Επιπρόσθετα, σας γνωρίζουμε ότι: σε περίπτωση αποτυχίας των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων, τα ενδιαφερό-

μενα μέρη μπορούν να ζητήσουν τις υπηρεσίες του Μεσολαβητή ή να προσφύγουν στη Διαιτησία για την έκδοση Διαιτητικής Απόφασης (άρθρα 14 και 15 του ν. 1876/1990).

Β. Σχετικά με την αντιμετώπιση της ανεργίας, που πλήττει ορισμένες περιοχές, κύρια της Βόρειας Ελλάδας, έχουμε ενημερώσει την Εθνική Αντιπροσωπεία με το υπ' αριθμ. 324/16-12-2005, αντίγραφο το οποίο σας επισυνάπτουμε για ενημέρωσή σας.

Ο Υπουργός
ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

2. Στην με αριθμό 5227/6-12-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ντίνου Ρόβλια δόθηκε με το υπ' αριθμ. 379/23-1-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της από 6/12/2005 ερώτησης του Βουλευτή κ. Ντ. Ρόβλια, σχετικά με «Δικαστικές προσφυγές κατά αποφάσεων επιλογής προισταμένων θέσεων ευθύνη», σας ενημερώνουμε, ότι κατατέθηκε αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών από 18-03-2005, της μονίμου υπαλλήλου της Γ.Γ.Α, Ιωάννας Καρυσούλλη του κλάδου ΠΕ1 Διοικητικού, κατά της 49910/9-12-2004 πράξης του Υφυπουργού Πολιτισμού, η οποία προέκυψε μετά από κρίσεις του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, περί τοποθέτησης ως προισταμένων Διευθύνσεων των μονίμων υπαλλήλων της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, Κούτσαρη Δέσποινας και Μεντεσιδη Θωμά. Η δικάσιμος είχε ορισθεί για 17-11-2005 και αναβλήθηκε για 16-02-2006.

Αναφορικά με «Δικαστικές προσφυγές κατά αποφάσεων επιλογής προισταμένων θέσεων ευθύνη, στα εποπτευόμενα Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ., σας διαβιβάζουμε το από 20-1-2006 σχετικό έγγραφο του Σ.Ε. Φ. με τα ζητηθέντα στοιχεία.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 2782/29-9-05 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ευαγγελίας Σχοιναράκη-Ηλιάκη, Εμμανουήλ Σκουλάκη και Κωνσταντίνου Σπηλιόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 316/9-1-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της από 3/10/2005 ερώτησης των Βουλευτών κ.κ. Ε. Σχοιναράκη, Μ. Σκουλάκη, Κ. Σπηλιώπουλου κ.λ.π. σας ενημερώνουμε ότι καθ' ύλην αρμόδιο για την αντιμετώπιση του θέματος είναι καθ' αρχήν το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Είναι αυτονόητο, ότι καθ' όσον αφορά στην άσκηση των δικών μας αρμοδιοτήτων για την αντιμετώπιση του προβλήματος στους αθλητικούς χώρους θα σταθούμε αρωγοί σε κάθε σχετική πρωτοβουλία. Σε κάθε περίπτωση, όπως ήδη έχει απαντήσει και το συνενωτικό Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, η τοποθέτηση νέων απινιδωτών στους αναφερόμενους από τους ερωτώντες βουλευτές χώρους θα εξετασθεί από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης σε συνεργασία με το ΕΚΑΒ.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

4. Στην με αριθμό 3768/21-10-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκερογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 57748/14-11-

05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, και σύμφωνα με την υπ' αριθμ.38291/28-07-05 απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, περί της κατανομής στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις της Χώρας των εσόδων από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους για το Β' εξάμηνο του 2005, στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ηρακλείου κατανεμήθηκε ποσό 1.230.000 ευρώ για επενδύσεις, καθώς και ποσό 820.000 ευρώ αποκλειστικά για τη βελτίωση, συντήρηση και αποκατάσταση του οδικού δικτύου τους.

Επίσης, στο πλαίσιο της αρμοδιότητας του ΥΠΕΣΔΔΑ, τα ποσά που διατίθενται είτε από τη ΣΑΤΑ, είτε από τη ΣΑΕ-055 είναι περιορισμένα και ικανά να καλύψουν μικρής έκτασης ζημιές ή έκτακτες, πάσης φύσεως ανάγκες των Ο.Τ.Α. Βάσει των ανωτέρω, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ηρακλείου χρηματοδοτήθηκε κατά το έτος 2005 με το ποσό των 70.000 ευρώ.

Περαιτέρω, τα έργα ««Οδικός άξονας Χουδέτσι - Παρθένι - Τεφέλι - Πύργος» και «Καρτερός - Επισκοπή» έχουν ενταχθεί και υλοποιούνται στο πλαίσιο του Γ ΚΠΣ (ΠΕΠ Κρήτης 2000 - 2006).

Κατά τα λοιπά, αρμόδια να απαντήσουν είναι τα Υπουργεία Περιβάλλοντος, Χωροταξίας & Δημοσίων Έργων και Οικονομίας & Οικονομικών, προς τα οποία κοινοποιούμε αντίγραφο της ανωτέρω ερώτησης.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ »

5. Στην με αριθμό 10187/28-4-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1530/18-5-06 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. Στρατάκης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Με την υπ' αριθμ. 18/13Κ/2004 Προκήρυξη για τη στελέχωση των υπηρεσιών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, προκηρύχθηκαν 25 θέσεις υπαλλήλων του Κλάδου ΠΕ3 Κτην/κου. Μία από τις θέσεις της Προκήρυξης προοριζόταν για το Κτηνιατρικό Εργαστήριο Ηρακλείου, αλλά δεν πληρώθηκε διότι δεν υπήρξε υποψήφιος που να πληροί τις προϋποθέσεις της Προκήρυξης.

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στον προγραμματισμό προσλήψων για το έτος 2006, ζήτησε από το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. την έγκριση, μεταξύ των άλλων θέσεων και 90 θέσεων ΠΕ3 Κτην/κου, 30 θέσεων ΤΕ4 Τεχνολόγων Δημ. Υγείας & Κ.Ε. και 60 θέσεων ΔΕ2 Βοηθών Εργαστηρίων.

Με την έγκριση των παραπάνω θέσεων και την ολοκλήρωση των διαδικασιών πρόσληψης, θα στελεχωθούν οι κενές θέσεις υπαλλήλων των υπηρεσιών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

6. Στην με αριθμό 10152/27-4-06 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Λιάνας Κανέλλη, Βέρας Νικολαΐδου και Αντωνίου Σκυλάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 42390/ΙΗ/18-5-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 10152/27-4-06, την οποία κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Λιάνα Κανέλλη, Αντ. Σκυλάκος και Βέρα Νικολαΐδου και η οποία αναφέρεται στην ανάγκη ανέγερσης νέων σχολικών κτιρίων στην Αττική, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Για την οριστική επίλυση του προβλήματος Σχολικής Στέγης στην Αττική, έχει εκπονηθεί από τις Υπηρεσίες του ΟΣΚ λεπτομερής ορθολογιστική μελέτη.

Όπως μας πληροφορήσε ο ΟΣΚ με το από 17-5-06 έγγραφό του, ειδικά στο Δήμο Αθηναίων και σύμφωνα με τη συγκεκριμέ-

νη μελέτη, από τις 458 υπάρχουσες Σχολικές μονάδες αντιμετωπίζουν πρόβλημα στην εξεύρεση λύσης στέγασης μόνο 8 απ' αυτές (6 μισθωμένες και 2 σε διπλοβάρδια) λόγω της πυκνής δόμησης.

Επισημαίνεται ότι μόνο στο Δήμο Αθηναίων οι τρέχουσες δράσεις (κατασκευές, μελέτες, αποκτήσεις χώρων, κλπ) του ΟΣΚ ανέρχονται σε 89.

Τέλος, διευκρινίζεται ότι σε κάθε περίπτωση ο ΟΣΚ δεν μπορεί να ευθύνεται για πράξεις τρίτων Υπηρεσιών, ιδιαίτερα σε ότι αφορά θέματα χαρακτηρισμού χώρων ως σχολικών (αρμοδιότητα Ο.ΤΑ) ή ακυρώσεις Αποφάσεων (ΣΤΕ) σε σχέση με τους εν λόγω χαρακτηρισμούς.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΚΑΛΟΣ»

7. Στην με αριθμό 9535/4-4-2006 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Δραγασάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-965/17-5-06 έγγραφο του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 9535/4-4-2006 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Δραγασάκης, η οποία μας κοινοποιήθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/6053/26-4-2006 έγγραφο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, σύμφωνα και με το με αριθμ. ΥΠΑ/Δ13/Α/16897/909/11-5-2006 έγγραφο της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, θέτουμε υπόψη τα εξής:

1. Σύμφωνα με τη Σύμβαση του Σικάγου (ν.211/47)ι καθώς και τη διεθνή συμφωνία περί διαμετακόμισης των Διεθνών Αεροπορικών Υπηρεσιών, η οποία κυρώθηκε με το ν.210/47, κάθε συμβαλλόμενο κράτος μέλος του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO), χορηγεί στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη το δικαίωμα να υπερίπτανται του εδάφους του καθώς και το δικαίωμα τεχνικής προσγείωσης.

Σύμφωνα με την ίδια Σύμβαση, τα αερ/φη που χρησιμοποιούνται για στρατιωτικές, τελωνειακές και αστυνομικές υπηρεσίες θεωρούνται ως κρατικά α/φη και θα πρέπει να έχουν ειδική άδεια ή να υφίσταται ειδική συμφωνία για την υπέρπτηση ή την τεχνική προσγείωση.

Για τα πολιτικά αεροσκάφη που υπερίπτανται ή πραγματοποιούν τεχνική προσγείωση και μεταφέρουν όπλα, πυρομαχικά, εκρηκτικές ύλες, απαιτείται διπλωματική άδεια (ΥΠΕΞ ν. 2168/1993).

2. Το Υπ.Μ.Ε. και η Υ.Π.Α. δεν έχουν πληροφορίες ή στοιχεία όσον αφορά στη χρήση Ελληνικών Αεροδρομίων από αεροσκάφη ναυλωμένα από τη CIA , τα οποία να μεταφέρουν κρατούμενους με προορισμό το Γκουαντάναμο ή άλλες φυλακές.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ ΛΙΑΠΗΣ»

8. Στην με αριθμό 10261/13-5-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αγγελου Μανωλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-1007/17-5-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 10261/3-5-2006, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Άγγελος Μανωλάκης, σύμφωνα και με το 992854/16-5-2006 έγγραφο του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Ο.Σ.Ε.), θέτουμε υπόψη σας ότι :Ο αριθμός των δρομολογίων του Προαστιακού στην τρέχουσα δρομολογιακή περίοδο, εξαντλεί τη χωρητικότητα του διαδρόμου Αθήνας - ΣΚΑ - Αθήνας τον οποίο χρησιμοποιούν από κοινού με όλες τις αμαξοστοιχίες προς Κεντρική και Βόρεια Ελλάδα, και αντίστροφα. Για τον λόγο αυτό είναι προς το παρόν αδύνατη η περαιτέρω πύκνωση των δρομολογίων του προαστιακού Αθηνών - Κορίνθου - Αθηνών.

Με την ολοκλήρωση των έργων γραμμής στα τμήματα από Πειραιά έως τις Τρεις Γέφυρες και από Μέγαρα έως τους Αγίους Θεοδώρους, θα εξετασθεί η περαιτέρω πύκνωση των δρομολογίων της υπόψη διαδρομής.

Επίσης, με την παραλαβή νέου τροχαίου υλικού, θα ενισχυθούν οι συνθέσεις των αμαξοστοιχιών του προαστιακού που

ήδη κυκλοφορούν στη γραμμή Αθηνών - Κορίνθου με επί πλέον βαγόνια.

Ήδη, οι αρμόδιες υπηρεσίες Ο.Σ.Ε. και Προαστιακού βρίσκονται σε επαφή για την εύρεση δυνατής λύσης εν όψει της θερινής περιόδου.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ ΛΙΑΠΗΣ»

9. Στην με αριθμό 10335/4-5-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-989/17-5-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 10335/4-5-2006 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Στέλιος Παπαθεμελής, σύμφωνα και με το με αριθμό ΥΠΑ/Δ13/Α/7753/945/5-2006 έγγραφο της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, σας πληροφορούμε ότι :

Η αρμοδιότητα ενεργειών έρευνας και διασώσεως εντός του FIR Αθηνών, ανήκει στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, το οποίο εν προκειμένω συνεργάζεται άμεσα με το Υπουργείο Εθνικής Αμυνας.

Για τον λόγο αυτό, η Υ.Π.Α δεν εκλήθη και δεν συμμετείχε στην 35η Σύνοδο της αρμόδιας Επιτροπής του ICAO (Μόντρεαλ Καναδά, 7-10/11/2005).

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ ΛΙΑΠΗΣ»

10. Στην με αριθμό 9511/4-4-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολάου Νικολόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ 42249/18-5-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 9511/4-4-2006 ερώτηση που κατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ν. Νικολόπουλο με θέμα «Ογκολογικός Ξενώνας», σας γνωρίζουμε ότι η μελέτη και κατασκευή Ογκολογικού Ξενώνα στην Πάτρα και συγκεκριμένα στο χώρο μεταξύ του Πανεπιστημίου Πατρών και του ΠΓΝ Πατρών, είναι έργο που πραγματοποιείται από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αχαΐας.

Ο Υφυπουργός
Α. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ».

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωή και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 23 Ιουνίου 2006.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παραγράφου 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 823/20.6.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Μπαντουβά προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων ενίσχυσης των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων κ.λπ..

2. Η με αριθμό 821/20.6.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Μαγκριώτη προς τον Υπουργό Μακεδονίας-Θράκης, σχετικά με την επίλυση συνταξιοδοτικών θεμάτων των εργαζομένων στην HELEXPO Α.Ε. κ.λπ..

3. Η με αριθμό 834/20.6.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντωνίου Σκυλάκου προς την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την ανάκληση εγκυκλίου του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου με την οποία απαγορεύεται η είσοδος στα σχολεία εκπροσώπων των κομμάτων κατά τη διάρκεια των ωρών λειτουργίας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 828/20.6.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φωτίου Κου-

βέλη προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων ελέγχου του αυξημένου κόστους του χρήματος που χορηγείται από τις Τράπεζες προς τους δανειολήπτες κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 829/20.6.2006 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αθανασίας Μερεντίτη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με τη μεταφορά των παλαιών φυλακών Τρικάλων στις νέες εγκαταστάσεις κ.λπ..

2. Η με αριθμό 835/20.6.2006 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τη χρηματοδότηση της Ορχήστρας των Χρωμάτων για την πληρωμή των μουσικών και των εργαζομένων και τη συνέχιση του έργου της.

3. Η με αριθμό 827/20.6.2006 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την καθυστέρηση ενεργοποίησης των οριστικών δικαιωμάτων των αγροτών, τον κίνδυνο προστίμων κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Προέδρου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Γεωργίου Παπανδρέου, σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων, με θέμα τη λειτουργία του κράτους και των θεσμών.

Σύμφωνα με το άρθρο 143, παράγραφος 4, του Κανονισμού της Βουλής, η διάρκεια της αγόρευσης του Πρωθυπουργού είναι τριάντα λεπτά της ώρας, του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με πρωτοβουλία του οποίου πραγματοποιείται η σημερινή συζήτηση, επίσης τριάντα λεπτά της ώρας, των Προέδρων των δύο άλλων Κοινοβουλευτικών Ομάδων είκοσι πέντε λεπτά της ώρα και των Υπουργών δεκαπέντε λεπτά της ώρας.

Δικαίωμα δευτερολογίας έχουν για δεκαπέντε λεπτά της ώρας ο Πρωθυπουργός και για δέκα λεπτά της ώρας οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Υπουργοί. Ο Πρωθυπουργός μπορεί να τριτολογήσει για πέντε λεπτά της ώρας.

Ο χρόνος αγόρευσης του Υπουργού που παρεμβαίνει στο στάδιο των κυρίων αγορεύσεων ή των δευτερολογιών, πριν ολοκληρωθούν οι αγορεύσεις ή οι δευτερολογίες των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, περιορίζεται στο ήμισυ του χρόνου που δικαιούται.

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαλεκτική αντιπαράθεση απόψεων, προτάσεων, ιδεών, μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων, είναι οξυγόνο δημοκρατίας. Ο έλεγχος της Κυβέρνησης είναι βασικό στοιχείο του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος. Η κριτική είναι δικαίωμα κάθε πολιτικού και κάθε πολίτη, όχι όμως η διαστρέβλωση, όχι η παραποίηση, όχι η στείρα αντίδραση.

Δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική αντιπαράθεση να αποβλέπει στην πόλωση και τον φανατισμό. Δεν μπορεί να διακινδυνεύει συμφέροντα της κοινωνίας, συμφέροντα του τόπου στο βωμό κομματικών σκοπιμοτήτων. Οι πρακτικές αυτές εκθέτουν και τους σκηνοθέτες τους και τους πρωταγωνιστές τους. Εκθέτουν τη χώρα άδικα, αβάσιμα, ανεύθυνα.

Στην επιστολή του προς την Πρόεδρο της Βουλής, για τη σημερινή συζήτηση, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αναφέρεται με γενικευμένη αμφισβήτηση σε θέματα ισονομίας και ισοπολιτείας. Μπορεί να βολεύεται στη γενίκευση, μπορεί να διευκολύνεται με την προσποίηση αμνησίας, υπάρχουν όμως πράγματα που δεν μπορεί ούτε να αγνοούνται, ούτε να υποτιμούνται, ούτε προπάντων να αμφισβητούνται.

Η Ελλάδα είναι περήφανη για τις αρχές και τις αξίες που προσβέβει. Έχει ισχυρό πλαίσιο ισονομίας. Έχει κανόνες ισοπολιτείας που ισχύουν για κάθε πολίτη σ' αυτόν τον τόπο. Όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες απολαμβάνουν τα ίδια ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, χωρίς εξαιρέσεις, χωρίς διακρίσεις, χωρίς αποκλεισμούς.

Η Ελλάδα αποδεικνύει διαρκώς -και το αποδεικνύει στην πράξη- ότι αγαλιάζει με ευαισθησία και ανθρωπιά όλους όσους ζουν και εργάζονται εδώ.

Η Ελλάδα, διοργανώνοντας τους καλύτερους Ολυμπιακούς Αγώνες στη νεότερη ιστορία τους, έστειλε παντού στον κόσμο απόδειξη και μήνυμα ασφάλειας και φιλοξενίας υψηλού επιπέδου.

Η Ελλάδα έκανε και κάνει συνεχή βήματα προς τα εμπρός για την προστασία όλων των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, για την ισότητα ανδρών και γυναικών, για την κοινωνική ένταξη των οικονομικών μεταναστών. Έχουμε ανοικτή και ελεύθερη κοινωνία. Εργαζόμαστε εντατικά, υπεύθυνα για να αποκτή η κοινωνία μας ολοένα και περισσότερη συνοχή, περισσότερη αλληλεγγύη, περισσότερη δικαιοσύνη.

Θυμίζω την εφαρμογή σύγχρονης μεταναστευτικής πολιτι-

κής, την προώθηση ολοκληρωμένου προγράμματος για την κοινωνική ένταξη των μεταναστών, τις δράσεις για την κοινωνική ενσωμάτωση των Ελλήνων Τσιγγάνων, την κρατική αρωγή στους παλιννοστούντες ομογενείς μας, τη δέσμη μέτρων για τα άτομα με αναπηρίες, τα προγράμματα για την τόνωση της γυναικείας επιχειρηματικότητας και απασχόλησης.

Βεβαίως χρειάζονται περισσότερα. Πάντα θα χρειάζονται περισσότερα. Σ' αυτό ναι, να συμφωνήσουμε, να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, να πάμε πιο μπροστά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ίδια επιστολή προς την Πρόεδρο της Βουλής γίνεται λόγος για τους θεσμούς και την ποιότητα της δημοκρατίας. Χαίρομαι που ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αντιγράφει το πολιτικό μας λεξιλόγιο. Δεν αρκεί όμως η αντιγραφή λόγων. Απαιτείται ουσιαστική υιοθέτηση του στόχου, έμπρακτη συμβολή, εποικοδομητική δράση.

Η Ελλάδα από τη Μεταπολίτευση έως σήμερα διανύει την πιο μακρά περίοδο δημοκρατικής σταθερότητας. Συνέβαλαν σ' αυτό όλες οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου, συνέβαλαν οι μεγάλες εθνικές επιλογές που ορίσαμε και κατακτήσαμε στα χρόνια που πέρασαν. Η νομιμοποίηση όλων των πολιτικών κομμάτων, η οριστική επίλυση του πολιτειακού ζητήματος, η καθιέρωση του δημοκρατικότερου και προοδευτικότερου Συντάγματος που γνώρισε ποτέ ο τόπος, η ένταξη μας στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια, η προσέγγιση που πέτυχαν οι πολιτικές δυνάμεις, υιοθετώντας ευρωπαϊκές πολιτικές.

Απέναντι σ' αυτές τις θετικές εξελίξεις άρχισαν να εμφανίζονται αργότερα φαινόμενα και νοοτροπίες που έπλητταν την ποιότητα της δημοκρατίας. Ήταν κυρίως φαινόμενα διαπλοκής, φαινόμενα διαφθοράς, η απόπειρα ποδηγέτησης της πολιτικής από οργανωμένα συμφέροντα, η άναρχη ανάπτυξη της ιδιωτικής τηλεόρασης, ο γιγαντισμός του δημόσιου τομέα που εξέθερε έναν ιδιότυπο κρατικό παρεμβατισμό, η εξυπηρέτηση μικρών ομάδων συμφερόντων σε βάρος όλων των άλλων για τη διατήρηση της εξουσίας, ήταν προπάντων η ανάπτυξη καθεστωτικών νοοτροπιών, πρακτικών, μεθοδεύσεων που εξέθεσαν ένα «συμφεροντο-κεντρικό μοντέλο διακυβέρνησης», ένα μοντέλο που σχετικοποιούσε τα πάντα, περιθωριοποιούσε αρχές και αξίες, τροφοδοτούσε τον κυνισμό, παραμέριζε την αξιοσύνη, υπερηφανεύονταν για τον κομματισμό.

Δείγματα της κατάπτωσης εκείνης υπήρξαν οι παράνομες ελληνοποιήσεις μέσα από εξωθεσμικά παράκεντρα, τα οποία επέβαλαν τις λίστες τους στις αρμόδιες αρχές. Δείγμα ήταν το έγκλημα του Χρηματιστηρίου με την κρατική κυβερνητική χειραγώγηση των μετοχών, την αιχμαλωσία και την οικονομική καταστροφή ενός εκατομμυρίου πολιτών.

Όλα αυτά αφορούσαν άμεσα τη λειτουργία του κράτους και των θεσμών του. Έπληξαν κάρια τα συμφέροντα και τα δικαιώματα του πολίτη. Επέδρασαν αρνητικά στην ουσία και την ποιότητα της δημοκρατίας.

Σε όλα αυτά απαντούμε με αποτελεσματικές και προοδευτικές πολιτικές. Αποδεικνύουμε στην πράξη ότι λειτουργούμε ως Κυβέρνηση όλων των Ελλήνων. Άρχισε να συνεδριάζει και πάλι το Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών -και θα συνεδριάσει όποτε ξαναχρειαστεί- πράγμα που δεν έγινε ποτέ στη διάρκεια των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Έγιναν, με κυβερνητική πρωτοβουλία, αλληπάλληλες, συνολικά έξι συζητήσεις στη Βουλή σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων, πράγμα που σπάνιζε στις πρακτικές του χθες.

Ενημερώνονται υπεύθυνα όλες οι πολιτικές δυνάμεις για κάθε σοβαρό ζήτημα εθνικής πολιτικής. Οι πόρτες του γραφείου μου είναι διαρκώς ανοικτές σε όλους τους πολιτικούς αρχηγούς και είναι επιδίωξη μου να υπάρχουν πιο τακτικές αλλά και πιο ουσιαστικές συζητήσεις. Οι κοινοβουλευτικές επιτροπές λειτουργούν με τρόπο εντατικό και υποδειγματικό. Συγκροτήσαμε, όπως είχαμε δεσμευθεί, Εθνικό Συμβούλιο για την παιδεία με υπερκομματική σύνθεση. Ακολουθήσαμε και ακολουθούμε πολιτικές ευθύνης και κοινωνικής ευαισθησίας.

Επιδιώκουμε σε κάθε περίπτωση τη σύνθεση απόψεων και ιδεών. Μετρούμε σε κάθε απόφασή μας το κοινωνικό αποτέλεσμα. Αντιμετωπίζουμε μεγάλα προβλήματα, όπως τα δημοσιο-

νομικά, με τον πιο ήπιο κατά το δυνατό τρόπο. Κάνουμε επιλογές πέρα από κομματικά όρια, επιλογές που συμβάλλουν αποτελεσματικά στην ενίσχυση της εθνικής ομοψυχίας, τη βελτίωση του πολιτικού κλίματος, την αναβάθμιση του κύρους των θεσμών. Προχωρούμε με βάση αρχές και αξίες. Δεν διεκδικούμε το «αλάθητο». Διεκδικούμε το καλύτερο.

Δικαιούμαι, ωστόσο, να ρωτώ: Συμβάλλει στην ποιότητα της δημοκρατίας και την αναβάθμιση του δημόσιου βίου η τακτική της οξύτητας και της πόλωσης; Συμβάλλει στην ποιότητα της δημοκρατίας και την πρόοδο του τόπου ο λαϊκισμός, η στείρα αντίδραση σε κάθε αλλαγή και μεταρρύθμιση; Είναι συμβατή με προθέσεις αναβάθμισης της ποιότητας της δημοκρατίας η εντολή στους Βουλευτές ενός κόμματος να λένε «όχι» σε κάθε τι που λείει ή κάνει η Κυβέρνηση; Είναι αυτή δημοκρατική αντίληψη; Αναβαθμίζονται έτσι οι θεσμοί; Προάγεται έτσι η ποιότητα της δημοκρατίας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην επιστολή του για την σημερινή συζήτηση ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ισχυρίζεται ότι ανακάλυψε θέμα λειτουργίας του κράτους. Μόλις τώρα, μόλις έχασαν τις εκλογές, δυο χρόνια από τότε που βρέθηκαν στην Αντιπολίτευση ξέσπασε πρόβλημα κράτους. Έλεος! Και ερωτώ: Γιατί τόση αυθαιρεσία και ως προς το πρόβλημα και ως προς το χρόνο της διόγκωσής του; Γιατί τόση προσποίηση άγνοιας και αμνησίας; Γιατί τόσο κραυγαλέα αυτοδιάψευση;

Εμείς δεν αρνηθήκαμε ποτέ και δεν αρνούμαστε και σήμερα τα προβλήματα που υπάρχουν. Δεν τα κρύβουμε. Δεν είμαστε οπαδοί της εικονικής πραγματικότητας. Δεν επιδιώκουμε ωραιοποιήσεις που συνιστούν εφησυχασμό, που συνιστούν σε τελική ανάλυση αδράνεια και απραξία. Υπάρχουν σοβαρά προβλήματα και στην κοινωνία και στην οικονομία και στο κράτος. Υπάρχουν προβλήματα και στο στενό και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Και τα προβλήματα αυτά είναι πολλά. Είναι πολυδιάστατα. Είναι βαθιά ριζωμένα.

Το είπα πρόσφατα στην Κοινοβουλευτική μας Ομάδα και το επαναλαμβάνω και σήμερα στη Βουλή: Το δημόσιο είναι ο μεγάλος ασθενής σ' αυτόν τον τόπο. Το ερώτημα είναι: Πώς δημιουργήθηκαν τα προβλήματα αυτά; Ποια είναι τα βαθύτερα αίτια τους; Πώς τελικά αντιμετωπίζονται;

Όλοι ξέρουμε την αλήθεια, όλοι ξέρουμε ποιοι είναι οι λόγοι, οι υπαίτιες πρακτικές, οι οπισθοδρομικές νοοτροπίες. Είναι οι χρόνιες παθολογίες που συγκαλύπτονταν, διαιωνίζονταν και διογκώνονταν για ένα τέταρτο του αιώνα, οι κατεστημένες αντιλήψεις που αντιμάχονται την πρόοδο, τα κενά στις δομές και τις υποδομές του κράτους που είτε αγνοούνταν είτε σκόπιμα αφήνονταν για να υπηρετούν διαπλοκές και ιδιοτέλειες.

Χρόνια τώρα οι προσλήψεις γίνονταν «από τα παράθυρα» και οι διορισμένοι κρατούνταν όμηροι στις κομματικές σκοπιμότητες των κυβερνήσεων. Οι εγκρίσεις εκτάκτων σε όλη την οκταετία των κυβερνήσεων του χθες, από το 1996 ως το 2004, βρίσκονταν περίπου στο 85% του συνόλου των προσλήψεων! Δημόσιες υπηρεσίες και οργανισμοί φορτώνονταν προσωπικό που δεν χρειαζόνταν, αλλά δεν είχαν εξειδικευμένα στελέχη αναγκαία στο νέο περιβάλλον της γνώσης και της τεχνολογίας.

Βασικές υποδομές, απόλυτα επιβεβλημένες για την εύρυθμη λειτουργία του κράτους, όπως για παράδειγμα το Κτηματολόγιο, αντί να προχωρήσουν, κατέληξαν σε σκάνδαλα και τεράστια κοινοτικά πρόσημα.

Αντί να καταρτιστεί ολοκληρωμένο χωροταξικό σχέδιο που να ισχύει για όλους, προσφέρονταν, κατ' αποκοπή και κατ' εξαίρεση, τροπολογίες στους ευνοούμενους της διαπλοκής. Η γραφειοκρατία ταλαιπωρούσε τους πολίτες. Υπονόμευε την αναπτυξιακή διαδικασία και τροφοδοτούσε τη διαφθορά, χωρίς να λαμβάνονται ούτε καν στοιχειώδη μέτρα.

Μεταρρυθμίσεις, που συνδιαμορφώνονταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σκόνταφταν στο κατεστημένο, στο φόβο του κομματικού κόστους, στην αδράνεια της πολιτικής ηγεσίας.

Πέρα απ' όλα αυτά ήταν οι οικονομικές επιλογές που υπονόμευαν το μέλλον, που καλλιεργούσαν την αντίληψη «για δύο Ελλάδες» και, τελικά, στήριζαν την κοινωνική αδικία. Έπλητταν έτσι και την κοινωνική συνοχή και την ουσία της δημοκρατίας.

Οι πόροι που δικαιούνταν η Τοπική Αυτοδιοίκηση παρακρατούνταν παράνομα και τα χρέη είχαν γονατίσει εκατοντάδες δήμους και κοινότητες. Η παραοικονομία, η φοροδιαφυγή, η εισφοροδιαφυγή, είχαν φτάσει στα ύψη και μόνη αντίδραση ήταν η αύξηση των φόρων. Σχεδόν εκατό αυξήσεις φόρων στη διάρκεια των τελευταίων κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το δημόσιο χρέος στα τελευταία οκτώ χρόνια ΠΑ.ΣΟ.Κ. διπλασιάστηκε. Τα κρυφά χρέη, τα κρυφά ελλείμματα, τα κρυφά βιβλία χαρακτηρίζαν μόνιμα τις πρακτικές που ακολουθούνταν ολόκληρη την οκταετία. Το Κράτος χρωστούσε στα ταμεία, τα ταμεία στα νοσοκομεία και τα νοσοκομεία στους προμηθευτές τους.

Αυτή ήταν η κατάσταση στο στενό και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Αυτό το κράτος δημιουργήθηκε μέσα από τις πολιτικές, τις πρακτικές και τις νοοτροπίες των κυβερνήσεων του χθες. Αυτό το κράτος υπήρχε στις 7 Μαρτίου, όταν αναλάβαμε την ευθύνη της διακυβέρνησης. Ένα κράτος με συσσωρευμένα, χρόνια προβλήματα, που ταλαιπωρούσε πολίτες και επιχειρήσεις, που χαρακτηριζόταν από τον κομματισμό και το ελλειμματικό αξιωματικό. Που υποτάσσονταν στην κακοδιοίκηση, τη σπατάλη, τη γραφειοκρατία, τη διαφθορά. Οι πολίτες το ξέρουν πολύ καλά αυτό.

Εσείς ο ίδιος, κύριε Αρχηγέ του ΠΑ.ΣΟ.Κ., λίγους μήνες πριν τις εκλογές του 2004, δημόσια ομολογούσατε ότι, μετά από είκοσι χρόνια στην εξουσία, είχατε δημιουργήσει μία έντονα προβληματική κατάσταση στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Ευθέως ομολογούσατε ότι αφήνατε πίσω σας αλλοιωμένους θεσμούς και ένα κράτος δομημένο και στελεχωμένο με «νοοτροπία φέουδου», ότι οι πολίτες θεωρούσαν πως «το ΠΑΣΟΚ είχε γίνει μέρος του κατεστημένου», ότι ήταν τέτοια η έκταση της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς, που «αηδίαζαν»-δικές σας είναι οι λέξεις- οι πολίτες.

Στελέχη του κόμματός σας αποκάλυπταν ότι, «προκειμένου να εγκριθούν επενδυτικά προγράμματα», χρειαζόνταν «μίζες 10%». Διαπίστωναν και συνομολογούσαν ότι γίνονταν «πωλήσεις θέσεων στο δημόσιο». Υπουργοί των κυβερνήσεων στις οποίες σεις μετείχατε, διέκριναν, χωρίς ποτέ όμως να τα εντοπίζουν, «πιράνχας που τρώνε το σώμα της Δημόσιας Διοίκησης». Μιλούσαν για «κράτος Β' Εθνικής», για «παθολογικά συμπτώματα της διοίκησης», για «διαπλοκή που αλλοιώνει την ποιότητα των θεσμών», για «εκμετάλλευση του κράτους προς όφελος των κρατούντων». Ταυτόχρονα, αποκάλυπταν ότι για να στηθεί το κατεστημένο εκείνο, είχαν επιστρατευθεί, στοχευμένα και αδίστακτα, μαζικές κομματικές διώξεις και ότι είχε επιβληθεί ένα ισοπεδωτικό καθεστώς ευνοιοκρατίας.

«Προκειμένου να χτυπηθεί το κράτος της Δεξιάς» –εξηγούσαν οι ίδιοι οι συνάδελφοί σας- «περάσαμε σε λύσεις που οδήγησαν σε ισοπέδωση». Περάσαμε –πρόσθεταν- «σε ανθρώπους που κρίνονταν με αναξιόπιστο τρόπο». «Κανείς τους» –υπογράμμιζαν οι ίδιοι- «δεν είχε κίνητρο να δουλεύει. Απλά έπρεπε να τα έχει καλά με την πολιτική ηγεσία για να παίρνει θέσεις διευθυντή».

Δεν είναι δικά μου λόγια αυτά, είναι αυτούσια τα λόγια στελεχών του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Παραμερίζονταν όσοι δεν εντάσσονταν στο «σύστημα ΠΑ.ΣΟ.Κ.». Μοιράζονταν θέσεις σε φίλους της πολιτικής ηγεσίας που δεν είχαν κανένα κίνητρο για δουλειά.

Τα λέγατε ή δεν τα λέγατε; Και μιλάτε τώρα, μιλάτε δυο χρόνια μετά, για πελατειακό κράτος;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Εσείς, που υπερηφανεύοσασταν ότι, για να κτυπηθούν όσοι δεν δήλωναν ΠΑ.ΣΟ.Κ., είχατε ισοπεδώσει τα πάντα;

Εσείς που διακηρύσσετε ότι μοιράσατε τις καίριες θέσεις του Δημοσίου στους φίλους και στους παραφίλους σας;

Πώς γίνεται να τα καταγγέλλετε προεκλογικά και να τα υπερασπίζεστε μετεκλογικά; Γιατί ταυτίζεστε σήμερα με τη συντήρηση του χθες; Τι κάνατε για να προχωρήσουν οι αλλαγές, που ο ίδιος, θεωρούσατε αναγκαίες; Γιατί τις πολεμάτε τώρα; Τι προτείνετε για το αύριο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναλαμβάνοντας την ευθύνη για τη διακυβέρνηση του τόπου, θέσαμε σε εφαρμογή το πρόγραμμα που επέλεξαν και εμπιστεύτηκαν οι πολίτες στις 7 του

Μάρτη. Συμμαχήσαμε και συμμαχούμε με τους πολίτες για να προχωρήσουμε μαζί σε ένα κράτος αυξημένων δυνατοτήτων, κράτος με μικρότερη παρέμβαση στην οικονομία, αλλά μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στις υποχρεώσεις του προς την κοινωνία, κράτος που σέβεται τον πολίτη και κερδίζει το σεβασμό του.

Επιγραμματικά και μόνο σημειώνω:

Από την πρώτη στιγμή αναπτύσσουμε συντονισμένες πολιτικές τόσο για το δραστικό περιορισμό της γραφειοκρατίας όσο και για την ανάπτυξη πνεύματος ευθύνης στη λειτουργία του κράτους.

Απλοποιούνται οι διαδικασίες, ώστε να εξυπηρετούνται πιο άμεσα τόσο οι πολίτες όσο και οι επιχειρήσεις.

Επιστρατεύεται η ηλεκτρονική διακυβέρνηση για να λειτουργούν ταχύτερα και αποδοτικότερα οι δημόσιες υπηρεσίες.

Αυξάνονται και εξελίσσονται σε κέντρα ολοκληρωμένων συναλλαγών τα Κ.Ε.Π..

Πρωθθούνται ριζικές μεταρρυθμίσεις για την εξυγίανση και την ορθολογική λειτουργία του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Σύντομα κατατίθεται στη Βουλή νέος υπαλληλικός κώδικας και εκσυγχρονίζεται το Πειθαρχικό Δίκαιο, για να θωρακιστεί παντού η βούλησή μας στην πάταξη της διαφθοράς.

Περιορίζονται οι συναρμοδιότητες ανάμεσα στα Υπουργεία, για να μπει τέλος στη διόχηση και τη μετάθεση ευθυνών.

Από την πρώτη στιγμή που αναλάβαμε την ευθύνη της διακυβέρνησης, εργαζόμαστε σταθερά και στοχευμένα για την αντιμετώπιση της διαπλοκής, την πάταξη της διαφθοράς, την επιβολή κανόνων διαφάνειας παντού. Μετατράπηκε σε κακούργημα η απιστία περί την υπηρεσία.

Υποστηρίζεται ένθερμα η μεγάλη προσπάθεια της δικαιοσύνης να απαλλαγεί από τα παραδικαστικά κυκλώματα.

Θεσπίστηκαν αυστηρά νομοθετικά μέτρα, που «κλείνουν τις κερκόπορτες» της δικαστικής και παραδικαστικής συναλλαγής.

Εφαρμόζεται νέο, αντικειμενικό και διαφανές πλαίσιο για τις μελέτες και τις αναθέσεις έργων του δημοσίου.

Καταρτίζονται πέντε ειδικά χωροταξικά σχέδια, για να ξέρει κάθε ενδιαφερόμενος τι και πού μπορεί να επενδύσει, χωρίς να χρειάζεται διαπλοκές και ειδικές τροπολογίες.

Προετοιμάζεται σύστημα ηλεκτρονικών προμηθειών του δημοσίου για τη διαφάνεια και τις ίσες ευκαιρίες.

Πρωθθείται νομοθετική ρύθμιση για τη συγκέντρωση και την αδειοδότηση των ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης.

Ξεκίνησε -και συνεχίζεται εντατικά- ολομέτωπος αγώνας εναντίον της παρανομίας, της παραοικονομίας, της φοροδιαφυγής, της αισχροκέρδειας.

Ενισχύονται οι ελεγκτικές υπηρεσίες και εντείνονται διαρκώς οι σχετικοί έλεγχοι. Είναι ζήτημα οικονομίας, είναι ζήτημα κοινωνικής δικαιοσύνης, είναι ζήτημα που τελικά αφορά την ουσία της δημοκρατίας.

Καθ' όλη την περίοδο, που έχουμε την ευθύνη της διακυβέρνησης, αντιμετωπίζουμε θεσμικά και με πλήρη συναίσθηση ευθύνης τα προβλήματα που ανακύπτουν. Έτσι ακριβώς παραπέμψαμε άμεσα στη δικαιοσύνη το έγκλημα που συντελέστηκε σε βάρος του τόπου, ορισμένων πολιτών και της ίδιας της Κυβέρνησης.

Παράλληλα, ανταποκρινόμενοι στις αυξημένες απαιτήσεις της νέας εποχής, προχωρήσαμε στην ενίσχυση των αρμόδιων αρχών και βελτιώσαμε το θεσμικό πλαίσιο τόσο για τη διαφύλαξη των συμφερόντων της χώρας όσο και για την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών.

Ανταποκρινόμενοι στις αρχές της νέας διακυβέρνησης, απαιτούμε άμεσα και δραστικά στις περιπτώσεις που το ατομικό συμφέρον τείνει να υπερκεράσει το συλλογικό.

Αποδείξαμε και αποδεικνύουμε ότι δεν υπάρχει ανοχή ούτε σε φαινόμενα ούτε σε σκιές που επιβαρύνουν το δημόσιο βίο. Ανευθυνότητες δεν γίνονται ανεκτές σε κανένα επίπεδο. Παρανομίες δεν συγχωρούνται σε καμία περίπτωση. Δίνουμε μάχες σε όλα τα μέτωπα, σε όλα τα επίπεδα, σε όλους τους χώρους του δημόσιου τομέα και για το σήμερα και για το αύριο.

Παράλληλα, προτείνουμε συνταγματική μεταρρύθμιση, που ανάμεσα στα άλλα, αφορά τη διαφάνεια στα οικονομικά των

κομμάτων και των πολιτικών, το «πόθεν έσχες» των Βουλευτών, την ενίσχυση της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης, την εμπέδωση της ατομικής ευθύνης των δημόσιων λειτουργών για παράνομες πράξεις και παραλείψεις που πλήττουν το δημόσιο συμφέρον.

Δημιουργούμε κοινό μέτωπο με τους πολίτες απέναντι στα προβλήματα.

Εργαζόμαστε μαζί με τους πολίτες για όλους τους πολίτες.

Αυτή είναι η πολιτική μας, αυτή είναι η στρατηγική μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασικός άξονας του σχεδίου μας για την επανίδρυση του κράτους είναι η αναβάθμιση του ρόλου, των δυνατοτήτων, του κύρους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού. Κάναμε ήδη σημαντικά βήματα και προχωρούμε με διαρκώς ταχύτερους ρυθμούς. Ρυθμίστηκαν τα χρέη των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και δρομολογείται η σταδιακή επιστροφή των πόρων που παρακρατούνταν τα προηγούμενα χρόνια. Για πρώτη φορά διατίθενται στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις σταθεροί και αυτοτελείς πόροι, που ήδη είναι τριπλάσιοι σε σχέση με το 2004. Ενισχύονται μέσα από το αναπτυξιακό πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» όλοι οι δήμοι και οι κοινότητες της χώρας με πόρους που είναι υπερδιπλάσιοι απ' ό,τι στο παρελθόν. Παρέχονται επιπλέον στους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, μέσα από το θεσμικό πλαίσιο για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, νέες δυνατότητες. Μπορούν έτσι να δημιουργούν έργα και υποδομές που βελτιώνουν την ποιότητα ζωής στα χωριά, στις πόλεις, στις συνοικίες, στις γειτονιές που ζούμε. Ήδη εφαρμόζεται νέος Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων, που οδηγεί στη δημοκρατική ενδυνάμωσή τους. Θεσπίζεται χάρτα δικαιωμάτων του δημότη. Αναβαθμίζεται ο ρόλος της μειοψηφίας στα δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια. Εισάγονται θεσμοί άμεσης δημοκρατίας. Πρωθθείται σύστημα συμμετοχής των δημοτών στη διαμόρφωση των αποφάσεων. Καθιερώνεται ο θεσμός των τοπικών δημοψηφισμάτων. Στην ίδια προοδευτική κατεύθυνση προχωρά με τη συνεργασία της Ε.Ν.Α.Ε. και η κατάρτιση νέου Κώδικα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, που θα φέρει το όνομα του αείμνηστου Θεόδωρου Κατριβάνου.

Στο μεταξύ, έχουμε ήδη ξεκινήσει το διάλογο για την αναμόρφωση και τη μεταρρύθμιση της διοικητικής δομής της χώρας. Είχα ο ίδιος συνάντηση για το σκοπό αυτό με τους επικεφαλής της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και συνεχίζουμε με το βλέμμα στο αύριο. Στόχος είναι η εφαρμογή νέων θεσμών, όπως οι μητροπολιτικοί δήμοι, η προώθηση της αποκέντρωσης, η έμπρακτη στήριξη των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης στις καθημερινές τους μάχες, η ενίσχυση του κοινωνικού και του αναπτυξιακού τους ρόλου, η αναβάθμιση του κύρους και των δυνατοτήτων τους ως βασικού πυρήνα δημοκρατίας. Στόχος είναι να γίνουν γενναίες μεταρρυθμίσεις με ενεργό συμμετοχή της Αυτοδιοίκησης, με όραμα για την ελληνική περιφέρεια, με σχέδιο για την εφαρμογή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες ζήτησαν να συγκρουστούμε με τα μεγάλα προβλήματα και τα αίτια που τα αναπαράγουν, να σπάσουμε το φαύλο κύκλο των χαμένων ευκαιριών, να διασφαλίσουμε προοπτική ανάπτυξης, προοπτική ευημερίας για όλους. Οι πολίτες απαιτήσαν εξυγίανση και διαφάνεια, συνεννόηση στα μεγάλα ζητήματα, σύνθεση απόψεων, συνένωση δυνάμεων. Οι πολίτες επέλεξαν την ανάπτυξη αντί της στασιμότητας, τις αλλαγές αντί της καθήλωσης, την πρόοδο αντί της συντήρησης. Σ' αυτό το πλαίσιο και με αυτό το στόχο σχεδιάζουμε και τη μεταρρύθμιση στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης. Πρόκειται για μια μεταρρύθμιση αναγκαία για την εξέλιξη της κοινωνικής κινητικότητας, για την ενίσχυση του κοινωνικού χαρακτήρα της παιδείας, για τη διασφάλιση ουσιαστών κοινωνικών προϋποθέσεων, για την ενδυνάμωση της ποιότητας της δημοκρατίας, μεταρρύθμιση αναγκαία για την αναβάθμιση του ρόλου της παιδείας, για την οικοδόμηση αξιοπιστίας, ποιότητας, αλλά και ευρύτατα προσφερόμενης ανώτατης δημόσιας εκπαίδευσης: τη διεύρυνση των ευκαιριών που παρέχει στις νέες και στους νέους μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γι' αυτό θέτω ευθέως το ερώτημα: Χρειάζονται ή δεν χρειάζονται αλλαγές; Πάρτε επιτέλους θέση! Θέση ευθύνης!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις που προωθούνται εγγυώνται όφελος για όλους τους πολίτες, ενισχύουν την κοινωνική δικαιοσύνη, θεμελιώνουν σταθερούς, αποτελεσματικούς κανόνες, κοινούς για όλους, διασφαλίζουν ισχυρό θεσμικό πλαίσιο για την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων και των συμφερόντων των πολιτών.

Απ' την πρώτη στιγμή επιλέξαμε δρόμο που δεν ήταν και δεν είναι εύκολος. Ξέραμε και ξέρουμε ότι υπάρχουν σοβαρές δυσκολίες μπροστά μας, ένα κράτος με χρόνιες παθολογίες, με συσσωρευμένα τα προβλήματα, με βασικές ανεπάρκειες στις δομές και στις υποδομές του. Δεν αλλάζει ούτε εύκολα ούτε από τη μια στιγμή στην άλλη. Στόχος είναι να προχωρούμε ολοένα και πιο γρήγορα.

Πέρα όμως από τα εγγενή προβλήματα, υπάρχουν δυστυχώς και εμπόδια από τους εκφραστές της συντήρησης. Υπάρχουν αντιδράσεις των βουλευμένων που δεν θέλουν να αλλάξει τίποτα. Στα φαινόμενα αυτά δεν μπορεί να παρέχεται πολιτική στήριξη. Δεν γίνεται να συμφωνούμε στην ανάγκη αναβάθμισης τομέων και υπηρεσιών, αλλά να οργανώνονται αντιδράσεις για τη συντήρηση χρεοκοπημένων καταστάσεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν γίνεται να συμφωνούμε στη διαπίστωση προβλημάτων, αλλά να μεθοδεύονται αντιστάσεις σε κάθε αλλαγή για την πρόοδο. Η μετάβαση στο κράτος που θέλουν και δικαιούνται οι πολίτες απαιτεί επίμονες προσπάθειες. Η εμβάθυνση της δημοκρατικής ποιότητας είναι διαρκής και αδιάλειπτη διαδικασία, που απαιτεί συνεννοήσεις, συνθέσεις, συνεργασίες. Είναι υποχρέωση και καθήκον που πηγάζει από κοινές αρχές και αξίες. Είναι διαρκές ζητούμενο που αφορά τη νέα εποχή και μας αγγίζει όλους, την Κυβέρνηση, το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, την κοινωνία των πολιτών. Άμοιροι ευθυνών δεν υπάρχουν. Ανεύθυνες πρακτικές καταδικάζονται από τους πολίτες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αρχή για την Ελλάδα που θέλουμε, έγινε. Η αρχή είναι μία: Τέλος στις πολιτικές της αδράνειας, τέλος στις νοοτροπίες του χρεοκοπημένου παρελθόντος. Η Κυβέρνηση –το είπα και το επαναλαμβάνω- δεν ταυτίζεται με το κράτος. Η παράταξη της οποίας έχω την τιμή να ηγούμαι, δεν ταυτίζεται με το κράτος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν πρόκειται να συμβιβαστούμε ως Κυβέρνηση με όσα καταγγέλλαμε ως αντιπολίτευση. Δεν πρόκειται να δηλώσουμε ικανοποιημένοι, όσο παραπονιούνται οι ίδιοι οι πολίτες. Δεν συμβιβαζόμαστε με τα συμφέροντα που θέλουν να κρατούν τον τόπο στο χέρι. Συνεχίζουμε σταθερά, υπεύθυνα τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις που χρειάζονται για να κερδίσουμε το αύριο. Απαντούμε με ευθύνη σε κάθε πρόκληση για το παρόν και το μέλλον του τόπου. Ακολουθούμε στρατηγική μεταρρύθμισης με όραμα, στρατηγική που αναπτύσσεται μακριά από προκαταλήψεις, μακριά από ιδεοληψίες και δογματισμούς, μακριά από διαχωρισμούς. Ακολουθούμε στρατηγική για την Ελλάδα που αλλάζει, την Ελλάδα που κερδίζει τις μάχες, που κερδίζει το μέλλον, που κερδίζει για όλους τους πολίτες. Η Ελλάδα δεν γυρίζει πίσω. Η Ελλάδα προχωρά μπροστά.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή, πράγματι, η Ελλάδα δεν γυρίζει πίσω, έπρεπε σήμερα ο κ. Καραμανλής να γυρίσει πίσω στο παρελθόν, όπου πάντα βρίσκεται η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν σας αρέσει αυτό. Κρύβεται ο Πρωθυπουργός σας πίσω από προεκλογικούς λόγους, γιατί ο απολογισμός σας είναι τραγικός για τη χώρα, αφού σε κανένα τομέα δεν έχουμε πάει μπροστά. Είμαστε πίσω στην υγεία, πίσω στην παιδεία, πίσω στη Δημόσια Διοίκηση και την αποκέντρωση, πίσω στην αντιμετώπιση της διαφθοράς.

Είστε ένας Πρωθυπουργός που δεν αναλαμβάνει ευθύνες απέναντι στα μεγάλα προβλήματα. Κρύβεστε μπροστά σ' αυτά τα μεγάλα διλήμματα και δραπετεύετε στο ρόλο του Αρχηγού της Αντιπολίτευσης. Μη στενοχωριέστε, πολύ γρήγορα θα ξαναβρεθείτε σ' αυτό το ρόλο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Μιλήσατε για ισονομία και ισοπολιτεία. Μόλις προχθές, άριστος αξιωματικός, με άριστες σπουδές, τιμητικές διακρίσεις, εκρίθη στάσιμος. Προσέφυγε στο διοικητικό εφετείο. Δικαιώθηκε. Λίγες ημέρες μετά, τον κρίνате ανεπαρκή. Λίγες ημέρες μετά, τον αποστρατεύσατε, σε ηλικία σαράντα οκτώ ετών. Γιατί; Μόνο του αμάρτημα ότι δεν ανήκε στην παράταξή σας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Καταθέτω τα χαρτιά στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Γεώργιος Παπανδρέου, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και σας ρωτώ, κύριε Πρωθυπουργέ: Τι ζητάτε από τον Έλληνα αξιωματικό σήμερα; Του ζητάτε να υπηρετήσει την πατρίδα ή του ζητάτε να υπηρετήσει την παράταξή σας;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Τις ημέρες αυτές ζούμε την πρόκληση της γείτονας χώρας, της Τουρκίας και πρόσφατα θρηνήσαμε έναν ήρωα που φύλατε Θερμοπύλες. Ρώτησε κανείς ποιος ήταν οι πολιτικές του πεποιθήσεις; Θα ήταν βλασφημία. Αυτός, πρώτα από όλα και πάνω από όλα, ήταν Έλληνας πολίτης. Όλα τ' άλλα γι' αυτόν ήταν δευτερεύοντα, ακόμη και η ίδια του η ζωή. Το ήθος, η αφοσίωσή του στο κοινό καλό, η προσφορά στο δημόσιο και εθνικό συμφέρον, η προσήλωση σε αρχές και αξίες του ελληνικού έθνους, είναι αυτό που πρέπει να μας ενώνει όλους. Είναι αυτό που δίνει δύναμη και σιγουριά, που δημιουργεί συνοχή στην κοινωνία ότι έχουμε μαζί την ευθύνη για το μέλλον αυτού του τόπου. Αυτές είναι οι αξίες που πρέπει να υπηρετούν η Κυβέρνηση, η Δημόσια Διοίκηση, το Κοινοβούλιο, η δικαιοσύνη, τα μέσα ενημέρωσης. Αυτή είναι η βούληση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Και εμείς φυλάτουμε Θερμοπύλες, κύριε Καραμανλή. Οι Θερμοπύλες που καλούμαστε εμείς να προστατεύουμε ως δημόσιοι λειτουργοί, είναι οι αξίες και έχουμε υποχρέωση να νικήσουμε.

Εσείς δεν καλείτε τον Έλληνα να φυλάττει Θερμοπύλες, αλλά θέλετε να φυλάττει απλώς τις πύλες της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Σήμερα, αποκαλύπτουμε αυτό το κρυφό σας σχέδιο.

Ένα κράτος πρέπει πρώτα από όλα να φυλάττει τις Θερμοπύλες που λέγονται αξιοκρατία.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Κωδονοκρουσίες)

Ξέρετε, η αλαζονεία, είναι στοιχείο που σας χαρακτηρίζει. Επειδή μίλησε για το οξυγόνο του διαλόγου ο κ. Καραμανλής, φαίνεται ότι οξυγόνο δεν θέλετε εσείς στο κόμμα σας, δεν θέλετε εσείς στη χώρα. Αλλά θα ακούσετε, γιατί είναι δικαίωμά μας. Δεν θα φιώσετε την Αντιπολίτευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αντί της αξιοκρατίας, έχουμε τους διωγμούς και την κομματική ευνοιοκρατία, που έχουν προκαλέσει τη διάλυση της λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης.

Ακούστε: Καταργήσατε την αυτονομία των υπηρεσιακών συμβουλίων. Μειώσατε τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για τις θέσεις ευθύνης στο δημόσιο. Απομακρύνετε όλους τους γενι-

κούς διευθυντές των υπουργείων και είκοσι πέντε χιλιάδες έμπειρα στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης από τις θέσεις ευθύνης, με μια διάταξη νόμου τριών σειρών που ψηφίσατε εσείς απελπιστικά μόνοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εσείς τους απολύσατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Θα σχολιάζετε συνεχώς, κύριοι συνάδελφοι; Σας παρακαλώ πολύ! Τα σχόλια περριτεύουν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Δεν πειράζει. Έτσι κατανοούν το διάλογο.

Μιλήσατε για ισονομία και ισοπολιτεία. Τοποθετήσατε στη θέση τους, στη θέση των διευθυντών αυτών, το σκληρό πυρήνα του κόμματός σας. Πρόσωπα με ανύπαρκτη εμπειρία και με μειωμένα προσόντα. Διώξατε ακόμη και ψηφοφόρους σας από θέσεις ευθύνης στη δημόσια διοίκηση. Γιατί; Διότι είχαν αξιολογηθεί θετικά και είχαν αξιοποιηθεί από κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. Κάνατε εκκαθαρίσεις.

Με την πολιτική του εκμαυλισμού και του εκβιασμού, ο υπάλληλος σήμερα δεν αισθάνεται υπεύθυνος απέναντι στο καθήκον, αλλά δεσμευμένος απέναντι στον πάτρωνά του. Πώς να υπηρετήσει έτσι το μέσο πολίτη; Πώς να χτυπηθεί η γραφειοκρατία; Με το κρυφό σας σχέδιο για την επανίδρυση του κράτους, επιστρέψατε στο δοκιμασμένο μοντέλο των σχέσεων πελατείας και πατρωνίας, με το ρουσφέτι και το πυροσβεστικώς κυβερνάν. Αποδυναμώσατε τη λειτουργία του Α.Σ.Ε.Π. και, όπου εφαρμόσατε την περιβόητη συνέντευξη, γελοιοποιήθηκε κάθε έννοια αξιοκρατίας στο δημόσιο. Μ' αυτόν τον τρόπο προσλάβετε στην Τράπεζα της Ελλάδας υπαλλήλους, στον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας, στον Η.Λ.Π.Α.Π., στο Ι.Κ.Α., στη Ε.Α.Β., στην Ε.Β.Ο., στον Ο.Σ.Ε., στον Ο.Α.Σ.Α., την Ε.Θ.Ε.Λ., τον Η.Σ.Α.Π., τη Δ.Ε.Η., την Πυροσβεστική, φύλακες φυλακών, Δημοτική Αστυνομία, στον Ο.Σ.Κ. και στον Ο.Τ.Ε..

Θέλετε, επίσης, τώρα να καταργήσετε και τη μονιμότητα από την πίσω πόρτα. Το κάνετε αυτό για να υπηρετήσετε καλύτερα τον Έλληνα πολίτη; Σαφώς όχι. Είναι για να γεμίσετε τους οργανισμούς με «γαλάζιους» μισθοφόρους, χωρίς αξιωματικά κριτήρια, που, αν τύχει και αυτοί να σηκώσουν το κεφάλι τους, θα μπορούν να διωχθούν. Διαμορφώνετε μια άνιση και άδικη κοινωνία που δίνει προνόμια μόνο στους πολίτες-πελάτες και όχι ίσες ευκαιρίες για όλους. Για εμάς, το δικαίωμα της εργασίας είναι δικαίωμα για όλους, γι' αυτό παλεύει το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα! Δεν είναι προνόμιο των «ημετέρων!»

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Και μετά αναρωτιέστε, κύριε Καραμανλή, γιατί βγαίνουν στους δρόμους οι νέοι, γιατί διαμαρτύρονται, γιατί καταλαμβάνουν τα πανεπιστήμια; Διότι εσείς έχετε υποβαθμίσει τις σπουδές, διότι εσείς τους λέτε ότι δεν είναι το πτυχίο που αξίζει, άλλα αξίζει να έχουν καλές σχέσεις, «μπάρμπα στην Κορώνη». Αυτή είναι η δική σας πολιτική, αγαπητοί συνάδελφοι. Οποία υποκρισία! Με το δικό σας νόμο κόβετε σήμερα χιλιάδες παιδιά από το δικαίωμα να μπουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, χωρίς να τους εξασφαλίσετε προοπτική. Από την άλλη μεριά, όμως, προσλαμβάνετε στο δημόσιο χωρίς κανένα αξιωματικό κριτήριο. Αυτή είναι η υποκρισία σας, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Εκεί ζητάτε αξιοκρατία, εδώ, στο δημόσιο, θέλετε να βάλετε τα δικά σας παιδιά.

Και μιλάτε για διάλογο! Ο διάλογος για τα εργασιακά ήταν κενός περιεχομένου. Καταστρατηγήθηκε η έννοια των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Ο διάλογος με τους μικρομεσαίους έληξε με μονομερείς αποφάσεις. Ο διάλογος για το ασφαλιστικό επιχειρείται με λογιστικούς όρους, αφού αδρανοποιήσατε τις αναλογιστικές αρχές και υποβαθμίσατε τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Ο διάλογος για τα εθνικά θέματα δεν έγινε ποτέ πριν από τα μεγάλα γεγονότα, είτε της Λουκέρνης είτε των Βρυξελλών, αλλά πάντα απολογιστικά, για την εκ των υστέρων έγκριση των χειρισμών σας. Ο διάλογος για την παιδεία στιγματίστηκε από την κατάφωρη κομματικοποίηση των διοικήσεων των σχολείων και βεβαίως και πρόσφατα από τον απροκάλυπτο αυταρχισμό σας. Τι σημαίνει διάλογος; Ο διάλογος είναι από μόνος του παιδεία, ένας άλλος πολιτισμός. Ο διά-

λογος είναι μια δύναμη συνεννόησης. Ο διάλογος είναι η δύναμη να τηρείς τις υποσχέσεις σου, είναι να έχεις την πολιτική βούληση να απαντάς σε λογικά αιτήματα, είναι να απαντάς στις ανησυχίες των νέων ανθρώπων και των φοιτητών.

Σήμερα, για παράδειγμα, θα συνειδητοποιήσουν χιλιάδες νέοι ότι τέλειωσε η ελπίδα τους για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ότι κόπηκαν με το δικό σας νόμο. Και σας ρωτώ: Είχατε την ευαισθησία να προβλέψετε τι θα κάνουν αυτά τα παιδιά; Το σκεφτήκατε; Υπήρξε κάποια πρόνοια, πριν νομοθετήσετε αυταρχικά ένα τέτοιο μέτρο; Ξέρετε πώς νομοθετείτε; Όπως ένας αυταρχικός πατέρας που απογοητευμένος από το παιδί του, το αποκληρώνει.

Εσείς είστε ο πατέρας που αποκληρώνει χιλιάδες παιδιά. Είναι η Κυβέρνηση που αποκληρώνει μια ολόκληρη νέα γενιά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Αυτός ο αυταρχισμός μόνο αδιέξοδα φέρνει στην ελληνική κοινωνία. Όσο για τα μέτρα για την παιδεία, αναρωτιέμαι αν εσείς καταλάβατε ποια τελικά είναι τα μέτρα που προτείνει η Νέα Δημοκρατία και η Υπουργός Παιδείας. Σας ζητώ να δείτε τις δικές μας προτάσεις, για τις δικές μας μεταρρυθμίσεις, που πραγματικά δίνουν προοπτική στην παιδεία, για μια παιδεία και ένα δημόσιο πανεπιστήμιο ισχυρό, με ουσιαστική χρηματοδότηση, το οποίο εσείς στραγγαλιζέτε με την οικονομική σας πολιτική.

Ένα άλλο κόλπο του κρυφού σας σχεδίου. Άλλα υπόσχεστε και άλλα κάνετε. Υποσχεθήκατε προεκλογικά τη μονιμοποίηση διακοσίων πενήντα χιλιάδων συμβασιούχων. Από αυτούς θα μονιμοποιηθούν κάτι παραπάνω από το ένα δέκατο. Την ίδια ώρα προσλαμβάνονται, χωρίς κριτήρια, χιλιάδες νέοι συμβασιούχοι, με μόνο προσόν τα σημειώματα των πολιτικών γραφείων σας. Μέσα σε δύο χρόνια κάνετε τριακόσιες δώδεκα χιλιάδες προσλήψεις.

(Γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Βλέπω ότι μερικοί από σας γελάνε και μερικοί κλαίνε. Διότι είναι οι προνομιοχόοι εκείνοι που μπορούν και βάζουν τα παιδιά και οι άλλοι είναι εκείνοι που δεν μπορούν να τα βάλουν. Έτσι ο τσακωμός είναι μεταξύ σας. Αλλά δεν μπορείτε με τα λεφτά του ελληνικού λαού να παίξετε αυτό το κομματικό παιχνίδι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Από αυτούς εξήντα εφτά χιλιάδες αφορούν δήθεν μισθώσεις έργου και σαράντα χιλιάδες συμβάσεις αορίστου χρόνου. Είναι το απόλυτο ρουσφέτι, χωρίς κριτήρια, χωρίς Α.Σ.Ε.Π., χωρίς προκηρύξεις. Με εικονικές προκηρύξεις προσλάβατε εκατόν εφτά χιλιάδες υπαλλήλους. Τη δήθεν προτεραιότητα για την οποία μας μίλησε και σήμερα ο κ. Καραμανλής, για μικρότερο και λιγότερο σπάταλο κράτος, ξέρετε πώς την ερμηνεύετε; Κόβετε χρήματα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, κόβετε χρήματα από την υγεία, κόβετε χρήματα από την παιδεία, κόβετε χρήματα από την Αυτοδιοίκηση. Πού αυξάνετε τις δαπάνες; Ιδρύσατε γραμματείες, διευθύνσεις, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και ιδιωτικού δικαίου, τετρακόσιες νέες αμειβόμενες επιτροπές και ομάδες εργασίας, εκατόν είκοσι νέες θέσεις συμβούλων Υπουργών, όταν μας κατηγορούσατε για τους πολλούς συμβούλους, κύριε Καραμανλή. Και βεβαίως αυξήσατε τους ειδικούς λογαριασμούς, για τους οποίους τότε μας καταγγέλλατε.

Και ο κατάλογος αυξάνεται. Δηλαδή κόβετε από την υγεία, κόβετε από την παιδεία, αλλά βολεύετε τους δικούς σας ανθρώπους με παχυλούς μισθούς. Αυτή είναι η κομματική σας πολιτική, η φαύλη πολιτική απέναντι στο ελληνικό δημόσιο.

Και βέβαια ο κ. Παυλόπουλος βρήκε ακόμα πιο καινοτόμους τρόπους για να χρηματοδοτηθούν στελέχη σας. Μήπως ξεχάσατε τους «Χούπηδες» και την Ο.Ν.Ν.Ε.Δ. Α.Ε.; Το κράτος πρέπει να παρέχει ασφάλεια στον πολίτη. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. είχε εδραιώσει το αίθεμα της δημόσιας ασφάλειας. Ο χρονοφύλακας, από όργανο καταπίεσης, είχε γίνει φύλακας της γειτονιάς και της οικογενείας. Σήμερα υπόκειται στην εξυπηρέτηση του κομ-

ματικού συμφέροντος. Το αποτέλεσμα είναι η διάλυση της λειτουργίας της Αστυνομίας. Ο πολίτης δεν περπατά με σιγουριά στη γειτονιά του. Η από αέρος απόδραση του Παλαικόστα είναι μια ακόμα απόδειξη της πλήρους διάλυσης του κράτους. Οι απεργίες κρατουμένων, οι μεμονωμένες αποδράσεις, οι αυτοκτονίες κρατουμένων και οι θάνατοι από πυρκαγιά μέσα στις φυλακές, συνθέτουν μια εικόνα πλήρους κατεδάφισης του σωφρονιστικού μας συστήματος.

Προβλέπετε πιστώσεις για τους αγροφύλακες, ενώ υπάρχουν ελλείψεις σε προσωπικό στην Αστυνομία και στο Πυροσβεστικό Σώμα. Και όσον αφορά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, είναι προφανές το τι κάνετε εκεί.

Για να μπορείτε να ελέγξετε κομματικά τους μηχανισμούς, ακόμα και της Αυτοδιοίκησης, συγκεντρώνετε περισσότερες αρμοδιότητες και την κατακερματίζετε για να είναι ανίσχυρη. Μικρές και αδύναμες κοινότητες, κατακερματισμένες. Μια πάγια αντίληψη της Νέας Δημοκρατίας, για να μπορεί να ελέγχει αυτό το βασικό θεσμό της δημοκρατίας.

Είπατε ότι δεν ταυτίζεστε με το κράτος. Όμως, στις μέρες σας, αναβιώνει το παρακράτος, αγαπητοί συνάδελφοι. Το κόμμα σας εμπόδισε πριν από λίγες μέρες τη διερεύνηση της υπόθεσης των Πακιστανών από την εξεταστική επιτροπή της Βουλής. Η δικαιολογία: «Το θέμα εκκρεμεί στη δικαιοσύνη». Έτσι μας είπατε. Είπατε ότι θέλουμε εμείς να υποκαταστήσουμε το φυσικό δικαστή από το θεσμικό ανακριτή.

Άραγε, κύριε Καραμανλή, όταν υποστηρίζατε σ' αυτήν την Αίθουσα, εσείς ο ίδιος, τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για το Χρηματοπιστωτικό, για το ναυάγιο του «ΣΑΜΙΝΑ» και για το ατύχημα στα Τέμπη, θέλατε εσείς να υποκαταστήσετε τότε το φυσικό δικαστή;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κατάπιαν, όμως, αυτές τις προτάσεις!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Για τις εξεταστικές επιτροπές πάντα δεχόμασταν τα αιτήματα, που στο κάτω-κάτω της γραφής, διευκολύνουν την ίδια την Κυβέρνηση.

«Τι είναι εξεταστική επιτροπή; Είναι η ενδεδειγμένη διερεύνηση μιας καταγγελίας ή μιας υπόθεσης που έχει κάποιες πλευρές που, αν μη τι άλλο, είναι αμφισβητούμενες.»

Αυτό που διάβασα, σας θυμίζει κάτι, κύριε Καραμανλή; Να σας θυμίσω εγώ. Είναι τα δικά σας λόγια, κύριε Καραμανλή, πριν από τις εκλογές του 2004. Είτε τότε εξαπατούσατε ψηφοθηρώντας, είτε τώρα συγκαλύπτετε τις τεράστιες ποινικές, πολιτικές και ηθικές ευθύνες ενός εγκλήματος. Διαλέξτε και πάρτε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κάποιοι πίστεψαν ότι επειδή τα θύματα είναι Πακιστανοί, δεν έχει σημασία. Όταν όλα βγήκαν στην επιφάνεια, η Κυβέρνηση αποφάσισε να τους βγάλει όλους τρελούς. Όταν η Δικαιοσύνη αποκάλυψε ευθύνες, τότε ο αρμόδιος Υπουργός είπε ότι οι «Πακιστανοί απαγάγουν ο ένας τον άλλον.»

Ποια είναι η αλήθεια; Στη χώρα μας, στη δημοκρατική Ελλάδα του 2006, άνθρωποι έπεσαν θύματα απαγωγών. Πρόκειται για απαγωγές από όργανα της κρατικής εξουσίας. Όργανα κρατικής εξουσίας παρανόμησαν, κύριε Πρωθυπουργέ! Αυτό καλύπτετε. Αυτό υιοθετείτε με τη στάση σας.

Κύριε Καραμανλή, δεν προστατεύετε τη δημοκρατία! Δεν προστατεύετε τον πολίτη! Πουλάτε προστασία σε κάποιους αδιαφανείς μηχανισμούς που σήμερα παραμένουν ανενόχλητοι. Όταν προστατεύετε δε και έναν Υπουργό σας, που προφανώς έχει τεράστιες ευθύνες, μη νομίζετε ότι τον «έχετε στο χέρι σας» και σας οφείλει χάρη. Διότι αυτός ο ρόλος αντιστρέφεται. Αυτός σας έχει σήμερα στο χέρι και εσείς του χρωστάτε χάρη, κύριε Καραμανλή! Γίνεστε εσείς ένας αδύνατος και εύαλτος Πρωθυπουργός! Γίνεστε ένας Πρωθυπουργός που άγεται και φέρεται! Και αυτή είναι η ύψιστη ύβρις απέναντι στη λαϊκή εντολή που πήρατε, κύριε Πρωθυπουργέ.

Παρακράτος συνέχεια. Περιμέναμε τον κύριο Πρωθυπουργό να μας διαφωτίσει για το μεγαλύτερο σκάνδαλο που έπληξε τη δημοκρατία στη χώρα μας, την υπόθεση των υποκλοπών. Την προηγούμενη φορά θεώρησε ότι ήταν αρκετό να παραστή-

σει το θύμα. Έφτασε στο σημείο να επιρρίψει σ' εμάς ευθύνες που δεν του συμπαρασταθήκαμε. Αρκετά!

Ποιος είναι ο ένοχος του εγκλήματος των υποκλοπών; Είναι ξένη δύναμη ή το ελληνικό παρακράτος; Αυτό που δεν δεχόμαστε ως απάντηση, αυτό που ο ελληνικός λαός θεωρεί εμπαιγμό, είναι ότι συγκαλύψατε το έγκλημα, για να προστατέψετε εθνικά συμφέροντα.

Σας προκαλώ. Εξηγήστε τώρα, εδώ, για ποιο εθνικό συμφέρον μιλάτε. Εξηγήστε ποιο ακριβώς συμφέρον εξυπηρετούσατε, όταν αποφασίσατε και επί ένα χρόνο επιμεινάτε στη συγκαλυψη του σκανδάλου των υποκλοπών.

Αν δεν απαντήσετε πειστικά, το συμπέρασμα είναι ένα και μόνο. Εξυπηρετείτε τα συμφέροντα των ενόχων και είστε ο ίδιος συνυπεύθυνος.

Η υπόθεση των υποκλοπών και η υπόθεση των Πακιστανών έχουν ένα κοινό. Δείχνουν πού είστε ικανός να φθάσετε για να παραμείνετε στην εξουσία. Όμως, Πρωθυπουργός που συγκαλύπτει είναι εξαρτημένος Πρωθυπουργός! Εξαρτημένος από φίλους και εχθρούς που γνωρίζουν την αλήθεια. Όμηρος όσων μπορούν να την αποκαλύψουν! Όμηρος όσων την συγκαλύπτουν! Όμηρος αδιαφανών μηχανισμών, αναγκασμένος να είναι προστάτης παρακρατικών και άγνωστων μηχανισμών. Δυστυχώς, αυτός είναι ο Πρωθυπουργός της χώρας σήμερα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Όσον αφορά στη δικαιοσύνη, αντί να ασχολείστε με το μεγάλο πρόβλημα, που είναι η καθυστέρηση της απόδοσης της δικαιοσύνης στον πολίτη, τι κάνετε; Ωμές παρεμβάσεις του Υπουργού Δικαιοσύνης σε ποινικές υποθέσεις! Διαρροή ανακριτικού υλικού με στόχο τη διαπόμπευση δικαστών και πολιτών, αόριστες απειλές από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου κατά δικαστικών λειτουργών, ωμή παραβίαση των δικαστικών επιτηριδών για την επιλογή των «εκλεκτών» σας, κύριοι της Κυβέρνησης! Κομματισμός! Η προσπάθεια πολιτικής χειραγώγησης της δικαιοσύνης συνεχίζεται και με τις τελευταίες νομοθετικές ρυθμίσεις, με τις οποίες μειώνονται τα τυπικά προσόντα προαγωγής στις θέσεις του Εισαγγελέα και του Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου. Πάει και εδώ η αξιοκρατία!

Ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου στις πρόσφατες κρίσεις ανέλαβε ο ίδιος, κατά πρωτοφανή τρόπο στα δικαστικά χρονικά, το ρόλο του εισηγητή. Εισηγήθηκε την παράλειψη ικανότατων δικαστών και την προαγωγή άλλων με καθαρά κομματικά κριτήρια. Αποτελεί κόλαφο για τον ίδιο και την Κυβέρνηση, το γεγονός ότι το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο απέρριψε με μεγάλη πλειοψηφία τις προτάσεις του. Αποτελεί πλήγμα στο θεσμό του Προέδρου του Αρείου Πάγου, πλήγμα στο θεσμό της δικαιοσύνης.

Βέβαια, πρωταγωνιστής της επιχείρησης συγκαλυψης του μεγάλου σκανδάλου των υποκλοπών, είναι ο ίδιος ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Η αρμόδια ανεξάρτητη αρχή (Α.Δ.Α.Ε.) αγνοείται και ενώ η υπόθεση είναι ύψιστης σημασίας, δεν ανατίθεται από την ολομέλεια εφετών σε εφέτη ανακριτή, όπως έχω δημοσιώς ζητήσει, αλλά μετά από μια πρωτοφανή καθυστέρηση άσκοπης προκαταρκτικής εξέτασης έντεκα μηνών, καταλήγει σε πλημμεληματική μίνυση κατά αγνώστων.

Το μεγάλο κόλπο σ' αυτό το χώρο είναι η επιχείρηση κάθαρσης της δικαιοσύνης. Εμείς λέμε ότι η σχετική έρευνα πρέπει να φθάσει σε βάθος. Πρέπει να ολοκληρωθεί σύντομα και πρέπει να ολοκληρωθεί από όσους έχουν τη θεσμική αρμοδιότητα να τη φέρουν σε πέρας.

Εσείς τι θέλετε; Θέλετε την αλήθεια ή το βλέπετε σαν μια ευκαιρία χειραγώγησης της δικαιοσύνης; Όλα δείχνουν ότι υπό την απειλή της κάθαρσης κάνετε ένα κομματικό πογκρόμ. Δεν ζητάτε το δίκαιο, ζητάτε τον έλεγχο. Δεν ζητάτε το γρήγορο ξεκαθάρισμα, αλλά ζητάτε να υποκώψουν σε ωμό δικό σας εκβιασμό. «Αν δεν σκύψετε το κεφάλι, τότε θα γίνετε θύματα της κάθαρσής μας»!

Επικοινωνιακά, μιλάτε για την κάθαρση που θα φθάσει «μέχρι το κόκκαλο.» Στην ουσία, είστε μια κυβέρνηση που μετρά τριάντα πέντε αποπομπές στελεχών της Κυβέρνησης σε είκοσι έναν μήνες, είτε διότι αποκαλύφθηκαν οι πραγματικές προθέσεις αυτών των στελεχών, όπως του κ. Φώλια, είτε διότι αποκάλυψαν

τις προθέσεις της Κυβέρνησης, όπως στην περίπτωση του κ. Παλαιοκρασσά. Αποκάλυψαν το δικό σας κρυφό σχέδιο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Επιχειρείτε τον απόλυτο έλεγχο του συστήματος εξουσίας. Αλλά έτσι λειτουργείτε σε όλα, κύριε Καραμανλή! Στην υπόθεση για την εταιρεία «Δ.Ε.Κ.Α.», Υπουργοί της Κυβέρνησης και στελέχη της Νέας Δημοκρατίας προεξοφλούσαν και την κατάδική των κατηγορουμένων.

Αυτό δεν έγινε. Δεν στοιχειοθετήθηκαν οι κατηγορίες ενάντια σε στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Μετά όμως από ωμή παρέμβαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, μετατρέπετε αυτή την υπόθεση σε πολιτική δίκη, με συνεχείς μεταβολές του κατηγορητηρίου. Ποιος ο στόχος, κύριε Καραμανλή;

Στις δικές σας προγραμματικές δηλώσεις, εγώ απάντησα πολύ ξεκάθαρα. Πρώτος είπα ότι θα στηρίξω τη διαφάνεια και την απόδοση της πραγματικής δικαιοσύνης. Και είτε αφορά στέλεχος του δικού μας κόμματος είτε όχι, θα είμαι άτεγκτος με όποιον καταχράστηκε την εμπιστοσύνη που του έδωσε ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αλλά όπως θέλετε όμηρους τους νέους άνεργους στον κομματικό σας μηχανισμό, όπως θέλετε όμηρους τους δημόσιους υπαλλήλους, όπως θέλετε όμηρο τη δικαιοσύνη και τους δικαστές, όπως θέλετε όμηρους τους αξιωματικούς του Ελληνικού Στρατού, όπως θέλετε όμηρους τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όπως θέλετε όμηρους τους συμβασιούχους, όπως θέλετε όμηρους τους Έλληνες πολίτες, έτσι θέλετε όμηρο την πολιτική ζωή.

Θέλω, κύριε Καραμανλή, να σας θυμίσω κάτι που ίσως να μη θέλετε να θυμάται η παράταξή σας. Όταν προσπάθησε ο Κοσκωτάς να εκβιάσει εμένα με πλαστά έγγραφα και μέσω εμού να εκβιάσει τον Ανδρέα Παπανδρέου, η πρώτη μου πράξη ήταν να αποκαλύψω τον Κοσκωτά. Εγώ τον πήγα στα δικαστήρια και από μένα φυλακίστηκε για οκτώ χρόνια ο κ. Κοσκωτάς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Δεν το γνωρίζετε, δεν το θυμόσαστε, σας το θυμίζω. Για σας ήταν ένα όργανο, για να χρησιμοποιηθεί ενάντια στον τότε Πρωθυπουργό της χώρας. Και σας προειδοποιώ: ένας Πρωθυπουργός ούτε να εκβιάζεται μπορεί ούτε να εκβιάζει. Αρκετό οι εκβιασμοί σας, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Καραμανλή! Αρκετό οι απειλές σας περί εξεταστικών και ειδικών δικαστηρίων!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ήδη πέρασαν δύομισι χρόνια και οι μεγάλες σας προβλέψεις και τα σκάνδαλα του αιώνα, υπάρχουν μόνο όταν τα θυμόσαστε, για να εκβιάζετε και να σπιλώνετε την πολιτική ζωή του τόπου. Σήμερα, είσατε εσείς υπόλογος, κύριε Καραμανλή, σήμερα είσατε εσείς που ελέγχατε.

Όσο για το Κοινοβούλιο, για του οποίου την αναβάθμιση μιλήσατε, ο Πρωθυπουργός δεν προσέρχεται να απαντήσει στις ερωτήσεις που του απευθύνουμε. Η «ώρα του Πρωθυπουργού» είναι, φαίνεται, για κάποιον άλλο Πρωθυπουργό. Μιλήσατε για οξυγόνο του δημόσιου διαλόγου. Φαίνεται όμως ότι εσείς δεν θέλετε αυτό το οξυγόνο. Οι νόμοι σας παραμένουν ημιτελείς. Έχουμε εκατό προεδρικά διατάγματα που εκκρεμούν να εκδοθούν, τετρακόσιες ογδόντα τέσσερις υπουργικές αποφάσεις και σε δεκαεννέα μήνες νομοθετικής σας δραστηριότητας έχετε έναν απολογισμό τριάντα παραβάσεων του Συντάγματος και του Ευρωπαϊκού Δικαίου.

Εμείς έχουμε καταθέσει προτάσεις για τη διαφάνεια, για την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, της διαφθοράς, για τις μεταρρυθμίσεις στην παιδεία, στο ασφαλιστικό, στην Αυτοδιοίκηση, στην υγεία. Εγγυώνται ένα πλαίσιο αρχών και αξιών στη δημόσια ζωή. Διασφαλίζουν τα δικαιώματα και τη σιγουριά του πολίτη. Εσείς αδιαφορήσατε. Το «παίζετε» τζάμπα μάγκες. Πίσω από το προσωπαίο αυτό, κρύβετε τον πραγματικό σας εαυτό.

Και ηθικολογείτε. Τι σημαίνει να ηθικολογείς; Είναι απίστευτο, γιατί θεωρείς τον εαυτό σου βασικό κριτή του τι είναι ηθικό και τι δεν είναι ηθικό. Για μας το τι είναι ηθικό, σημαίνει να υπάρχουν εγγυήσεις. Και εγγυήσεις είναι οι θεσμοί της δημοκρατίας, η ανεξαρτησία των θεσμών, όπως της δικαιοσύνης, η διάκριση

των ρόλων μεταξύ κράτους, μέσωσ ενημέρωσης, η αξιοκρατία. Αυτή είναι η εγγύηση της τήρησης του δημόσιου συμφέροντος και όχι οι μεγαλόστομες ηθικολογικές διακηρύξεις.

Σας ενοχλεί το Κοινοβούλιο, σας ενοχλεί η Α.Δ.Α.Ε., σας ενοχλεί η δικαιοσύνη, σας ενοχλούν τα συνδικάτα, σας ενοχλούν οι φοιτητές, σας ενοχλούν οι αγρότες, σας ενοχλεί η αυτοδιοίκηση.

Γιατί; Διότι απλώς εσείς δεν τους ελέγχετε, διότι θέλετε τον απόλυτο έλεγχο. Άρα, δεν θα τους ελέγξετε, όπως δεν πρόκειται να ξαναστήσετε το κομματικό κράτος, για να ελέγξετε τον Έλληνα πολίτη. Δεν θα το αφήσουμε εμείς, δεν θα το αφήσει ο ελληνικός λαός.

Στις επόμενες εκλογές, κυρίες και κύριοι, τα βασικά διλήμματα για τους ψηφοφόρους θα είναι η επιλογή του κόμματος που μπορεί να διασφαλίσει το κράτος δικαίου, το κράτος δικαιοσύνης και κοινωνικής δικαιοσύνης, να σεβαστεί την εφαρμογή, και μάλιστα στο ύψιστο επίπεδο, του Συντάγματος. Είμαι σίγουρος πως ο ελληνικός λαός ξέρει ότι το κόμμα που μπορεί να διασφαλίσει αυτούς τους θεσμούς, είναι το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα.

Για εμάς οι Θερμοπύλες είναι να παλεύουμε για αξίες. Απέναντι στην αδικία, να παλεύουμε για το δίκαιο και την ισονομία. Απέναντι στη διαφθορά να προτάσσουμε τη διαφάνεια. Απέναντι στην ανισότητα να παλεύουμε για ίσες ευκαιρίες και δυνατότητες για όλους. Απέναντι στην εξουσία και τη χειραγώγηση συνειδήσεων να απελευθερώνουμε τις δυνάμεις του Ελληνισμού. Απέναντι στην ανασφάλεια για το μέλλον να δίνουμε προοπτική και σιγουριά. Απέναντι στην ιδιότητα να δημιουργούμε μια νέα κοινότητα, έναν νέο πατριωτισμό.

Αύριο, φίλες και φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι η επέτειος των δέκα χρόνων από το θάνατο του Ανδρέα Παπανδρέου. Χαίρομαι ότι εσείς και άλλοι, και της Νέας Δημοκρατίας, τον τιμήσατε. Αυτό μου δίνει το δικαίωμα να πω ότι, κανένας Πακιστανός, κανένας άνθρωπος δεν θα έπεφτε θύμα απαγωγής, καμία υπόθεση υποκλοπών, κανένα παρακράτος δεν θα μπορούσε να υπάρχει, δεν θα μπορούσε να συρθεί η Ελλάδα στη διαδικασία αυτή της «απογραφής», να χάνει το κύρος της, αν ήταν Πρωθυπουργός ο Ανδρέας Παπανδρέου...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

...αν ήταν Πρωθυπουργός ο Κώστας Σημίτης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αυτή είναι η δική μας πολιτική παρακαταθήκη, μια παρακαταθήκη που συνδέθηκε με το ξήλωμα του δεξιού παρακράτους της χώρας μας. Η δημοκρατία δεν είναι προσφορά, είναι δικαίωμα του ελληνικού λαού. Και εμείς, όχι μόνο το ξέρουμε αυτό, αλλά το κάνουμε πράξη καθημερινά στο κόμμα και στην κοινωνία και είμαστε έτοιμοι να πάμε τη δημοκρατία παραπέρα, γιατί εμείς ξέρουμε τι θέλει ο λαός, γιατί εμείς πηγάζουμε από κίνηση λαού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ήρθοι οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιο Παπανδρέου).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η Γενική Γραμματέας και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα, έχει το λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρία Πρόεδρε, μήπως η αποχώρηση μπορεί να γίνει με γρηγορότερα βήματα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ οι συζητήσεις όχι στο διάδρομο της Αιθούσης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Είναι και επίκαιρο το θέμα της δημοκρατίας και της λειτουργίας της Βουλής!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, επισπεύστε ό,τι προτίθεστε να κάνετε.

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Να παραμείνουν, κυρία Πρόεδρε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Να σας πω, δεν έχει και τόση σημασία. Είτε γεμάτη είναι η Αίθουσα είτε κενή οι αποφάσεις ίδιες θα είναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεχίστε, κυρία Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Οι διάφοροι ειδικοί σεφ λένε ότι όταν το κρέας ή το ψάρι είναι ανοστο, να βάλει κανείς μπόλικο αλατοπίπερο και άλλα μπαχαρικά. Κατά τη γνώμη μου, όποια συζήτηση έγινε μέχρι τώρα περί των λαϊκών προβλημάτων και κυρίως των δικαιωμάτων, είναι το αλατοπίπερο στο πιο ουσιαστικό θέμα που τέθηκε σήμερα με πρωτοβουλία του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά ήταν ένα θέμα που επανειλημμένα έβαζε και η Νέα Δημοκρατία όταν ήταν αντιπολίτευση. Οι συσχετισμοί δύναμης ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στους ιδεολογικούς κατασταλτικούς και διοικητικούς μηχανισμούς του κράτους και ιδιαίτερα στο επίπεδο των στελεχών. Βεβαίως, έχει ενδιαφέρον και είχε και για τα δύο κόμματα και η κρατική υπαλληλία. Άλλωστε, τα κόμματα εξουσίας έχουν ανάγκη και από τις ρουσφετολογικές, πελατειακές σχέσεις, κυρίως όμως η συζήτηση γίνεται εδώ για τις αλλαγές που γίνονται από τη Νέα Δημοκρατία σε κείριες στελεχικές θέσεις σε ορισμένους βασικούς μηχανισμούς του κράτους.

Από μία πλευρά θα έλεγε κανείς ότι είναι αναπόφευκτο, παρά το γεγονός ότι ανάμεσα στα δύο κόμματα δεν υπάρχουν προγραμματικές διαφορές, δεν έχουμε αλλαγή εξουσίας, έχουμε αλλαγή διακυβέρνησης. Παρ' όλα αυτά, ενώ φαίνεται πως στις άλλες χώρες τα πράγματα βρίσκονται ανάμεσα στους συνδιαχειριστές ή στα διαφορετικά κόμματα διαχείρισης, δεν υπάρχουν τέτοιες πολιτικές στην αλλαγή του κρατικού μηχανισμού, αυτό στην Ελλάδα επιβιώνει. Ενώ η πολιτική δεν αλλάζει επί της ουσίας, αλλάζουν τα στελέχη.

Όπως καταλαβαίνετε, δεν μπορούμε να συμπαρασταθούμε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο ζήτημα αυτό, για το εάν κάποια στελέχη της Νέας Δημοκρατίας αντικατέστησαν τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως άλλωστε δεν συμπαρασταθήκαμε και στη Νέα Δημοκρατία όταν ήταν αξιωματική αντιπολίτευση. Βεβαίως επισημαίνουμε και εμείς τα ζητήματα και αναμφισβήτητα καταγγέλλουμε και εμείς τη ρουσφετολογία και τις πελατειακές σχέσεις, κυρίως γιατί ένα μέρος των εργαζομένων μετατρέπεται σε ομήρους. Βέβαια, ανάλογες σχέσεις υπάρχουν και στον ιδιωτικό τομέα.

Θα ήθελα, όμως, να σταθώ στο εξής ζήτημα: Από ποια πλευρά μπορεί κανείς να δει σήμερα τα θέματα της δημοκρατίας; Κατά τη γνώμη μας στο μέτρο της δημοκρατίας –τέρα, βεβαίως, από ζητήματα συνδικαλιστικών και πολιτικών ελευθεριών που έχουν σημασία και τα τελευταία χρόνια είναι σε μία πορεία προσεκτικής, αλλά σαφούς συρρίκνωσης- το κυρίως πρόβλημα είναι η κοινωνική λαϊκή ευημερία.

Δεν μπορούμε να μιλήσουμε για μια δημοκρατική κοινωνία, όταν υπάρχει ανεργία, χαμηλόμισθοι, χαμηλοσυνταξιούχοι, επαγγελματίες που κλείνουν τα μαγαζιά τους και είναι γεμάτοι χρέη, αγρότες που οδηγούνται βίαια έξω από την παραγωγή, οι οποίοι χάνουν και τη γη τους, τη μικρή τους ιδιοκτησία. Όλα αυτά τα ζητήματα έχουν σχέση με τη δημοκρατία. Γιατί δημοκρατία δεν είναι μία βιτρίνα ούτε είναι απλώς τρόπος λειτουργίας του Κοινοβουλίου, του συστήματος, των θεσμών και των διαφόρων διαλόγων.

Σε αυτή τη Βουλή συνήθως –και σήμερα- γίνεται λόγος για το δικαίωμα στη δουλειά. Μάλιστα, αυτό το δικαίωμα στη δουλειά έχει λίγο θολώσει και αντικαθίσταται από τη λέξη «ευκαιρίες». Κάποτε μιλούσαμε για ίσες ευκαιρίες, τώρα γενικά λέγεται η λέξη «ευκαιρίες, ίσες ευκαιρίες» κ.λπ..

Νομίζουμε ότι αυτό που έχει σημασία είναι το εξής: Ούτε το δικαίωμα επαρκεί ούτε πολύ περισσότερο η λέξη «ευκαιρίες». Χρειάζεται εξασφαλισμένη δουλειά. Το δικαίωμα δεν λέει τίποτα. Έχω ένα δικαίωμα, αλλά δεν μπορώ να το ασκήσω, γιατί ο τάδε επιχειρηματίας ζητάει τόσους εργαζόμενους με αυτά τα προσόντα κ.λπ.. Υπάρχουν χίλιοι δυο λόγοι. Εμείς μιλάμε για εξασφαλισμένη δουλειά!

Επειδή είναι επίκαιρο το ζήτημα της παιδείας, δικαίωμα

σημαίνει ο φοιτητής ή η φοιτήτρια που είναι στο πτυχίο να ξέρει και που θα βρει δουλειά την άλλη μέρα. Θα μου πείτε, αυτά δεν μπορούν να γίνουν μέσα σε μία κοινωνία, η οποία, από πάνω μέχρι κάτω, είναι οργανωμένη με βάση το κέρδος των επιχειρηματιών.

Να ξεκαθαρίσουμε, όμως, τι θα πει δικαίωμα. Το δικαίωμα δεν είναι λάστιχο. Το ότι έχω δικαίωμα να ζητήσω δουλειά, αυτό το καταλαβαίνω. Αλίμονο αν στερηθούμε και το δικαίωμα να ζητήσουμε δουλειά! Τι θα πει, όμως, σήμερα δικαίωμα στη δουλειά; Παίρνω τις εφημερίδες και διαβάζω πού προσφέρεται δουλειά, από οίκους ανοχής μέχρι μεγάλες επιχειρήσεις. Αυτό είναι δικαίωμα στη δουλειά, είναι ευκαιρία;

Όλο και περισσότερο γίνεται λόγος για ατομικά δικαιώματα. Σαφώς μια κοινωνία δεν είναι αδιαφορώπη, αλλά επίσης δεν είναι άθροισμα ατόμων. Η σημερινή κοινωνία, παραδείγματος χάριν, αποτελείται από τάξεις, κοινωνικά στρώματα. Μέσα εκεί και σε κάθε τάξη-στρώμα υπάρχει ατομικότητα. Αλλά έτσι όπως είναι σήμερα η κοινωνία μας και η πολιτική που ακολουθείται, έτσι όπως γίνεται λόγος για τα ατομικά δικαιώματα, συνήθως καλλιεργείται το ανταγωνιστικό και το ατομικιστικό. Δυστυχώς, τέτοιες πλευρές υπάρχουν και εκφράζονται ακόμα και μέσα στο συνδικαλιστικό και το γενικότερο κίνημα.

Δεν θέλω να επεκταθώ πολύ, αλλά μπήκαν ζητήματα διαφθοράς, πελατειακών σχέσεων και άλλα. Είναι μία ασθένεια, η οποία όλο και πιο πολύ θα εξαπλώνεται. Το πρόβλημα είναι ότι διεισδύει και μέσα στο λαό και η μόνη θεραπεία για το λαό είναι ακριβώς η πολιτική συνειδητοποίηση, η χειραφέτηση, η οργάνωση, η πάλη, η αυτοτέλεια, τα κόμματα του δικομματισμού, δηλαδή η εναλλαγή από τα κόμματα στη διακυβέρνηση, έστω και εάν αύριο γίνουν τρία ή τέσσερα κόμματα.

Εν πάση περιπτώσει. Ας πούμε όμως ότι και από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας και από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης υπάρχει η θέληση κάποιοι θύλακες διαφθοράς να χτυπηθούν. Ούτε εμείς ξεκινάμε με το σκεπτικό ότι επειδή είσαι κόμμα εξουσίας είσαι διεφθαρμένο. Όχι. Η διαφθορά είναι συνέπεια της πολιτικής σου, δεν είναι σκοπός της πολιτικής σου. Κανενός κόμματος δεν είναι σκοπός η διαφθορά.

Και επειδή μιλάμε για την παιδεία, να βάλουμε κύριε Πρωθυπουργέ, τα εξής θέματα. Είναι θέματα που τα είχαμε θέσει και όταν ήταν κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και μάλιστα Υπουργός Παιδείας ήταν ο κ. Παπανδρέου.

Κύριε Παπανδρέου, σας θυμίζω –με συγχωρείτε που σας διακόπτω- μια συζήτηση που είχαν οργανώσει οι πρυτάνεις, αν δεν κάνω λάθος, και είχαμε κληθεί όλα τα κόμματα και τότε σας κάναμε μία πρόταση. Ήσασταν Υπουργός Παιδείας. Την επαναλαμβάνουμε. Και δεν είναι πρόταση επαναστατική. Είναι απολύτως προσαρμοσμένη μέσα στο πλαίσιο της αστικής κοινωνίας.

Ποιο είναι το θέμα; Έχουμε τα κοινοτικά ποσά, τα οποία διοχετεύονται απευθείας στα πανεπιστήμια και όχι φυσικά στα πανεπιστήμια αλλά σε καθηγητές, σε έδρες, σε άτομα. Τι είχαμε προτείνει τότε; Αυτά να τα πάρει το Υπουργείο Παιδείας, το κράτος. Δεν μας νοιάζει αν ήταν Νέα Δημοκρατία ή ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και το Υπουργείο Παιδείας θέλει να κάνει και συνεννόηση και διάλογο, θέλει να το φέρει και στη Βουλή; Με γεια του, με χαρά του! Άλλο θέμα. Θα κάνει ένα σχεδιασμό και θα πει: «Τι έρευνα θέλω; Θέλω για εκείνο, για εκείνο και για εκείνο. Βασική έρευνα. Μάλιστα. Την παίρνει λοιπόν το «Καποδιστριακό», την παίρνει το Πολυτεχνείο, την παίρνει το Πανεπιστήμιο της Κρήτης, των Ιωαννίνων, ανάλογα με τις έδρες, και κύριοι, φέρτε μου σε πέντε χρόνια, σε τρία ή σε δύο –δεν ξέρω- τα αποτελέσματα αυτής της έρευνας». Ποιος θα πάρει μέρος στην έρευνα; Θα αποφασιστεί με συλλογικές διαδικασίες. Βεβαίως, άτομα θα ερευνηθούν. Η έρευνα δεν μπορεί να γίνει γενικά και αφηρημένα απ' όλους. Αυτό –λέει- δεν γίνεται, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν τα δίνει στο κράτος. Μα, αυτά είναι διαφθορεία! Και αγίους προκαλούν! Και μάλιστα τώρα, με το προσχέδιο νόμου που είδα, δεν ελέγχεται η σκοπιμότητα των εξόδων στα πανεπιστήμια, παρά μόνον η καλή διαχείριση. Δηλαδή καλή διαχείριση και σκοπιμότητα είναι άσχετα πράγματα; Κατ' αρχήν είναι η σκοπιμότητα εσόδων και εξόδων και βεβαίως υπάρχει και η διαχείριση. Εδώ πρόκειται για διαφθορεία. Μα, ούτε αυτό δεν μπορείτε

να αντιμετωπίσετε τα δύο κόμματα;

Τώρα μπαίνει και η ταμπέλα «αυτοτέλεια των πανεπιστημίων», «αυτοδιαχείριση», «ιδιοσυντήρηση» κ.λπ.. Η δημοκρατία μας –με εισαγωγικά ή χωρίς εισαγωγικά– στον τομέα αυτό μπορεί να παράγει πολλές λέξεις. Αλλά το λεξιλόγιο έχει φτωχώνει απεμπιστικά. Εδώ έχουμε κάθε μέρα παραγωγή και νέων όρων. Αυτά τα διαφθορέα, λοιπόν, τι θα γίνουν, τα οποία διαφθείρουν και φοιτητές και διοικητικό προσωπικό κ.λπ.; Μέσα από εκεί μονιμοποιούνται άνθρωποι. Και να σας πω και κάτι; Ένα μέρος του πανεπιστημιακού κατεστημένου αντιδρά και στα σημερινά σχέδια νόμου, αντιδρούσε και επί ΠΑ.ΣΟ.Κ., ανάλογα με αυτές τις διευθετήσεις και το ποιος ήταν μέσα ή έξω στην διαχείριση των κοινοτικών κονδυλίων. Το θέμα λοιπόν είναι το πόσο τοις εκατό από τον κρατικό προϋπολογισμό είναι για την παιδεία; Βεβαίως υπάρχει το χρηματοδοτικό. Αλλά δεν είναι μόνο το χρηματοδοτικό. Έτσι όπως θα λειτουργούν μάλιστα τα πανεπιστήμια, δέκα φορές περισσότερα πράγματα να τους δώσεις, πολύ λιγότερα θα γίνονται για τις λαϊκές ανάγκες. Τώρα μάλιστα, πλήρης αυτονομία, νομιμοποίηση των πάντων!

Δεύτερο ζήτημα. Γιατί, ο χώρος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ως θεσμός δεν εξελίσσεται σ' ένα διαφθορείο συνειδήσεων; Και μην το ριζούμε στην ηθική των προσώπων. Εμείς δεν ξεκινάμε από εκεί. Είναι η φύση του θεσμού σήμερα, ο οποίος ιδιαίτερα από το '94 και μετά έχει χάσει τα όποια προοδευτικά αποτυπώματα είχε τα προηγούμενα χρόνια, τις όποιες θετικές επιδράσεις είχε και έχει μετατραπεί σ' ένα γραφείο ευρέσεως εργασίας ή ανάθεσης έργων στους ιδιώτες. Να μην λέμε μόνο για τα δημόσια έργα, να μην λέμε μόνο για τα μεγάλα ιδιωτικά έργα, να πάμε και στα μικρότερα κλίμακα.

Και μία σειρά αντιδράσεις που εμφανίζονται από εκλεγμένους στην τοπική αυτοδιοίκηση –είχαν και απέναντι στην κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και απέναντι στη Νέα Δημοκρατία τώρα είναι και τέτοιου τύπου αντιδράσεις, είναι ιδιαίτερα συμπερόντα. Επομένως μη μιλάμε τώρα για δημοκρατία και για όλα αυτά τα πράγματα; Κατά τη γνώμη μου και η Κυβέρνηση αλλά και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πάρα πολλά πράγματα τα βγάζει απέξω και έχει περιοριστεί το ζήτημα εκεί που ενδιαφέρει τα δύο κόμματα, ο κρατικός μηχανισμός.

Εμείς διαφωνούμε με τη Νέα Δημοκρατία ότι κληρονόμησε ένα «Πασοκικό κράτος» όπως διαφωνούμε και με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι διαμορφώνεται ένα «Νεοδημοκρατικό κράτος». Είτε ΠΑ.ΣΟ.Κ. είτε Νέα Δημοκρατία το κράτος έχει τη δική του αυτονομία και αυτοτέλεια. Αλίμονο αν το αστικό κράτος που λέμε εμείς, το κράτος του κεφαλαίου γκρεμίζονταν κάθε φορά που άλλαζε μία κυβέρνηση. Δεν γίνεται. Βεβαίως το πολιτικό ή το διοικητικό προσωπικό δέχεται ορισμένες αλλαγές. Τέτοιο κράτος έχουμε, κράτος του κεφαλαίου καθαρά και εναλλάσσονται διάφορες κυβερνήσεις. Αύριο μπορεί να είναι και συμμαχικές. Λένε εύκολα, είμαστε κατά του «Πασοκικού κράτους», κατά του «Νεοδημοκρατικού κράτους»... Δεν είναι και τόσο χαζή η κυρίαρχη τάξη στη χώρα μας που δέχεται να εξαρτώνται τα συμφέροντά της από ποιο κόμμα θα κυβερνήσει, από το ποιος θα είναι αρχηγός και αν θέλετε από την πορεία ενότητας του εκάστοτε κυβερνητικού κόμματος ή των κομμάτων εξουσίας.

Εδώ, στην Ευρώπη, το πρώτο κόμμα έρχεται με 24%. Γι' αυτό υπάρχει και το αντιδραστικό εκλογικό σύστημα, το αντιδημοκρατικό –που εδώ δεν γίνεται κανένας λόγος στα θέματα δημοκρατίας– ακριβώς διότι η κυρίαρχη τάξη, η αστική τάξη της κάθε χώρας δεν μπορεί να περιμένει αν θα γίνει συναίνεση ανάμεσα στον κ. Καραμανλή και στον κ. Παπανδρέου, ή δεν μπορεί να περιμένει τι γίνεται με τη συναίνεση στη Γερμανία ή με τη συναίνεση που υπάρχει σήμερα στην Ιταλία. Θωρακίζεται πολύ καλύτερα.

Αφού, λοιπόν, τα ξέρουμε όλα αυτά όλοι γιατί μιλάμε στον ελληνικό λαό με μια ορολογία που τον μεπρδεύει. Βέβαια είναι ευνόητο για την Ελλάδα. Και μερικά άλλα εφευρήματα: Τα ίδια έγιναν και επί Νέας Δημοκρατίας και επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Κάθε φορά που ερχόταν ένας νόμος ξεκινούσε, έγινε, δεν έγινε διάλογος. Και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε διάλογο και η Νέα Δημοκρατία κάνει διάλογο. Εμείς δεν κρυβόμαστε πίσω από θέματα διαδικασίας. Εμείς δεν επικρίναμε ποτέ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιατί δεν έκανε διάλογο.

Εμείς δεν παίρναμε μέρος στο διάλογο, σε εκείνα τα ζητήματα στα οποία ξέραμε ότι η συμμετοχή μας όχι απλώς είναι χαμένος χρόνος, αλλά αποπροσανατολίζει και δημιουργεί στο λαό ένα αίσθημα, κάτσε να δούμε τι θα βγάλει ο διάλογος και θέλαμε ακριβώς με αυτή μας τη στάση –όχι ότι θα χάναμε τις αρχές μας αν παίρναμε μέρος στο διάλογο, αλλά ήταν μία συγκεκριμένη επιλογή– και με αυτή την έννοια αρχής να πούμε στο λαό, μην περιμένεις να τελειώσει ο διάλογος, μην έχεις στάση αναμονής, θα έρθει αυτό και προετοιμάσου. Το ίδιο κάναμε και με τη Νέα Δημοκρατία.

Και μου έκανε εντύπωση διότι όλη η συζήτηση και δυστυχώς και από ηγετικά στελέχη του συνδικαλιστικού κινήματος λέγεται, δεν έγινε διάλογος. Έκανε διάλογο το Υπουργείο Παιδείας, όπως έκανε και η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα προηγούμενα χρόνια. Άλλοι πήγαν στο διάλογο και μετά βρήκαν πρόσχημα να βγουν. Και το έκαναν αυτό για να κρύψουν ότι δεν έχουν ουσιαστικές διαφορές, αλλά να δημιουργήσουν ένα έλλειμμα δημοκρατίας, για να πουν, αυταρχικό το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν ήταν κυβέρνηση, ηγεμονικό και αλαζονικό, αυταρχική και ηγεμονική και αλαζονική η Νέα Δημοκρατία. Εμείς δεν πήραμε μέρος και δεν κατηγορούμε κανέναν ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παλιότερα ούτε τη Νέα Δημοκρατία ότι δεν μας κάλεσε. Πήραμε την ευθύνη να μην πάρουμε μέρος. Καταθέτουμε βεβαίως τις θέσεις μας στο λαό.

Επίσης δεν παίρνουμε μέρος στο διάλογο που γίνεται για την κοινωνική ασφάλιση και δεν λέμε που θα κάτσει η μπίλια όπως λένε κάποιοι άλλοι δηλαδή, παρακολουθώ το διάλογο, ανάλογα παρεμβαίνω και ανάλογα που θα κάτσει η μπίλια, αφού ξέρουμε που θα κάτσει η μπίλια. Θα κάτσει η μπίλια στα εξήντα επτά χρόνια, στα εξήντα οκτώ χρόνια; Σε διάφορες δόσεις αντιλαϊκών μέτρων.

Υπάρχει και ο διάλογος αυτός που γίνεται στους δρόμους και ο διάλογος που πρέπει να γίνει μέσα στο κίνημα και ο αντίλογος και οι αντιπαραθέσεις. Οι αντιπαραθέσεις δεν γίνονται μόνο μέσα στα κοινοβούλια γίνονται και μέσα σ' αυτό κίνημα, αλλά οι αντιπαραθέσεις μέσα στο κίνημα και ο διάλογος μέσα σ' αυτό θα οδηγήσουν στη διαμόρφωση καλύτερων όρων, για το λαό, απόσπασης κατακτήσεων ενώ ο φλύαρος διάλογος σε ορισμένα όργανα, τα οποία χρησιμοποιούν το διάλογο και δεν μπορεί να οδηγήσει ο διάλογος σε καλό, δεν έχει κανένα νόημα.

Θα ήθελα όμως να σταθώ σε ορισμένα ζητήματα τα οποία δεν έχουμε θέσει στη Βουλή. Αν δεν κάνω λάθος, στη συζήτηση που έγινε για την εξεταστική επιτροπή για τους Πακιστανούς η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα τα έθεσε, τα έθεσε ο κ. Σκυλλάκος, θα τα ξαναθέσω όμως εγώ και στη συζήτηση προ ημερησίας διάταξης.

Δεν είναι μόνο το πώς λειτουργεί η δημοκρατία σε μία ταξική κοινωνία, γιατί αυτό είναι. Οι καλύτεροι νόμοι και οι καλύτεροι θεσμοί στην ταξική κοινωνία δεν μπορούν να οδηγήσουν σε θετικές αλλαγές. Μόνο με όρους κινήματος κ.λπ. μπορείς να αποσπάσεις ορισμένες κατακτήσεις.

Είμαστε τα τελευταία χρόνια σε μία φάση όπου δεν έχουμε απλώς δημοκρατικούς νόμους που δεν εφαρμόζονται σωστά ή είναι ανενεργοί, αλλά έχουμε διαμόρφωση αντιδημοκρατικών, αντιδραστικών νόμων όπου αύριο η παραβίαση των συλλογικών και των ατομικών δικαιωμάτων –και σήμερα έτσι γίνεται– θα νομιμοποιείται. Επομένως θέλουμε να στρέψουμε την προσοχή σ' αυτό. Εδώ είναι απολύτως συνυπεύθυνα και τα δύο κόμματα, γιατί αλλιώς κοιτάξε να δείτε, δεν μπορούμε να ψάχνουμε. Εμείς δεν έχουμε ούτε δική μας αστυνομία, ούτε αστυνομικές μεθόδους για να μπορούμε να εξακριβώνουμε όλα τα ζητήματα που τίθενται.

Υπάρχουν όμως νόμοι καθαροί που λένε: Συμφωνία έκδοσης που υπογράφηκε ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες και στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο τέλος της ελληνικής προεδρίας επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η συμφωνία αυτή δεν έχει κυρωθεί στη Βουλή γιατί επεκράτησε η άποψη ότι βάσει του άρθρου 24 της συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως δήλωσε ο τότε Υπουργός κ. Πετσαλνίκος, δεν χρειάζεται να επικυρωθεί.

Υπενθυμίζουμε ότι η χώρα μας το 2000 υπέγραψε τη σύμβαση περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σχετικά πρωτόκολλα που προβλέ-

πουν κοινές αστυνομικές έρευνες και μάλιστα από αστυνομικούς υπό απόρρητη ή πλαστή ταυτότητα.

Κοιτάξτε να δείτε, εδώ δεν πρόκειται τώρα για διώξεις εμπόρων ναρκωτικών. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι μέσα στο κοινό έγκλημα έχει ενταχθεί το λαϊκό κίνημα το οποίο βεβαίως δεν λέγεται πάντα κοινό έγκλημα, λέγεται τρομοκρατία. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι ακόμα και η ριζοσπαστική ιδεολογία θεωρείται έγκλημα και μάλιστα ξέρουμε ότι στα θέματα της δικαιοσύνης εμπιπτούν και οι ύποπτοι και αυτοί οι ύποπτοι που έχουν επαφή. Για να μην «τρώω» πολύ χρόνο, δεν θέλω να διαβάσω αναλυτικά όλα τα άρθρα, αλλά αυτά έχουν κατατεθεί πάρα πολλές φορές στη Βουλή. Παραδείγματος χάριν υπάρχει αυτή η σύμβαση που έγινε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. που δεν έχει κυρωθεί με νόμο. Ο κ. Βουλγαράκης στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής είπε ότι θα γίνει. Υπάρχει επίσης το άρθρο 13 αυτής της συνθήκης που είπα προηγουμένως για κοινές ομάδες έρευνας και το άρθρο 14 για μυστικές έρευνες. Στα άρθρα 18 έως 20 προβλέπεται ακόμα και η παρακολούθηση των επικοινωνιών χωρίς τη συμμετοχή του κράτους όπου γίνεται η παρακολούθηση.

Ξαναλέμε τώρα: Ανάμεσα στο οργανωμένο έγκλημα αυτά είναι καθαρά πράγματα. Για χρόνια λειτουργούν οι δικαστικές συνδρομές και οι συνεργασίες στο οργανωμένο έγκλημα. Μιλάμε τώρα γι' αυτό που θεωρείται πολιτικό έγκλημα, είτε τελεστεί, είτε δεν τελεστεί και μάλιστα με την έννοια της πρόληψης όλοι είμαστε ύποπτοι.

Έχουμε το μνημόνιο του 2002 που υπογράφηκε ανάμεσα στην Ελλάδα και στις Η.Π.Α. και υπάρχει συντονισμός των αστυνομικών ενεργειών και ξαναλέω ότι δεν αφορά το κοινό ποινικό αδίκημα.

Υπάρχει πρόσφατη οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την οποία συμφώνησε η ελληνική Κυβέρνηση και ψήφισε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Ευρωβουλή και ανοίγει τους ασκούς του Αιόλου για την παρακολούθηση των τηλεφωνικών και λοιπών ηλεκτρονικών επικοινωνιών για έξι έως είκοσι τέσσερις μήνες. Είναι προς τιμήν τους που οι δικηγορικοί σύλλογοι της Αθήνας, η Ένωση Εισαγγελέων και φυσικά τα εργατικά συνδικάτα ύψωσαν φωνή διαμαρτυρίας.

Επί δανικής προεδρίας υπογράφηκε συμφωνία για τη συνεργασία Ευρωπαϊκής Ένωσης και Η.Π.Α. στον τομέα ανταλλαγής δεδομένων. Είδατε τι έγινε τις τελευταίες μέρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επειδή δεν είχε διαμορφωθεί η «καλή» νομική βάση, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο είπε ότι δεν έχουν δικαίωμα να δίνονται ατομικά δεδομένα στους ταξιδιώτες των αεροπορικών εταιρειών. Και τι έγινε; Αντί να αρθεί αυτή η επιλογή, άλλαξαν τη νομική βάση. Όπου, δηλαδή, έχει «τρύπα» το νομικό σύστημα, «μπαλώνουμε» αυτήν την «τρύπα», αλλά τον αντιδραστικό νόμο τον αφήνουμε.

Το Νοέμβριο του 2004 με το περίφημο πρόγραμμα της Χάγης προσδιορίστηκε η σχέση του ριζοσπαστισμού με την τρομοκρατία, ενώ στη σύνοδο του Μάρτη του 2004 είχε γίνει λόγος για σχέση των ακραίων πεποιθήσεων με την τρομοκρατία κατά πλήρη αντιστοιχία με τις τότε δηλώσεις του Προέδρου των Η.Π.Α. Τζορτζ Μπους.

Ξέρετε γιατί; Όλοι λένε ότι είμαστε σε μια άτυχη κατάσταση –ιδιαίτερα αυτά τα λέει η σοσιαλδημοκρατία στην Ευρώπη– και ότι έχουμε έναν Μπους στις Ηνωμένες Πολιτείες, έναν τρελό, ημίτρελο και χαζό που τους κάνει όλους ό,τι θέλει. Αυτός λοιπόν ο τρελός, ημίτρελος ή χαζός, όπως τον λένε, υιοθέτησε αυτήν την ορολογία και η Ευρωπαϊκή Ένωση αμέσως την έκανε και δικό της μνημόνιο.

Πέφτει, λοιπόν, το βάρος στην τελευταία σύνοδο στην ανάγκη καταπολέμησης του ριζοσπαστισμού, για να προλαμβάνει τη δημιουργία τρομοκρατών. Δηλαδή, ο ριζοσπαστισμός είναι ο προθάλαμος των τρομοκρατών και η προπαγάνδα εξτρεμιστικών ακραίων απόψεων οδηγεί στη δικαιολόγηση της βίας.

Για να δούμε, λοιπόν, ένα παράδειγμα. Όταν οι ναυτεργάτες πήραν το πασαπόρτι της δικαιοσύνης ότι επιστρατεύονται, αυτοί είπαν «εμείς το κουρελιάζουμε». Άντεξαν δύο μέρες. Βεβαίως, δεν είναι εύκολο. Όμως αυτό ήταν ένα πρώτο βήμα. Γιατί βεβαίως σήμερα ισχύει η αρχή της πλειοψηφίας στην Ελλάδα και πάντα έτσι θα ισχύει, αλλά εμείς παλεύουμε –και όχι

μόνο εμείς, ευτυχώς υπάρχουν και άλλες δυνάμεις– για να διαμορφωθεί μια άλλη πλειοψηφία.

Όμως, για να διαμορφωθεί μια άλλη πλειοψηφία, χρειάζεται η μειοψηφία να χρησιμοποιήσει όλες τις δυνατές, μαζικές και αποφασισμένες συλλογικά μορφές πάλης και να αμφισβητήσει το ίδιο το δίκαιο. Βεβαίως να το αμφισβητήσει. Έχει δικαίωμα να το αμφισβητήσει. Τίποτα δεν είναι αναλλοίωτο ούτε τα συντάγματα ούτε τα δίκαια ούτε τίποτα. Οι ναυτεργάτες, λοιπόν, έδειξαν το δρόμο. Βεβαίως, είναι θέμα συσχετισμού δύναμης και αντοχής.

Γίνονται καταλήψεις στα πανεπιστήμια σήμερα. Βεβαίως οι καταλήψεις οδηγούν στο σταμάτημα των μαθημάτων και το πανεπιστημιακό δυναμικό, ένα μέρος, χάνει και τα ποσά που παίρνει για τις εργασίες που έκανε. Δημιουργούνται προβλήματα. Βεβαίως δημιουργούνται προβλήματα. Κινδυνεύει να χαθεί μια εξεταστική περίοδος, αλλά αυτό το ρεύμα από μειοψηφικό δεν θα γίνει πλειοψηφικό, αν δεν είναι διατεθειμένο να υποστεί και θυσίες.

Εδώ μπαίνει το ζήτημα που θεωρείται δημοκρατία στα ατομικά δικαιώματα. Ξαναλέω, ξέρω ότι υπάρχουν πάρα πολλοί που θέλουν να μας πουν ότι το Κ.Κ.Ε. δεν ενδιαφέρεται για τα ατομικά δικαιώματα. Ενδιαφερόμαστε απολύτως, αλλά δεν υπάρχουν ατομικά δικαιώματα χωρίς συλλογικά. Και εξαρτάται τι εννοεί κάποιος ατομικό δικαίωμα.

Εμείς δεν σεβόμαστε τα ατομικά δικαιώματα των επιχειρηματιών, που υφίστανται τις συνέπειες μιας απεργίας. Βεβαίως, τα δικαιώματα τα έχουν. Ακριβώς επειδή τα έχουν αναγνωρισμένα από το κράτος και τις κυβερνήσεις, εμείς δεν τους τα αναγνωρίζουμε και καλούμε τους εργάτες να κάνουν απεργία, έστω και αν αυτό πλήττει την παραγωγή των επιχειρηματιών, για να μην πω ότι κυρίως πλήττει την τσέπη των εργαζομένων βέβαια, γιατί χάνουν και τα μεροκάματα. Όμως είναι η αναγκαία θυσία για κάτι καλύτερο αύριο.

Μιλάνε για τα ατομικά δικαιώματα των πεζών έναντι των διαδηλωτών. Βεβαίως, ένας που δεν πηγαίνει στη διαδήλωση έχει πρόβλημα, όταν γίνεται διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας. Α, έτσι θα το πάμε;

Αυτά θα μπορούσαμε να τα δούμε, δηλαδή, τον απόλυτο σεβασμό όλων ανεξαιρέτα των δικαιωμάτων, εάν δεν ζούσαμε σε μια ταξική κοινωνία. Αλλά εμείς ζούμε σε μια κοινωνία, όπου τα δικαιώματα των πολλών καταπατώνται. Όταν, λοιπόν, οι πολλοί με δημοκρατικές αποφάσεις βεβαίως παρμένες, με συλλογικές και εν γνώσει των συνεπειών του νόμου και των θυσιών είναι αποφασισμένοι να καταπατήσουν τα ατομικά δικαιώματα των λίγων, να το κάνουν. Αυτή είναι η θέση μας. Η δημοκρατία, λοιπόν, δεν είναι κάτι το αφηρημένο. Αυτά, για να εξηγούμαστε.

Εμείς ξεκαθαρίζουμε ότι τρομονόμοι, ευρωτρομονόμοι, ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης, κάμερες παρακολούθησης και καταγραφής, μηχανισμοί παρακολούθησης, αυτά πρέπει να καταργηθούν. Σένγκεν, EUROPOL, όλα αυτά –να μην τα αναφέρω, τα έχουμε πει πάρα πολλές φορές– παλεύουμε για να καταργηθούν και να μην ενσωματωθεί ό,τι δεν έχει ενσωματωθεί από κοινοτικές οδηγίες στην εθνική μας νομοθεσία. Παλεύουμε, δηλαδή, για να μη γίνει κάτι χειρότερο.

Επειδή γίνεται πολύς λόγος για δημοκρατία, εγώ ήθελα να κάνω ένα ερώτημα στη Νέα Δημοκρατία γιατί αυτή είναι Κυβέρνηση και βεβαίως με την εμπειρία που είχε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Η δημοκρατία δεν έχει σχέση, παραδείγματος χάρη, με το δικαίωμα μιας γυναίκας να γίνει μάνα, να κάνει και ένα και δύο και τρία παιδιά και να μη χάσει τη δουλειά της ή να βρει δουλειά ακόμα και αν είναι έγκυος; Αυτό είναι κατοχυρωμένο; Όχι, διότι υπάρχει το ατομικό δικαίωμα του επιχειρηματία. Ας μην κοροϊδεύομαστε, λοιπόν.

Τέλος, κοιτάξτε να δείτε, βεβαίως καταλαβαίνω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε εδραιώσει ένα στελεχικό δυναμικό μέσα στους κρατικούς μηχανισμούς και η Νέα Δημοκρατία το αλλάζει.

Δεν έχω λεπτομερειακά στοιχεία, αλλά θεωρώ ότι έτσι γίνεται. Εγώ δεν θα πω ότι φυσιολογικό το ένα, φυσιολογικό και το άλλο –θα τσακώνονται μεταξύ τους μέχρι κεραίας– αλλά μπαίνει το εξής ζήτημα: Ο λαός, όλοι όσοι θέλουμε κάτι καλύτερο σ' αυτόν τον τόπο, εκεί θα περιορίσουμε τη συζήτηση και όχι ό,τι

γίνεται μέσα στους χώρους εργασίας; Εκεί για μας κρίνεται η Δημοκρατία.

Να διευκρινίσω, όμως, ότι όταν λέμε ότι συνδέουμε τη δημοκρατία με την κοινωνική λαϊκή ευημερία, δεν εννοούμε έναν λαό παθητικό που περιμένει από μία εξουσία να του δώσει τα δικαιώματα. Η δημοκρατία δεν κατοχυρώνεται έτσι κι αν θέλετε, αυτή είναι μία παθητική δημοκρατία. Μιλάμε για μία δημοκρατία, η οποία συνδυάζεται με άμεσους και έμμεσους λαϊκούς θεσμούς εργατικού κοινωνικού ελέγχου και σε τελευταία ανάλυση μιλάμε για μία δημοκρατία η οποία αναγνωρίζει ότι, αφού ο λαός παράγει, ο λαός πρέπει να βρίσκεται στην εξουσία μέσα από άμεση και έμμεση αντιπροσωπευτική δημοκρατία.

Όταν μιλάμε, λοιπόν, σήμερα για δημοκρατία εννοούμε όχι απλώς να επισημαίνουμε τη μη δημοκρατία του συστήματος, αλλά κυρίως να αναπτύσσουμε τους λαϊκούς αγώνες. Η οργάνωση, η πάλη και η δημοκρατική λειτουργία των κινημάτων είναι ένα αντίβαρο στη σημερινή αρνητική κατάσταση που, όταν μιλάει για δημοκρατία –θα το πω καθαρά, αυτός είναι ο συσχετισμός δύναμης– είναι μία βιτρίνα, μία ωραία συσκευασία πίσω από την οποία υπάρχουν και σάπια και επικίνδυνα προϊόντα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Κύριο συνάδελφοι, οι Υπουργοί Εξωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Οργάνωση, λειτουργία και αρμοδιότητες του Συμβουλίου Αποδήμου Ελληνισμού (ΣΑΕ) και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει τώρα ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρία Πρόεδρε, δεν σκόπευα να αρχίσω την ομιλία μου έτσι, αλλά ακούγοντας την εισαγωγική τοποθέτηση του κυρίου Πρωθυπουργού αναρωτήθηκα:

Ζούμε στην Ελλάδα όπου στην Κυβέρνηση βρίσκεται το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας ή μέσα σε μία παιδική χαρά όπου όλα είναι ωραία, ήσυχα, εξασφαλισμένα, ασφαλή; Διότι η τοποθέτηση και η περιγραφή της κατάστασης που έκανε ο κύριος Πρωθυπουργός στα θέματα δικαιωμάτων των πολιτών δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με τις εμπειρίες, τα βιώματα και τα καθημερινά βάσανα που αντιμετωπίζει ο πολίτης.

Μας είπε ο Πρωθυπουργός λίγο-πολύ ότι όλα τα δικαιώματα στη χώρα μας είναι εξασφαλισμένα ή γίνεται μεγάλη προσπάθεια να προωθηθούν.

Εγώ θα ήθελα να σας πω κατ' αρχάς, ότι σήμερα σε όλους τους τομείς –υγεία, παιδεία, ασφάλιση, αμοιβές– οι πολίτες έχουν εξαιρετικά οξυμένα προβλήματα. Υπάρχουν δύο εκατομμύρια πολίτες στη χώρα μας οι οποίοι, σύμφωνα με τις στατιστικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ζουν κάτω από το επίπεδο της φτώχειας. Δεν έχουν δικαίωμα σε μία σύγχρονη και αξιοπρεπή ζωή.

Υπάρχουν σήμερα στη χώρα μας πάρα πολλοί πολίτες, οι οποίοι δεν έχουν ουσιαστικά το δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας. Καθυστερούν τα δικαστήρια στην εκδίκαση των υποθέσεων, την έκδοση αποφάσεων και φθάνουν ουσιαστικά στην αρνησιδικία.

Υπάρχουν πολίτες στη χώρα μας οι οποίοι δεν μπορούν να ζήσουν σ' ένα ανεκτό περιβάλλον. Και αναφέρω την περίπτωση –μία ακραία περίπτωση– όπου ζουν στην ανατολική Αττική οι οποίοι έχουν τα λατομεία στο Μαρκόπουλο και κάθε βράδυ ζουν σε συνθήκες Ιράκ με τις εκρήξεις. Ενώ υπάρχει απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, την ίδια στιγμή με την ανοχή της Κυβέρνησης –που αναρωτιέται κανείς αν έχουμε Κυβέρνηση– οι ιδιοκτήτες των ορυχείων ανεμπόδιστα χωρίς πρόβλημα, συνεχίζουν να τα λειτουργούν.

Υπάρχουν στη χώρα μας μικρά παιδιά, βρέφη τα οποία περιμένουν την υιοθεσία. Περιμένουν να φύγουν από το ίδρυμα να μπουν σε μία οικογένεια και να πάρουν το δρόμο μέσα απ' αυτές τις ιδιότυπες και δύσκολες συνθήκες για τη δικιά τους ζωή. Δεν μπορούν να το κάνουν αυτό, διότι η Κυβέρνηση δεν μπορεί να στελεχωσει το Κέντρο Βρεφών η «ΜΗΤΕΡΑ». Σε κάθε εργαζόμενη στο «ΜΗΤΕΡΑ» αντιστοιχούν δεκάδες παιδιά.

Αντίστοιχα προβλήματα αντιμετωπίζουν οι ασθενείς με τις τεράστιες ελλείψεις που υπάρχουν στα νοσοκομεία. Αντίστοιχα προβλήματα στα δικαιώματά τους αντιμετωπίζουν οι μαθητές και οι φοιτητές με τα τεράστια κενά τα οποία υπάρχουν στα πανεπιστήμια και στα άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Αυτό είναι το «μικρότερο» κράτος το οποίο υποσχέθηκε η Κυβέρνηση, δηλαδή, συρρίκνωση του κράτους ειδικά σ' εκείνους τους τομείς οι οποίοι θα έπρεπε να λειτουργεί, προκειμένου να εξασφαλισθούν ικανοποιητικές συνθήκες υγείας, εκπαίδευσης, ασφάλειας και εργασίας των πολιτών. Αντίθετα βλέπουμε επέκταση του κράτους στους κατασταλτικούς μηχανισμούς και στο διορισμό ημετέρων.

Εμείς, φυσικά, μια που το θέμα είναι η δημοκρατία, δεν υποτιμούμε τίποτα. Δεν αγνοούμε ότι η περίοδος από το 1974 μέχρι το 2006 είναι η πιο ομαλή κοινοβουλευτική περίοδος την τελευταία εκατονταετία από άποψη λειτουργίας των κοινοβουλευτικών θεσμών. Δεν υπάρχει μοναρχία, δεν υπάρχει αυλή, δεν υπάρχει αυλική καμαρίλα, αυλοκόλακες. Η Βουλή λειτουργεί, με τα προβλήματά της, αλλά λειτουργεί. Δεν ρίχνουν ζάχαρη στα τανκς οι λοχαγοί και οι συνταγματάρχες. Φεύγει η χώρα μας από το διχασμό, τη μετεμφυλιοπολεμική κατάσταση και τα σύνδρομα, τα σύνδρομα του Ψυχρού Πολέμου. Όλα αυτά είναι σημαντικά.

Όταν, βέβαια, βλέπει κανείς στους δρόμους τους φοιτητές και τις φοιτήτριες, δεν μπορεί παρά να θυμηθεί τις σκηνές του 1972 και του 1973, διότι ό,τι υπάρχει σήμερα, παρ' ό,τι ήταν μακριά από τα οράματα όσων έχουν αγωνιστεί για τη δημοκρατία, δεν χαρίστηκε. Κατακτήθηκε με σκληρούς αγώνες από αγωνιστές απ' όλους τους χώρους, και από το συντηρητικό χώρο και από τον κεντρώο χώρο και από την Αριστερά.

Όμως, να σημειώσουμε ότι οι αγωνιστές της Αριστεράς, λόγω της μετεμφυλιοπολεμικής κατάστασης, λόγω του χώρου από τον οποίο αναδύθηκαν οι δυνάμεις του πραξικοπήματος και της βίας, λόγω του Ψυχρού Πολέμου της εποχής, ήταν αυτοί που μαζικά έδωσαν το μεγάλο τίμημα για τον κοινοβουλευτισμό και τη δημοκρατική εξέλιξη στη χώρα μας.

Στην Ελλάδα δεν υπήρξε το μοντέλο το οποίο βλέπουμε να εφαρμόζεται σήμερα, δηλαδή να φέρνουμε τη δημοκρατία με τα τανκς και βλέπουμε και τις επιτυχίες αυτού του μοντέλου στο Ιράκ και αλλού, στο χώρο της Μέσης Ανατολής. Στην Ελλάδα, οι αγώνες για τη δημοκρατία και την ελευθερία είναι αυτοί οι οποίοι συνέτριψαν τα τανκς. Και ό,τι κατακτήθηκε με αγώνες, προσφορά και θυσίες είναι πιο πολύτιμο. Γι' αυτό αξίζει να το διευρύνουμε, να το στηρίξουμε, να το θωρακίσουμε.

Γι' αυτό ανησυχούμε πάρα πολύ με τις εξελίξεις σχετικά με τους δημοκρατικούς θεσμούς της χώρας μας. Οι εξελίξεις αυτές έχουν σχέση βέβαια και με τις κυβερνητικές πολιτικές –και με το ποιο κόμμα βρίσκεται στη διακυβέρνηση– τις οποίες όμως παρακολουθούμε να αναπτύσσονται με μία επικίνδυνη δυναμική όλα τα τελευταία χρόνια, όπως έχουν σχέση με το γεγονός ότι στην Ελλάδα σήμερα, βλέπουμε το παρακράτος να επανεμφανίζεται με μία άλλη μορφή, ως διείσδυση δηλαδή ενός παγκόσμιου παρακράτους, γι' αυτό είναι και πιο επικίνδυνο από την οργάνωση «ΚΑΡΦΙΤΣΑ» και τον Κοτζιάμη και τον Εμμανουηλίδη.

Στην Ελλάδα βλέπουμε να διαμορφώνονται σημαντικές σφαίρες στη δημόσια ζωή που οι ίδιοι οι πολιτικοί επιστήμονες τις ονομάζουν «δικτατορίες μέσα στη δημοκρατία». Αυτές τις σφαίρες τις βλέπουμε σε πολλούς χώρους, και στο χώρο της οικονομίας και στο χώρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και αλλού. Γιατί στην Ελλάδα βλέπουμε μία παντοδυναμία της εκτελεστικής εξουσίας.

Γιατί στην Ελλάδα ο πολίτης αντί να είναι ένας ενεργός πολίτης που με την ψήφο του –που είναι μία από τις κατακτήσεις του– να συμμετέχει στη διαδικασία των αποφάσεων, ουσιαστικά μετατρέπεται σε απλό ψηφοφόρο.

Όλο και περισσότερα αποφασίζονται σε επίπεδο που δεν φτάνει η δύναμη του πολίτη. Γι' αυτό αναπτύσσεται η αντίληψη η οποία στρέφεται συνολικά ενάντια στην πολιτική– ότι όλοι ίδιοι είναι.

Είναι όλα μαύρα στη χώρα μας; Δεν υπάρχει μια ακτίνα ελπί-

δας; Δεν υπάρχει αισιοδοξία; Υπάρχει. Πού βρίσκεται αυτή η αισιοδοξία; Αυτήν τη στιγμή βρίσκεται στην οδό Πανεπιστημίου, στην οδό Σταδίου, στο Σύνταγμα και έχει περικυκλώσει τη Βουλή.

Κύριε Πρωθυπουργέ, η Βουλή είναι περικυκλωμένη σήμερα από τους δεκάδες χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες, οι οποίοι δίνουν μια μεγάλη μάχη, η οποία έχει σχέση με τα πανεπιστήμια, έχει σχέση με τις σπουδές τους, έχει σχέση με το μέλλον τους, αλλά έχει σχέση και με το θέμα που συζητάμε, δηλαδή τη δημοκρατία στη χώρα μας.

Γιατί; Γιατί το φοιτητικό κίνημα το οποίο αναπτύσσεται σήμερα, όπως κάθε ένα κοινωνικό γεγονός, έχει τις δικές του πηγές και οι πηγές οι σύγχρονες, οι ιστορικές, αν θέλετε, είναι τα μεγάλα εκείνα κινήματα, τα φοιτητικά, τα οποία άγγιζαν και ήταν και καταλύτες στους αγώνες για τη δημοκρατία. Το κίνημα του 15% δεν ήταν μόνο κίνημα, σχετικά με τη χρηματοδοτική στήριξη της παιδείας. Ήταν ένα κίνημα για τη δημοκρατία μέσα σε συνθήκες ενός δεξιού αυταρχικού καθεστώτος.

Το φοιτητικό κίνημα κατά τη διάρκεια της δικτατορίας δεν ήταν μόνο για το πρόγραμμα σπουδών, όπως ξεκίνησε, ή μόνο για να υπάρξουν διαδικασίες δημοκρατικής εκλογής των φοιτητικών συλλόγων. Ήταν ένα κίνημα, του οποίου η ψυχή ήταν ενάντια στη δικτατορία, ενάντια στην αμερικανοκρατία, ενάντια στις Ηνωμένες Πολιτείες και το ΝΑΤΟ.

Η δημοκρατική διάσταση αυτού του φοιτητικού κινήματος που βρίσκεται έξω από το Κοινοβούλιο σήμερα έχει σχέση με τη δημοκρατία. Διότι αναδειχνει βασικές ελευθερίες, τις ακαδημαϊκές ελευθερίες, το ακαδημαϊκό άσυλο, την αδέσμευτη έρευνα, τη δυνατότητα να λειτούργουν τα πανεπιστήμια χωρίς να υπάρχουν δεσμεύσεις από εταιρείες, οι οποίες τα υποτάσσουν. Αυτό το κίνημα έχει σχέση με τη δημοκρατία, διότι ο δημόσιος χώρος είναι η κοιτίδα, που διαμορφώνεται η έννοια του ενεργού πολίτη, του συμπολίτη που δεν υποτάσσεται σε εντολές, σε αδιαφανείς εξουσίες, σε νομοθετικά μέτρα -που ήταν να έλθουν το καλοκαίρι- και σε επιταγές.

Είναι ένα κίνημα για τη δημοκρατία, γιατί αυτό το κίνημα ανδρώθηκε και περνάει στην εφηβεία του μέσα από τη σύγκρουση στις 8 Ιούνη, για την οποία η σημερινή Κυβέρνηση έπρεπε να ντρέπεται, όπως και για την κατάληψη της Αθήνας από δυνάμεις, οι οποίες κτύπησαν όλο το σώμα φοιτητών και φοιτητριών και όσων συμμετείχαν στην πορεία.

Αλλά δεν έγινε όπως έγινε αλλού, δεν έγινε όπως έγινε στις εργατικές κινητοποιήσεις, δεν έγινε όπως έγινε στους ναυτεργάτες, γιατί τα κτυπήματα άγγιξαν την ψυχή της νεολαίας. Αυτή η δοκιμασία τους με τον αυταρχισμό, αντί να τους κάνει να μαζευτούν, τους έδωσε μεγαλύτερο θάρρος και συναίσθηση ότι οι αγώνες τους σήμερα έχουν πολύ μεγαλύτερη διάσταση από αυτήν που κανείς πίστευε μέχρι τώρα.

Γ' αυτό θα έλεγα ότι ίσως το πιο ελπιδοφόρο στοιχείο της δημοκρατίας μας είναι ότι, όχι μόνο μπορεί να κινηθούν ενωμένα οι πολίτες -και βλέπουμε σήμερα αυτούς που σπουδάζουν και εργάζονται στα Α.Ε.Ι.- χωρίς τη διάσπαση που προσπαθεί η Κυβέρνηση ή χωρίς τις διαιρετικές παρεμβάσεις των κομμάτων, αλλά ότι μπορούν να πετύχουν και τους στόχους τους. Είναι σημαντικό και είναι μια μεγάλη νίκη με συμβολισμό, το ότι αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο ήταν να περάσει με κατεπείγουσες διαδικασίες, έρχεται με αυτόν τον τρόπο σήμερα. Παρ' ότι και πάλι θα έπρεπε να αποσυρθεί και η Κυβέρνηση να ανοίξει τα αυτιά της στη φωνή των φοιτητών. Είναι φωνή συνειδησης, είναι φωνή ελπίδας, είναι φωνή ενότητας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

Είναι μία σημαντική πρόοδος για εμάς, γιατί διαπιστώνεται ότι οι δημοσκοπήσεις και οι κοινωνικές έρευνες σ' αυτήν την περίπτωση έπεσαν εντελώς έξω. Διαβάζαμε τις δημοσκοπήσεις και τα ερωτηματολόγια στη νεολαία και ποιες ήταν οι απαντήσεις; Η νεολαία είναι συντηρητική, είναι απολίτικη, είναι παθητική, η νεολαία βλέπει τις μεσημεριανές και τις βραδινές ζώνες της τηλεόρασης, η νεολαία δεν συμμετέχει, η νεολαία ενδιαφέρεται μονάχα για την ατομική της καριέρα και σταδιοδρομία. Μπορεί να ίσχυαν αυτά, αλλά έχουν συντριβεί. Και είναι σπου-

δαίο στοιχείο και μεγάλη κατάκτηση για τη χώρα μας ότι η νεολαία συνειδητοποιεί την έννοια του μαχόμενου πολίτη, του πολίτη με οράματα που δεν περιορίζονται στα πλαίσια του σημερινού συστήματος, που βλέπει έξω και πέρα απ' αυτό το σύστημα και διεκδικεί απέναντι στην πολιτεία με ανιδιοτέλεια. Διότι μέσα σε αυτά τα παιδιά βλέπουμε παιδιά τα οποία είναι επί πτυχίω, τα οποία έχουν κλείσει μεταπτυχιακά με δικά μας ή με ξένα πανεπιστήμια και την ίδια στιγμή σηκώνουν το χέρι ψηλά και λένε «ψηφίζω για την κατάληψη», στρεφόμενοι ενάντια και στο προσωπικό τους συμφέρον, ξαναφέροντας την αρχή του συλλογικού ενδιαφέροντος, του ότι είμαστε όλοι μαζί. Αυτά τα παιδιά της μοναξιάς και της απομόνωσης. Τα παιδιά αυτά δημιουργούν σήμερα μία νέα διαφορετική κατάσταση στη χώρα μας.

Γ' αυτό, λοιπόν, κύριε Πρωθυπουργέ, πιστεύουμε ότι πρέπει να προχωρήσετε σε μία πλήρη αναθεώρηση της πολιτικής σας. Το κίνημα του άρθρου 16, εφόσον υπάρξει επιμονή από εσάς να φέρετε το άρθρο 16, θα σφραγίσει όλη την πορεία της χώρας μας. Δεν θα αντέξει η πρόθεσή σας να ανοίξετε τον πανεπιστημιακό χώρο σε κερδοσκοπικά συμφέροντα, μπροστά σε αυτό το τεράστιο ποτάμι που θα πλημμυρίσει όλη τη χώρα. Και σήμερα δεν είναι μόνο φοιτητές και φοιτήτριες, αλλά είναι μαζί τους και οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες. Απεργούν μέσα μεταφοράς, απεργούν ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας και θα είναι μαζί τους οι μαθητές και οι μαθήτριες, οι σπουδαστές και οι σπουδάστριες, οι άνεργοι και οι άνεργες. Σας καλώ την επόμενη εβδομάδα, που έχουμε την πρώτη συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, να ξαναδείτε την κατάσταση και να μην επιμεινείτε στην Αναθεώρηση του άρθρου 16.

Καλώ, επίσης, και την Αξιωματική Αντιπολίτευση σ' αυτήν την κρίσιμη μάχη, αν όντως ενδιαφέρεται κάπου να μπει φραγμός στις πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας, να πάρει μία σαφή θέση, να είναι με την όχθη αυτών που θέλουμε το ελεύθερο, το δημοσιο, το αυτοτελές, το ποιοτικό, το αποτελεσματικό πανεπιστήμιο και όχι με την όχθη του ότι κάνουμε τα πανεπιστήμια ένα χώρο που μπορούν να δημιουργηθούν -έστω και κάτω από τον μανδύα των μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων- χώροι και διεισδύσεις των δυνάμεων που διαθέτουν ισχυρή οικονομική επιφάνεια.

Μια που μιλάμε για τα θέματα της παιδείας, ας βάλω και ένα άλλο θέμα. Σήμερα, με τα αποτελέσματα που βγαίνουν, αποδεικνύεται ότι μένει έξω από τα πανεπιστήμια ο μεγαλύτερος αριθμός υποψηφίων από κάθε άλλη χρονιά, ότι ο μεγαλύτερος αριθμός υποψηφίων που πήραν κάτω από τη βάση είναι φέτος, και ότι επτά χιλιάδες θέσεις στα πανεπιστήμια μένουν κενές. Δεν είμαστε υπέρ της ήσσονος προσπάθειας, αλλά εμείς ξέρουμε ότι το παιδί που «τσαλακώνεται» μέσα στο σχολείο, το παιδί που αντιδρά στην αποστήθιση, το παιδί που είναι από μία διαλυμένη οικογένεια, το παιδί το οποίο διχώνεται από τον τρόπο που γίνεται σήμερα η μάθηση, έχει δικαίωμα για σπουδή και δεν μπορεί, χωρίς ουσιαστικές αναδιαρθρώσεις και χωρίς στήριξη, να βρσκει μπροστά του κάγκελα στο μέλλον του.

Σας καλούμε για φέτος να μην ισχύσει το όριο του δέκα για τις κενές θέσεις, οι οποίες υπάρχουν στα πανεπιστήμια. Θέλω μία απάντηση, κύριε Πρωθυπουργέ. Και θέλω να σας πω ότι κριτήριο της δημοκρατικότητάς σας θα είναι σήμερα αν αλλάξετε στάση και απαντάτε στις ερωτήσεις των Κομμάτων της Αριστεράς.

Σας ζητάω απάντηση εάν η Κυβέρνηση θα δει το θέμα του να μην ισχύσει φέτος το άρθρο 10 και αν θα προχωρήσει σε μια άλλη μεταρρύθμιση στην παιδεία, όπου το λύκειο θα σταματήσει να είναι ένα γυμναστήριο για εξετάσεις, ένας χώρος εκμάθησης τεχνικής εξετάσεων, η οποία γίνεται περισσότερο στα φροντιστήρια. Να γίνει το λύκειο πραγματικά μορφωτικό ίδρυμα, που θα καλλιεργεί και τη γνώση και την αγάπη για τη γνώση και θα έχει αυτονομία. Και την ίδια στιγμή η επιλογή και οι διαδικασίες της μη τριτοβάθμια εκπαίδευση να μεταφερθούν στον πανεπιστημιακό χώρο, όπως γίνεται σχεδόν σε όλες τις χώρες της Ευρώπης.

Αναφέρθηκα πολύ στα ζητήματα των νέων που σπουδάζουν, που σχετίζονται με τα θέματα της δημοκρατίας. Θα έλεγα όμως

ότι υπάρχει ένας κρίκος που τους ενώνει με τους νέους που έχουν μείνει έξω από τις σπουδές ή έχουν τελειώσει τις σπουδές, με τους νέους που είναι άνεργοι ή που δουλεύουν υπό σκληρές συνθήκες σε σούπερ μάρκετ, σε εταιρείες, σε εργοστάσια, κ.λπ. Την ίδια στιγμή που η Κυβέρνηση θέλει να ανοίξει την πόρτα της μεγάλης οικονομικής επιχείρησης στο πανεπιστήμιο, αυτή η πόρτα είναι κλειστή στη δημοκρατία και στις ελευθερίες. Βλέπουμε ότι τα δικαιώματα καταπατώνται.

Πηγαίνετε σε ένα σούπερ μάρκετ, κύριε Πρωθυπουργέ, ένα Σάββατο που δεν είστε στην Ευρώπη και ρωτήστε εκεί τις νέες και τους νέους που δουλεύουν στα ράφια ή στα ταμεία, πόσες ώρες δουλεύουν; Πόσες ώρες πληρώνονται; Πώς αντιδρούν; Πώς τολμούν να αντιδράσουν μπροστά στον κίνδυνο της απόλυσης και της μαζικής ανεργίας; Δημοκρατία στον τόπο δουλειάς δεν υπάρχει. Υπάρχει δικτατορία στον τόπο δουλειάς. Μέσα στην Ελλάδα υπάρχουν δεκάδες και εκατοντάδες νησίδες δικτατορίας, όπου καταπατώνται τα δικαιώματα κάθε νέου, κάθε νέας, κάθε εργαζόμενου, κάθε εργαζόμενης. Παραδείγματα; Πού να τα αναφέρει κανείς όλα; Αξίζουν όμως μερικά παραδείγματα:

Βιομηχανία «ΔΕΛΤΑ»: Πρόεδρος είναι ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, ο οποίος έχει και την ευθύνη για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις με τους εργαζόμενους. Από την ίδρυσή της δεν υπάρχει σωματείο, από την ίδρυσή της δεν υπάρχει συνδικαλισμός. Είναι παράσημο για τη δημοκρατία το ότι στη μεγάλη και γνωστή σε όλους μας βιομηχανία, της οποίας ιδιοκτήτης είναι ο Πρόεδρος του Σ.Ε.Β., δεν υπάρχει συνδικαλισμός; Να το αναδείξουμε, να το πούμε.

Οδυσσέας Κυριακόπουλος: Πρόεδρος της F&B, «Βιομηχανικά Ορυκτά», «ERGOTRACK», «ΜΟΤΟΔΥΝΑΜΙΚΗ». Δεν υπάρχουν σωματεία. Σε καμία από τις οικονομικές, επιχειρηματικές μονάδες του πρώην και πολύ γνωστού μας Προέδρου του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, ο οποίος σήμερα δίνει τη δικιά του συμβολή στην ανάπτυξη της όπερας στη χώρα μας, δεν υπάρχει σωματείο.

«VODAFONE»: Στη «VODAFONE», για την οποία τόσο συζητάμε και η οποία με τις διαφημίσεις της μέσα από την τηλεόραση λειτουργεί σαν να μην έτρεξε τίποτα, σαν να είμαστε μια κοινωνία λήθης, αμνησίας και αδιαφορίας, δεν υπάρχει σωματείο. Και δεν υπάρχει σωματείο σε καμία θυγατρική της τεράστιας πολυεθνικής «VODAFONE» σε όλο τον κόσμο.

Στις επιχειρήσεις του κ. Παπαλεξόπουλου, πρώην προέδρου του Σ.Ε.Β. επίσης, δεν υπάρχει σωματείο.

Στο Καζίνο της Ρόδου: Απολύθηκε σύσσωμο το Δ.Σ. των εργαζομένων γιατί κινητοποιήθηκε για την παραβίαση του οκταώρου.

EUROBANK: Επανελημμένη απόλυση συνδικαλιστών κατά παράβαση της συνδικαλιστικής νομοθεσίας.

Πού είναι η δημοκρατία; Γιατί η δημοκρατία έχει αποσυρθεί από την οικονομία; Γιατί μπορούν οι επιχειρήσεις να επιβάλουν τους δικούς τους κανόνες; Ποιος κυβερνά αυτό τον τόπο; Γιατί είναι η Κυβέρνηση; Ποια δημοκρατικά δικαιώματα, ποια συνδικαλιστικά δικαιώματα, ποια δικαιώματα στο χώρο εργασίας στηρίζει; Γ' αυτό χρειάζονται ουσιαστικές και θεσμικές αλλαγές. Χρειάζονται αρμοδιότητες, πόροι, προσωπικό.

Οι επιθεωρητές εργασίας: Σε ποιο βαπόρι έχουν πάει οι επιθεωρητές εργασίας;

Ταξιδεύω συχνά στις Κυκλάδες. Ρωτάω: Έχει έρθει ποτέ η Επιθεώρηση Εργασίας; Σε κανένα βαπόρι δεν έχει πάει η Επιθεώρηση Εργασίας. Και είναι ειδικό αδίκημα η μη ασφάλιση των εργαζομένων, η μη εφαρμογή των συλλογικών συμβάσεων, η παραβίαση του νόμιμου ωραρίου.

Θα ήθελα να τονίσω, επίσης, τα ζητήματα του διεθνούς παρακράτους, που ανέφερα και στην αρχή. Έχουμε μία διείσδυση. Δεν έχουμε απλώς μία νομοθεσία η οποία είναι ιδιαίτερα σκληρή. Έκδοση, δικαστική συνδρομή, εισαγγελικό ένταλμα, πράκτορες τους FBI να ελέγχουν τα τάνκερ και τις μεταφορές από Ευρώπη σε Ευρώπη. Έχουμε ένα παρακρατικό κύκλωμα, έξω και από τη δική τους νομιμότητα το οποίο αναδείχθηκε με το ότι επικεφαλής της CIA ανέλαβε ο εμπνευστής αυτού του κύκλωματος, το οποίο είχε στραφεί και ενάντια στους αμερικανούς πολίτες και έχουμε μία διείσδυση του ή στην Ελλάδα. Αυτή είναι η υπόθεση των Πακιστανών. Και αυτό εκθέτει τη χώρα μας, κύριε Πρωθυπουργέ.

Πώς θα αντιμετωπίσει το BBC και η «GUARDIAN» και ο «OBSERVER» την απόφαση της Βουλής να μην γίνει εξεταστική επιτροπή και τι έχετε να πείτε όταν λίγες ώρες μετά την απόφαση της Βουλής για τους Πακιστανούς συλλαμβάνεται ο αδελφός του Προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας, που άντεξε και τις δικές σας πιέσεις και τις πιέσεις της Πακιστανικής χούντας, στο Πακιστάν; Τι έχουμε να πούμε για όλα αυτά;

Και την ίδια στιγμή που εσείς κλείνετε το θέμα στη Βουλή, το ανοίγει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με παρέμβαση του Δημήτρη Παπαδημούλη, του Ευρωβουλευτή του Συνασπισμού. Η υπόθεση των Πακιστανών εντάσσεται στην εξεταστική επιτροπή για τις παράνομες μεταφορές κρατούμενων, τις απαγωγές κ.λπ., της CIA, στην Ευρώπη.

Κύριε Πρωθυπουργέ, γιατί η Κυβέρνηση δεν τοποθετήθηκε δημόσια στην απαράδεκτη αντιμετώπιση ενός Έλληνα πολίτη, καθηγητή του Πολυτεχνείου, ηγετικού στελέχους, μέλους της Γραμματείας της δύναμης που εκπροσωπώ, του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, του Γιάννη Μήλιου, στο Αεροδρόμιο της Νέας Υόρκης; Η αλήθεια είναι ότι υπήρξε παρέμβαση του Υπουργείου Εξωτερικών τη στιγμή της κρίσης και ενδιαφέρον του Προέδρου, ναι. Αλλά από εκεί και πέρα γιατί σωθεί; Γιατί δεν λέμε τίποτα; Γιατί ανέχεστε η Ελλάδα να είναι η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης των δεκαπέντε, η οποία υποχρεώνεται να έχει βίζα για σύντομα τουριστικά ταξίδια στις Ηνωμένες Πολιτείες; Γιατί το ανέχεστε αυτό; Γιατί δεν ζητάμε βίζα από τους Αμερικανούς; Όταν έρχεται ο Αμερικανός Πρεσβευτής από την Ουάσινγκτον, να δίνει τη βίζα στους Έλληνες φύλακες των συνόρων, όπως κάνουν αυτοί με εμάς. Γιατί το ανεχόμαστε; Γιατί μας ποδοπατάνε; Αυτά είναι τα δικαιώματα; Αυτή είναι η δημοκρατία; Γιατί δεν υπάρχει μία ανακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών για τον Γιάννη Μήλιο;

Υπάρχουν και άλλα ζητήματα, κύριε Πρωθυπουργέ, που συνδέονται με τις κατηγορίες των πολιτών, οι οποίες είναι οι πιο ευπαθείς, όπως μετανάστες, τσιγγάνοι, αντιρρησίες συνείδησης, χρήστες. Αναφέρω το εξής, γιατί θα πρέπει να μιούμε στο βιβλίο Γκίνες με τη φωτογραφία όλης της Κυβέρνησης. Η Ελλάδα είναι η χώρα η οποία ενέκρινε μόνο μία αίτηση για πολιτικό άσυλο πέρσι. Έχουμε το μικρότερο ποσοστό έγκρισης αιτήσεων πολιτικού ασύλου σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Νομίζω ότι παρά την πρόδοό μας σε σχέση με το παρελθόν, δημιουργούνται στοιχεία υποβάθμισης της δημοκρατίας, κακοήθειας μέσα στο χώρο της δημοκρατίας, όγκων οι οποίοι αναπτύσσονται, χώροι μη ελέγχου, όπως είναι τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και γ' αυτό ο αγώνας για τη δημοκρατία πρέπει να είναι σκληρός. Συνδέεται πολιτική και οικονομική δημοκρατία και εμείς καλούμε σε κοινή δράση πάνω σε συγκεκριμένα αιτήματα όλες τις δυνάμεις που μπορούν να αναλάβουν αυτόν το δύσκολο αγώνα, έναν αγώνα που μπορεί να φέρει αποτελέσματα, όπως δείχνουν και οι κινητοποιήσεις των φοιτητών που γίνονται αυτή τη στιγμή έξω από τη Βουλή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Ζούπρας): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κοινοβουλευτικός Έλεγχος γενικά έχει τεράστια σημασία, γιατί βοηθάει και τις κυβερνήσεις να βελτιώνονται και την αντιπολίτευση να δείχνει τη δυναμική της. Πολύ περισσότερο, μορφές Κοινοβουλευτικού Ελέγχου, όπως είναι οι προ ημερησίας διατάξεως συζητήσεις, στο επίπεδο μάλλον που γίνονται, όταν δίνουν και στον Πρωθυπουργό και στους Υπουργούς τη δυνατότητα να μιλήσουν και να ανταλλάξουν απόψεις διαλεκτικά, τότε ακριβώς μπορούν να βοηθή-

σουν και τις κυβερνήσεις να γίνουν καλύτερες, αλλά και τις αντιπολιτεύσεις να αναδειχθούν.

Αυτό όμως προϋποθέτει δύο πράγματα. Πρώτον, πρέπει να έχετε ιδέες και επιχειρήματα και μιλάω για εκείνους που προκαλούν τις κοινοβουλευτικές αυτές διαδικασίες και την προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση. Δεύτερον, πρέπει να ξέρετε ποια είναι η πραγματικότητα. Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σήμερα απέδειξε ότι δεν έχει ούτε ιδέες ούτε επιχειρήματα, γιατί δεν ακούσαμε να μας πει τίποτα ως προς το τι αντιπροτείνει.

Το κυριότερο όμως: όλη του η ομιλία, ιδίως το κομμάτι για τη δημόσια διοίκηση, στο οποίο είμαι υποχρεωμένος να απαντήσω, όχι μόνο δεν αποτύπωνε την πραγματικότητα, αλλά ήταν η πλήρης προκλητική διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Και το μεγάλο ερώτημα είναι: Γί' αυτήν τη διαστρέβλωση τι από τα δύο συμβαίνει; Άγνοια της πραγματικότητας ή υποκρισία; Να αποδεχθώ ότι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τόσα χρόνια Βουλευτής και τόσα χρόνια Υπουργός προηγούμενος, δεν γνωρίζει ποια είναι η πραγματικότητα, νομίζω ότι θα ήταν βαρύ. Άρα, πρόκειται περί πολιτικής υποκρισίας.

Και ως δούμε τέσσερα σημεία, στα οποία αναφέρθηκε προηγουμένως, για να αποδειχθεί, γιατί η υποκρισία περισσεύει.

Πρώτα – πρώτα, ας έρθω στο θέμα των δημοσίων υπαλλήλων. Άκουσα τον κ. Παπανδρέου να λέει προηγουμένως ότι, εάν ήταν άλλος Πρωθυπουργός, αν παραδείγματος χάριν ήταν Πρωθυπουργός ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου ή αν ήταν ο κ. Σημίτης, δε θα γινόταν το ένα ή το άλλο. Όταν μιλάει για το θέμα των δημοσίων υπαλλήλων, καλό θα ήταν να θυμάται τι συνέβη επί των ημερών του. Θα πω τι κάναμε εμείς. Αλλά ας δούμε επειδή ο κ. Παπανδρέου λέει ότι κατά τη γνώμη του δε θα συνέβαιναν αυτά που συμβαίνουν σήμερα –που δε συμβαίνουν, βεβαίως, όπως θα αποδείξω, αλλά αν υποθέσουμε ότι είχε δίκιο ο κ. Παπανδρέου στις αιτιάσεις του- επί Ανδρέα Παπανδρέου και επί Κώστα Σημίτη.

Να του θυμίσουμε, λοιπόν, του κ. Παπανδρέου τι συνέβη το 1994. Το έχω πει πολλές φορές και θα το ξαναδώσω για άλλη μια φορά στη δημοσιότητα. Ψηφίστηκε, κύριοι συνάδελφοι, ο ν. 2190/94 ο οποίος είχε δύο όψεις, τη μία όψη του Α.Σ.Ε.Π. και την άλλη που ήταν τα άρθρα 25 και επόμενα.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ξέρετε τι έλεγαν τα άρθρα 25 και επόμενα; Όσοι θεωρούσαν, κατά τη γνώμη τους, την εποχή εκείνη ότι διώχθηκαν το '90 - '93, όλοι εκείνοι μπορούσαν να επανέλθουν, όπου ήθελαν και όπως ήθελαν! Πάρτε τις διατάξεις αυτές. Και τις καταθέτω στο Σώμα για πολλοστή φορά, για να δείτε ποια ήταν η μεγαλύτερη κομματική εισβολή που συντελέστηκε ποτέ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Προκόπης Παυλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τολμήσαμε ποτέ εμείς ως Κυβέρνηση να κάνουμε κάτι τέτοιο; Τι θα λέγατε, κύριοι συνάδελφοι, εάν με μία μόνο λέξη επανέφερα ως Υπουργός Εσωτερικών τις διατάξεις των άρθρων 25 και επόμενα του ν. 2190 από τις 10 Μαρτίου του 2004; Ξέρετε, όμως, ότι αυτή είναι η διαφορά επιπέδου των δύο Παρατάξεων. Θα ήταν αδιανόητο γι' αυτήν την Παρατάξη να διαπράξει τέτοιο θεσμικό ανοσιούργημα, όταν γι' αυτές τις διατάξεις, που κάνουν πως δεν τις ξέρετε, η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής με Μάνεση, Σπηλιωτόπουλο, Κουμάντο είπε την περίφημη φράση - που θα την λέω πάντοτε- για τις διατάξεις των άρθρων 25 και επόμενα, τα οποία έκαναν αυτού του είδους τη διάκριση: «Το κριτήριο της ευμενούς διακριτικής μεταχείρισης λόγω πολιτικών πεποιθήσεων αναγνωρίζεται από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ως λόγος αποκαταστάσεως του υπαλλήλου μόνο σε περιόδους μη δημοκρατικής λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος»! Αυτά σας έλεγε και «τα γράφατε στα παλαιότερα των υποδημάτων σας» και νομοθετούσατε μ' αυτόν τον τρόπο.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Προκόπης Παυλόπουλος καταθέτει

για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έρχεστε τώρα και λέτε τι; Εσείς που ψηφίσατε το άρθρο 25 και επόμενα του ν.2190/1994, που κάνετε πως δεν το θυμάστε τι σήμαινε αυτό το πράγμα...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Καταγγέλλετε εμμέσως την κυβερνηση Μητσοτάκη.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): ...έρχεστε αυτήν τη στιγμή και λέτε ούτε λίγο ούτε πολύ, ότι εμείς κάναμε πράγματα, τα οποία θίγουν την αξιοκρατία στη δημόσια διοίκηση.

Ναι ή όχι, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στο προεκλογικό μας πρόγραμμα, ένα χρόνο προ των εκλογών, είπαμε ότι θα υπάρχει θητεία στους βαθμούς του διευθυντή και του γενικού διευθυντή; Τι πράξαμε όταν γίναμε Κυβέρνηση; Ψηφίσαμε νόμο, με τον οποίο είπαμε ότι από εδώ και πέρα υπάρχει θητεία. Οι κρίσεις γίνονται με το ίδιο σύστημα και τα ίδια κριτήρια που ίσχυαν προηγουμένως.

Κατατέθηκε ή όχι αυτή τη στιγμή στο Γενικό Λογιστήριο -και θα κατατεθεί σε λίγες ημέρες στη Βουλή- ο νέος Υπαλληλικός Κώδικας σε πλήρη συμφωνία με την Α.Δ.Ε.Δ.Υ., που εισάγει το αντικειμενικότερο σύστημα, σε ό,τι αφορά τα θέματα του βαθμολογίου, το οποίο υπήρξε ποτέ;

Πότε καταφέρατε εσείς να εισαγάγετε ένα τέτοιο σύστημα κρίσεων και βαθμολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων; Πότε φτάσατε στο σημείο να έχετε την πλήρη συμφωνία της ΑΔΕΔΥ και σε ό,τι αφορά τη θητεία και σε ό,τι αφορά τα κριτήρια, με βάση τα οποία θα γίνεται η βαθμολόγηση και η εξέλιξη των δημοσίων υπαλλήλων;

Έχετε, λοιπόν, να συγκρίνετε αυτή την Κυβέρνηση, που εφαρμόζει στο ακέραιο τις προεκλογικές της δεσμεύσεις και εισάγει ένα αντικειμενικό σύστημα σε ό,τι αφορά τον υπαλληλικό κώδικα, με μία προηγούμενη η οποία έκανε το μεγαλύτερο κομματικό rogrom το 1994, ένα κατάφορα αντισυνταγματικό rogrom. Θα τα ξεχάσουμε όλα αυτά;

Έρχομαι στο δεύτερο θέμα, το οποίο αφορά τον αριθμό των προσλήψεων.

Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω πώς είναι δυνατόν να υπάρχει τέτοια προκλητική διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Τόσες φορές έχω δώσει τα στοιχεία, τα οποία αφορούν το θέμα αυτό. Τα στοιχεία είναι στη διάθεση του καθενός. Τα ξέρει και το ΑΣΕΠ. Το έκτακτο προσωπικό, κυμαίνεται από το 2002 μέχρι σήμερα στο ίδιο επίπεδο από πλευράς προσλήψεων κάθε χρόνο. Αναφέρω τα νούμερα, τα οποία και θα καταθέσω. Το 2002 εκατόν είκοσι επτά χιλιάδες και κάτι. Το 2003 εκατόν οκτώ χιλιάδες. Το 2004 εκατόν δέκα οκτώ χιλιάδες. Το 2005 εκατόν είκοσι οκτώ χιλιάδες. Θα εξηγήσω γιατί. Και το 2006, μέχρι σήμερα, εξήντα οκτώ χιλιάδες. Και θα είναι μειωμένος ο αριθμός μέχρι το τέλος του χρόνου.

Γιατί φτάσαμε να έχουμε το 2005 όσο είχαμε και το 2002; Δεν υπάρχει καμία διαφορά. Απλώς δίνω την εξήγηση. Διότι τότε όχι μόνο ανανεώσαμε τις συμβάσεις όλων εκείνων που είχαν προσληφθεί προηγουμένως, αλλά ανανεώσαμε τις συμβάσεις και εκείνων που γίνονταν αορίστου χρόνου με βάση το προεδρικό διάταγμα. Στην ουσία, δηλαδή, δεν μεταβάλλεται ο αριθμός των εκτάκτων. Είναι όσοι προσλαμβάνονταν και επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το 80% και πάνω είναι ανανεώσεις των συμβάσεων που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε κάνει. Κάνουμε αορίστου χρόνου συμβασιούχους που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε προσλάβει. Και μιλάει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για «γαλάζια παιδιά»;

Αν αυτό δεν λέγεται υποκρισία και διαστρέβλωση της πραγματικότητας, πού είναι η αλήθεια σε όλα αυτά τα πράγματα;

Και επειδή μιλάει για το θέμα των συμβασιούχων, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τους έσερνε όμηρους στις εκλογές. Αυτό δημιούργησε την ομηρία των συμβασιούχων. Τους έσερνε όμηρους και παραβίαζε ωμά το Κοινοτικό Δίκαιο, την κοινοτική οδηγία του 1999. Έκανε αορίστου χρόνου μόνο ό,τι το βόλευε.

Έρχεται αυτή η Κυβέρνηση, προχωράει σε μία διαδικασία, που όταν θα δώσουμε τα νούμερα, τότε θα θυμάται ο κ. Παπανδρέου, τι είπε σήμερα.

Είπε σήμερα ότι είναι το 1/10 των διακοσίων πενήντα χιλιάδων. Πού τις βρήκε τις διακόσιες πενήντα χιλιάδες; Τα γνωστά φερέφωνα, τα οποία το διαμόρφωσαν και ο κ. Παπανδρέου ο οποίος το επαναλαμβάνει. Αγασθή η συνεργασία. Την καταλαβαίνουμε. Άλλωστε είναι γνωστή. Λέει, λοιπόν, ότι είναι το 1/10 των διακοσίων πενήντα χιλιάδων. Θα το θυμάται όταν θα έρθει ο τελικός αριθμός σε δύο, τρεις μήνες και θα καταλάβει τι θα πει διαστρέβλωση της πραγματικότητας.

Αυτή, όμως, η Κυβέρνηση κάνει αορίστου χρόνου συμβασιούχους που προσέλαβε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από τις πόρτες και τα παράθυρα. Δηλαδή, ανανεώνουμε συμβάσεις και δεν απολύουμε κανέναν. Κάνουμε αορίστου χρόνου ανθρώπους, που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προσέλαβε από τις πόρτες και τα παράθυρα.

Κάνουμε, λοιπόν, κομματική πολιτική; Αυτό το κάνει ο κ. Παπανδρέου, μόνο και μόνο για να ξεχάσει το παρελθόν του κομματικού ρουσφετιού, που χαρακτήριζε τις κυβερνήσεις τις δικές του και για να «σπείρει», γενικότερα, ότι γίνονται, δήθεν, «κομματικές προσλήψεις». Και ό,τι βγάλε μεσα από την προπαγάνδα, που -το τονίζω- σε αυτό προσφέρουν πλουσιοπάροχα τις υπηρεσίες τους και διάφοροι προπαγανδιστικοί μηχανισμοί, οι οποίοι λένε τα ίδια πράγματα.

Θα καταθέσω, λοιπόν, στη Βουλή τα στοιχεία. Θα τα πούμε και στην επερώτηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τις επόμενες ημέρες.

Σημείο τρίτο: Το θέμα που αφορά το Α.Σ.Ε.Π.. Άκουσα τον κ. Παπανδρέου να λέει: το Α.Σ.Ε.Π. υποβαθμίζεται.

Υποβαθμίζεται το Α.Σ.Ε.Π., κύριοι συνάδελφοι; Συνηθίζω τον τελευταίο καιρό, όταν έρχεται μία επερώτηση ή κάτι άλλο από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., να στέλνω τις αιτήσεις κοινοβουλευτικού ελέγχου στο ίδιο το Α.Σ.Ε.Π..

Ξέρετε ότι το Α.Σ.Ε.Π. αυτή τη στιγμή είναι το όργανο εκείνο το οποίο έχει τον έλεγχο των προσλήψεων κατά το Σύνταγμα, η δε σύνθεσή του δεν έχει θιγεί από την ημέρα που γίναμε Κυβέρνηση ούτε κατά κεραία. Όποιο ήταν, είναι.

Και ερώτησα με βάση την επερώτηση που κατέθεσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τι συμβαίνει με τη λεγόμενη «αποδυνάμωσή του».

Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και θα το καταθέσω και για τα Πρακτικά στη συνέχεια- στις 13 Ιουνίου, προχθές, απάντηση του Α.Σ.Ε.Π. διά του προέδρου του και του Β' αντιπροέδρου του κ. Μπακόπουλου: «Πότε συντελέστηκε η αποδυνάμωση του Α.Σ.Ε.Π.»; Η απάντηση είναι γραπτή και θα τη δείτε. «Σημαντικός περιορισμός των αρμοδιοτήτων του Α.Σ.Ε.Π. με τη μεταβίβαση μεγάλου αριθμού στους ίδιους τους φορείς του δημοσίου τομέα που ήθελαν να καλύψουν κενές θέσεις, έγινε το έτος 1997 με τους νόμους 2527/1997 και 2539/1997. Στις 13 Ιουνίου, προχθές, το έστειλε το Α.Σ.Ε.Π. με την ίδια σύνθεση την οποία είχε, όταν κυβερνούσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Και παρακάτω αναφέρει: «Με το ν. 2839/2000 επήλθαν νέες σημαντικές μεταβολές στο σύστημα προσλήψεων του Α.Σ.Ε.Π., προς την κατεύθυνση περαιτέρω εξασθένισης των ελεγκτικών του αρμοδιοτήτων».

Θα σας το δώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να το δείτε.

Καταθέτω και τα εννέα μέτρα, που αυτή η Κυβέρνηση πήρε για να ενισχύσει το Α.Σ.Ε.Π. και σε ελεγκτικό μηχανισμό και σε προσωπικό, πράγμα που συνεχίζεται, κυρίως για να του δώσουμε τη δυνατότητα από πλευράς προθεσμιών να μπορέσει να κάνει τη δουλειά του.

Στο σημείο αυτό είχα πει από την αρχή -και προκαλώ τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και δεν καταλαβαίνω γιατί δεν ανταποκρίνεται και το λέω τόσο καιρό- ότι υπάρχει Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας. Γιατί δεν καλείται από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας το Α.Σ.Ε.Π. και ο πρόεδρος του για να μας πει τι συμβαίνει στο Α.Σ.Ε.Π.; Πλήττονται οι αρμοδιότητές του; Υπάρχει κανένας περιορισμός; Πότε υπήρχε ο περιορισμός;

Δεν το κάνουν. Δεν καλούν στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας τον πρόεδρο του Α.Σ.Ε.Π. για να δουν τι γίνεται, αλλά αρχίζουν και μιλούν για δήθεν θέματα μείωσης των εγγυήσεων σε ό,τι αφορά στις Δ.Ε.Κ.Ο. ή για τα θέματα των συνεντεύξεων. Εδώ έχω τα υπόλοιπα χαρτιά, όπου απαντά το Α.Σ.Ε.Π. σχετικά με τα θέματα αυτά.

Το Α.Σ.Ε.Π. δεν αμφισβητεί τη συνέντευξη, γιατί το ίδιο λέει ότι τη συνέντευξη την κάνει αυτό, όταν θέλει. Από όλα τα αιτήματα που πήγαν, δέχθηκε μέχρι τώρα τρία. Με γεια του, με χαρά του, γιατί εκείνο κρίνει. Όταν εμείς θεσμοθετήσαμε τη συνέντευξη, είπαμε ότι η συνέντευξη γίνεται από το Α.Σ.Ε.Π., όταν το θέλει το Α.Σ.Ε.Π. και το δηλώνει με πρακτικό της ολομέλειάς του. Όσες άλλες περιπτώσεις ήταν εξαιρέσεις από τις συνεντεύξεις του Α.Σ.Ε.Π., αυτές θεσμοθετήθηκαν στις μέρες του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Όταν γίνονταν, δηλαδή, τέτοιου είδους συνεντεύξεις στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης ή αλλού στις μέρες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. καλώς γίνονταν, αλλά τώρα γίνονται κακώς;

Εμείς δεν θεσμοθετήσαμε καμία εξαίρεση. Τη συνέντευξη που θεσμοθετήσαμε, τη δώσαμε στο Α.Σ.Ε.Π. και αυτό το λέει το πρακτικό της ολομέλειας του Α.Σ.Ε.Π.. Όπως το Α.Σ.Ε.Π. λέει, δεν υπάρχει καμία παραβίαση των διατάξεων περί Α.Σ.Ε.Π. σε ό,τι αφορά τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Διότι όλες οι Δ.Ε.Κ.Ο. που υπάγονται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και έχει πλειοψηφία το δημόσιο, ελέγχονται από το Α.Σ.Ε.Π. και σε ό,τι αφορά την προκήρυξη και σε ό,τι αφορά στο τελικό αποτέλεσμα. Είναι εδώ όλη η σειρά των πρακτικών της ολομέλειας του Α.Σ.Ε.Π. και των απαντήσεων που έχει δώσει, με τα οποία αποδεικνύεται τι είδους διαστρέβλωση της πραγματικότητας υπάρχει από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Και παραθέτω το τελευταίο στοιχείο που αφορά πού έχουν φτάσει γενικότερα οι παραβάσεις της νομοθεσίας επί των προσλήψεων επί των ημερών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σήμερα. Οι περιπτώσεις των θετικών διαπιστώσεων παραβάσεων, τις οποίες έκανε το Α.Σ.Ε.Π. από το 1994 μέχρι το 2003, καμαιόνταν πάνω από 65%. Ξέρετε πόσο πήγε το ποσοστό αυτό το 2004, την πρώτη χρονιά της νέας διακυβέρνησης, με τα ίδια τα στοιχεία του Α.Σ.Ε.Π.; Πήγε στο 35%. Αυτή είναι η διαφορά. Την τελευταία χρονιά, το 2003, ήταν 50% και κατέβηκε στο 35% μόνο μέσα στο 2004. Θα δείτε τι γίνεται το 2005 και το 2006. Αυτά είναι τα στοιχεία του Α.Σ.Ε.Π., που αρνείται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να το καλέσει στη Βουλή.

Και έρχομαι και σε ένα τελευταίο θέμα, διότι κάτι άκουσα τον κ. Παπανδρέου να ψελλίζει για θέματα Ο.Τ.Α.. Δεν ξέρω εάν άκουσα καλά. Κάτι περί Τοπικής Αυτοδιοίκησης είπε γενικότερα. Δεν πάει να ρωτήσει καλύτερα την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και την Ε.Ν.Α.Ε.; Δεν πάει να δει ποιο ήταν το κατόρθωμα στο οποίο άφησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τους καταχρεωμένους δήμους, τις ανύπαρκτες νομαρχίες από πλευράς αρμοδιοτήτων και από πλευράς πόρων; Και το λέει σε μία Κυβέρνηση που με το Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» διπλασίασε τους πόρους. Τριάμισι δισεκατομμύρια ευρώ για πέντε χρόνια αντί για 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ σε επτά χρόνια που έδινε το «Ε.Π.Τ.Α.». Και όλες οι χρηματοδοτήσεις, ακόμα και των οριζοντίων δράσεων, βρίσκονται πλέον στο site του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Δηλαδή είναι πλήρως διαφανείς οι χρηματοδοτήσεις και μπορεί κανείς να δει ακόμα και τις οριζόντιες δράσεις.

Είχε ποτέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δοθεί στοιχείο για τα 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ του «Ε.Π.Τ.Α.»; Πού πήγαν και πώς πήγαν τα χρήματα αυτά από τους Υπουργούς του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Σε ό,τι αφορά τις νομαρχίες, σοβαρολογούμε; Οι καθαροί τους πόροι ήταν 109.000.000 ευρώ στον προϋπολογισμό του 2004. Ψηφίστηκε ο ν.3345 σ' αυτήν την κακή οικονομική συγκυρία και είναι σήμερα πάνω από 335.000.000 ευρώ. Τρεις φορές παραπάνω. Ψηφίστηκε ο Κώδικας Τοπικής Αυτοδιοίκησης με την πλήρη συναίνεση της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.. Έρχεται ο Κώδικας για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Ναι, την έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Δέκα ολόκληρα χρόνια την είχε αφήσει και φυτοζωούσε. Εμείς την αναδιοργανώσαμε και ξεκινάμε το διάλογο για το διοικητικό μέλλον της χώρας. Αυτή είναι η αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι.

Φυσικά υπάρχουν προβλήματα. Φυσικά γίνονται λάθη. Φυσικά έχουμε ανάγκη να πάμε και καλύτερα και γρηγορότερα. Εμείς οι ίδιοι, ο Πρωθυπουργός, είπαμε στην Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. ότι πρέπει να ενισχύσουμε τους πόρους και του πρώτου βαθμού, να αλλάξει ο ν.1828/1989 και να πάει μπροστά κατά το πρότυπο των πόρων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Ενώ από πλε-

ράς μοντέλου, όχι από πλευράς ποσού, γιατί είναι πολύ περισσότεροι για τους Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού. Και είπαμε να προχωρήσουμε γιατί έχει μείνει πίσω πολύ η χώρα και τα προβλήματα τα ξέρουμε και την ανάγκη επίλυσής τους τη γνωρίζουμε. Αλλά οι αντιπολιτεύσεις και ιδίως η αξιωματική, είναι χρήσιμες όταν ακριβώς τη στιγμή που η ίδια η κυβέρνηση αποδέχεται τα προβλήματα, βοηθούν για να τα λύσουμε. Βοηθούν για να πιέσουν ώστε να νιώσουμε την ανάσα της αντιπολίτευσης. Αλλά αυτό είπα χρειάζεται ειλικρίνεια, ρεαλισμό, επιχειρήματα. Πράγμα που δεν είδαμε σε καμία περίπτωση σήμερα.

Με την υποκρισία, που κρύβει την πραγματικότητα, αντιπολίτευση δεν γίνεται και κυρίως δεν νοείται πολιτική μέσα από την υποκρισία. Γιατί μπορεί να βολεύει αυτού του είδους το κύμα λαϊκισμού πρόσκαιρα και παροδικά, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ωφελήσει για το μέλλον. Το παράδειγμα που οδήγησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτή η λογική στις εκλογές του 2004 φαίνεται δεν έχει διδάξει την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Δεν χαίρομαι γι' αυτό. Δεν χαίρομαστε στη Νέα Δημοκρατία γι' αυτό. Αντίθετα λυπόμαστε γιατί θα μπορούσαν τέτοιες συζητήσεις σαν και τη σημερινή να αποδώσουν πολύ περισσότερα. Ελπίζουμε την επόμενη φορά η στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να είναι και πιο τεκμηριωμένη και πιο υπεύθυνη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Προκόπης Παυλόπουλος, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Παυλόπουλε, να εξετάσετε και να φέρετε τα άρθρα 25 και επόμενα του ν.2190, αφού το ΠΑ.ΣΟ.Κ. συμπεριφέρεται με τον τρόπο που συμπεριφέρεται στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούβλας): Ευχαριστούμε τον κ. Παυλόπουλο.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Παπαληγούρας.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκαν έωλες και ανυπόστατες αιτιάσεις κατά της Κυβέρνησης, του Υπουργείου Δικαιοσύνης και εμού προσωπικά. Σ' αυτές θα απαντήσω.

Πρώτον, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ισχυρίστηκε ότι υπήρξε προσωπική μου παρέμβαση σε εκκρεμείς ποινικές υποθέσεις επειδή το Νοέμβριο του 2005 προανήγγειλα τάχα ποινικές διώξεις δικαστών. Η αλήθεια είναι ότι επισκέφθηκα τότε τον Άρειο Πάγο προκειμένου να ενημερωθώ από τη δικαστική ηγεσία για την πορεία των ερευνών και στη συνέχεια παρουσία του προέδρου και του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ενημέρωσα την κοινή γνώμη, που είναι χρήσιμο, που είναι αναγκαίο, πιστεώω, να γνωρίζει ότι η δικαιοσύνη τώρα πια εξυγιαίνεται και μπορεί ξανά να την εμπιστευτεί απόλυτα.

Έπραξα το αυτονόητο. Έπραξα το καθήκον μου. Η Κυβέρνηση άλλωστε, σας θυμίζω, με τις νομοθετικές της πρωτοβουλίες είναι αυτή η οποία εξόπλισε τη δικαιοσύνη ώστε να προχωρήσει στην αυτοκάθαρσή της. Αλλά κι ακόμα, τη στήριξε συμβολικά, τη στήριξε ηθικά, τη στήριξε υλικά.

Δεύτερον, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ισχυρίστηκε ότι υπήρξε παραβίαση τάχα των δικαστικών επετηρίδων για την προαγωγή «δικών μας» δικαστικών. Είναι απόλυτα ανακριβές. Αυτές είναι πρακτικές τις οποίες βιώσαμε κατά τη διάρκεια των προηγούμενων χρόνων. Απέχουν πολύ όμως από τις δικές μας.

Φαίνεται ότι ξεχνάτε ότι το 2001 για την πλήρωση θέσης αντιπροέδρου στο Συμβούλιο της Επικρατείας προαγάγατε τον δωδέκατο. Το 2002 επιλέξατε ως αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας τον δέκατο τρίτο στην επετηρίδα. Το 2003 προαγάγατε σε αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας και πάλι τον δέκατο τρίτο. Την ίδια χρονιά σκανδαλωδώς προαγάγατε σε αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου και τον δέκατο τέταρτο, τον κ. Αχιλλέα Ζήση, που σήμερα ελέγχεται ποινικά και ήδη τιμωρήθηκε πειθαρχικά με αργία για υπόθεση παραδικαστικών κυκλωμάτων.

Αντίθετα, είναι ενδεικτικό της αξιωματικής αντίληψης που πρυτάνευσε στις επιλογές της δικής μας Κυβέρνησης το γεγονός ότι πέρυσι για τις θέσεις αντιπροέδρων και στα τρία ανώτατα δικαστήρια επελέγησαν οι πρώτοι και στις τρεις επετηρίδες. Για τις θέσεις των Αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου επελέγησαν οι τέσσερις από τους επτά πρώτους αρεοπαγίτες. Για τις θέσεις των αντιπροέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας επελέγησαν ο πρώτος και ο έκτος κατά σειρά αρχαιότητας και για τις θέσεις των αντιπροέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου επελέγησαν η πρώτη και ο τρίτος σύμβουλος στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια Κυβέρνηση επέδειξε τέτοιο σεβασμό στη δικαστική επετηρίδα.

Ισχυρίστηκε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι μειώσαμε τα αναγκαία προσόντα για προαγωγή σε θέση αντιπροέδρων και εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Μα, για πρώτη φορά φέτος αντιμετωπίζουμε την αποχώρηση οκτώ αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου, οκτώ εκ των δέκα, κύριοι συνάδελφοι. Καλούμαστε να προαγάγουμε σε λίγες μέρες από σήμερα οκτώ αρεοπαγίτες μεταξύ πόσων λέτε που έχουν τα σήμερα προβλεπόμενα τυπικά προσόντα; Καλούμαστε να επιλέξουμε οκτώ αντιπροέδρους μεταξύ επτά μόνο που έχουν τα προσόντα! Κάναμε το αυτονόητο, λοιπόν. Αντί, όπως σήμερα συνβaine, προϋπόθεση επιλογής να είναι η παραμονή στο βαθμό του αρεοπαγίτη επί τριετία, μειώσαμε το σχετικό αυτό προσόν σε διετία, απλώς και μόνο για να επιτύχουμε τι; Να έχουμε δεκαπέντε μεταξύ των οποίων να μπορούμε να επιλέξουμε τους οκτώ. Σημειώνω, μάλιστα, ότι κατά τη διάρκεια των προηγούμενων χρόνων η αναλογία, η σχέση μεταξύ των κενών θέσεων και αυτών που είχαν τη δυνατότητα να επιλεγούν ως εκ των προσόντων που είχαν ήταν ένα προς επτά. Για κάθε μία θέση που έπρεπε να πληρωθεί υπήρχαν επτά επιλέξιμοι και όλο αυτό όχι τυχαία, αλλά για να διασφαλιστεί ακριβώς υψηλή ποιότητα στη δικαστική ηγεσία, στην ηγεσία της δικαιοσύνης.

Τέταρτον, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με σφοδρότητα για άλλη μία φορά αιτιάται την Κυβέρνηση για την πρόσφατη απόδραση με το ελικόπτερο από τις φυλακές Κορυδαλλού. Τα πράγματα είναι πράγματι ούτως ή άλλως δύσκολα, είναι ζοφερά στις φυλακές -δεν το κρύβουμε, το είπαμε από την αρχή- και καλούμαστε να αλλάξουμε μια «δύσσομη» πραγματικότητα στο σωφρονιστικό σύστημα συνολικά, με εγκαταλελειμμένες υποδομές, με φυλακές που αυτήν την ώρα έχουν περίπου δέκα χιλιάδες πεντακόσιους κρατούμενους, ενώ είναι φτιαγμένες για να στεγάσουν πέντε χιλιάδες πεντακόσιους, με περιορισμένο προσωπικό, με σωρευμένες ελλείψεις, με πολλά προβλήματα.

Μιλάτε, όμως, για πολιτική ευθύνη της Κυβέρνησης. Είναι ριπή η μνήμη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας, κύριοι συνάδελφοι, είκοσι ένας κρατούμενοι ομαδικά δραπέτευσαν από τη φυλακή Τρικάλων, κόντοντας το συρματόπλεγμα. Σαράντα τέσσερις κρατούμενοι δραπέτευσαν ομαδικά από τη φυλακή της Κέρκυρας, σκάβοντας ένα τούνελ εκατό μέτρων. Σαράντα κρατούμενοι δραπέτευσαν ομαδικά από τις φυλακές του Αυλώνα, πηδώντας τον τοίχο απλώς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Και έχουμε σωρεία άλλων -πάνω από διακόσιες, άλλες πέραν αυτών- ομαδικών και μεμονωμένων αποδράσεων. Συνολικά δηλαδή κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας τριακόσιοι κρατούμενοι έχουν αποδράσει από τις φυλακές. Είναι ένα ανά δεκαπενθήμερο. Μετά την τελευταία απόδραση προσηχηματικά διαρρηγνύετε τα μιάτια σας σαν να ακούτε για απόδραση για πρώτη φορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη διάρκεια των τελευταίων μηνών οι επιθέσεις κατά του Υπουργείου Δικαιοσύνης οργανωμένα πυκνώνουν. Έστω. Το επικίνδυνο όμως είναι το γεγονός ότι στην προσπάθεια στοιχειοθέτησης κατηγοριών κατά του Υπουργείου Δικαιοσύνης στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν διαστάζουν να καταφέρονται με ανοίκειους και απαράδεκτους χαρακτηρισμούς κατά της ηγεσίας της δικαιοσύνης συνολικά. Υβρίζεται ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, υβρίζεται ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατηγορείται κατά

τρόπο ανοίκειο ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, υβρίζε-
ται ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου.

Θέλω να σημειώσω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η κριτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δυστυχώς με αυτά και με αυτά δεν στρέφεται απλώς κατά της Κυβέρνησης αλλά στην πραγματικότητα κατά της ανεξάρτητης δικαιοσύνης, κατά της ανεξάρτητης δικαστικής ηγεσίας στο σύνολό της. Φοβάμαι ότι με αυτόν τον τρόπο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. -συνεπές και ως Αντιπολίτευση με το κυβερνητικό παρελθόν του- πλήττει ευθέως το θεσμό της δικαιοσύνης στο βωμό των κομματικών σκοπιμοτήτων του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής για να δευτερολογήσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοκρατία απαιτεί διάλογο, απαιτεί συνεννόηση, απαιτεί σύνθεση. Η δημοκρατία απαιτεί ανταγωνισμό προσφοράς. Η δημοκρατία δεν υπηρετείται ούτε με οχύρωση στα άκρα, ούτε με ακρότητες. Η δημοκρατία δεν είναι άρνηση και φυγή, είναι συμμετοχή. Και αυτό δεν το βλέπουμε από την πλευρά της Αντιπολίτευσης και κυρίως από την πλευρά της Αξωματικής Αντιπολίτευσης.

Επικαλείσθε το διάλογο αλλά σε διάλογο, δεν συμμετέχετε. Όπως είχαμε δεσμευθεί, συγκροτήσαμε υπερκομματικό εθνικό συμβούλιο για την παιδεία. Αποχωρήσατε από το διάλογο δίχως ουσιαστική αιτία. Συγκροτήσαμε επιτροπή για τη μελέτη του ασφαλιστικού συστήματος. Αρνηθήκατε κάθε συμμετοχή. Επιδιώκουμε το διάλογο για όλα τα μεγάλα ζητήματα του τόπου. Για όλα βρίσκετε πάντα μία πρόφαση, μία αφορμή φυγής και στείρας αντίδρασης. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Μόνιμα, συστηματικά αποφεύγετε κάθε τοποθέτηση, κάθε υπεύθυνη θέση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όταν ζητούμε διάλογο και συνεννόηση πριν από την κατάρτιση κάποιου νομοσχεδίου, η θέση σας είναι «όχι». Λέτε ότι τάχα δεν μπορείτε να συζητάτε παρά μόνο αν υπάρχει κατατεθειμένη συγκεκριμένη πρόταση. Αρνείσθε το διάλογο με το πρόσχημα -γιατί, περί ενόχου προσχήματος πρόκειται, μην προσπαθείτε να κρύβεσθε- ότι θέλετε πρώτα να καταθέσει η Κυβέρνηση την πρότασή της. Όταν καταθέτουμε προτάσεις διαλόγου στη βάση συγκροτημένου νομοσχεδίου, η θέση σας είναι και πάλι «όχι».

Αρνείσθε το διάλογο ζητώντας να αποσυρθούν οι συγκεκριμένες προτάσεις. Επιτέλους, κύριοι συνάδελφοι, διαλέξτε μια θέση, διαλέξτε έστω μια πρόφαση, πείτε κάτι σταθερό, πείτε κάτι καθαρό, πείτε κάτι υπεύθυνο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θέλετε ή δεν θέλετε διάλογο; Η στείρα αντίδραση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί δημοκρατικά, κοινοβουλευτικά κόμματα.

Ο Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης ισχυρίζεται ότι γίνονται -τάχα- μαζικές προσλήψεις έκτακτου προσωπικού. Μάλιστα, κατά καιρούς αναφέρει αυθαίρετα και διάφορους αριθμούς. Άλλοτε μιλάει για εκατόν δώδεκα χιλιάδες και άλλοτε επικαλείται ανάλογα ηχηρά νούμερα. Παραποιεί και διαστρεβλώνει την αλήθεια σκόπιμα, αβασάνιστα και ανεύθυνα. Και ερωτώ: Γιατί; Γιατί τόσο ανακρίβεια, τόσο διαστρέβλωση, τόσο «γκρίζα προπαγάνδα»;

Ήξερε και ξέρε πολύ καλά ο Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης ότι οι αριθμοί που χρησιμοποιεί δεν αφορούν νέες προσλήψεις. Ήξερε και ξέρε ότι το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό των εγκρίσεων, που δόθηκαν τα δύο τελευταία χρόνια, ένα ποσοστό πάνω από 80%, αφορά ανανεώσεις συμβάσεων, που είχαν υπογραφεί κατά τη διάρκεια των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αυτή είναι η πραγματικότητα! Ήξερε και ξέρε ότι χωρίς αυτές τις ανανεώσεις, πολλοί από τους συμβασιούχους της προηγούμενης περιόδου δεν θα μπορούσαν να είχαν μετατραπεί οι συμβάσεις τους σε αορίστου χρόνου. Μια φράση μόνο. Πάει πολύ, κύριε Παπανδρέου, να κατηγορείτε εμάς για τις προσλήψεις, που κάνατε εσείς!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Φαίνεται, όμως, ότι κάποιοι σας είπαν πως η επανάληψη του ίδιου ψέματος, κάτι μπορεί να αφήνει στο τέλος. Εκείνο που δεν σας είπαν, όμως, είναι η ιστορία του βοσκού και την ιστορία αυτή σας τη φυλάνε για την επομένη των εκλογών! Θα με θυμηθείτε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σε ό,τι αφορά τη λειτουργία της Βουλής στην οποία επίσης αναφερθήκατε, πρώτον, υπάρχουν ορισμένα θεσμικά ζητήματα, τα οποία οφείλουμε να προωθήσουμε μέσα από τη συνταγματική μεταρρύθμιση. Σας καλούμε να συμπράξετε.

Δεύτερον, οφείλετε να αναγνωρίσετε και την ουσιαστική αναβάθμιση της λειτουργίας των κοινοβουλευτικών επιτροπών και την έμφαση που δίνουμε στη Ολομέλεια και τη συχνότητα με την οποία γίνονται οι συζητήσεις σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων.

Μόνο ένα πράγμα θα σας πω. Κατά τα τέσσερα τελευταία χρόνια των κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ., με πρωτοβουλία της τότε κυβέρνησης, διεξήχθησαν μόνο δύο προ ημερησίας διατάξεως συζητήσεις. Εννοούμε με πρωτοβουλία της κυβέρνησης. Οι άλλες, οι προβλεπόμενες για τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, είναι άλλη υπόθεση.

Κατά τα δύο χρόνια της δικής μας διακυβέρνησης, με δική μας πρωτοβουλία διεξήχθησαν έξι τέτοιες συζητήσεις. Επαναλαμβάνω, στα τέσσερα χρόνια της δικής σας διακυβέρνησης έγιναν δύο και στα δύο χρόνια της δικής μας διακυβέρνησης έγιναν έξι! Κάντε απλά τον υπολογισμό για να δείτε ποιος θέλει τον ανοιχτό και απροκατάληπτο διάλογο στη Βουλή. Δεν σας κρύβω -σας το έχω πει και άλλη φορά- ότι σαφώς προτιμώ τις προ ημερησίας διατάξεως συζητήσεις από οποιαδήποτε άλλη διαδικασία, διότι εδώ δίνεται η ευκαιρία να λέμε τις απόψεις μας χωρίς περιορισμό χρόνου για όλα τα θέματα σε γενική πολιτική συζήτηση. Και αυτό θα το συνεχίσουμε και αν θέλετε, θα το κάνουμε και πιο συχνά. Δεν έχουμε κανένα πρόβλημα!

Τέταρτον, σε ό,τι αφορά τη σύσταση εξεταστικών επιτροπών, πάει πολύ να μας μέμφεστε. Από το 1996 μέχρι το 2000, υποβλήθηκαν δεκατέσσερις προτάσεις και απορρίφθηκαν οι δεκατρείς. Έγινε δεκτή μόνο μια, αυτή για την υπόθεση Οτσαλάν, που υποβλήθηκε από Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Σήμερα, ακούσαμε τις γνωστές αιτιάσεις για τη συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής. Οι θέσεις μας για το θέμα αυτό έχουν αναπτυχθεί από τους αρμόδιους Υπουργούς. Δυστυχώς, όμως, φαίνεται ότι υπερτερούν οι κομματικές σκοπιμότητες. Και το ερώτημα που προκύπτει εδώ είναι απλό. Εμπιστεύεστε, να ή όχι, τη δικαιοσύνη; Σέβεστε, να ή όχι τους θεσμούς; Υποχρεούμαστε όλοι να αναμένουμε τα αποτελέσματα της δικαστικής έρευνας και αυτό αποτελεί θέση την οποία είχαμε και ως Αντιπολίτευση, όποτε ζητούσαμε τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής. Υποχρεούμαστε τουλάχιστον να μην εκθέτουμε τη χώρα, και πολύ περισσότερο να μη βλάπτουμε άδικα, αναίτια και ανεύθυνα την εικόνα της χώρας.

Το είπαμε και θέλω να το επαναλάβουμε: Η Κυβέρνηση δεν έχει ούτε να κρύψει ούτε να φοβηθεί κάτι. Οι αρχές στις οποίες κινούμαστε είναι ξεκάθαρες. Εκπτώσεις δεν γίνονται ούτε στα θέματα ασφαλείας των πολιτών ούτε στα ζητήματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ούτε στη λειτουργία των θεσμών. Είναι επικίνδυνο και το ένα και το άλλο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι τώρα στις αναφορές που έγιναν για το έγκλημα, που πράγματι διαπράχθηκε σε βάρος του τόπου, των ατομικών δικαιωμάτων ορισμένων πολιτών και της ίδιας της Κυβέρνησης. Μην το ξεχνάτε αυτό! Ο ίδιος ήμουν βασικός στόχος των δραστηριοτήτων. Η υπόθεση αντιμετωπίστηκε από την Κυβέρνηση θεσμικά και με πλήρη συναίσθηση ευθύνης. Παραπέμφθηκε αμέσως στη δικαιοσύνη. Κινηθήκαμε από την πρώτη στιγμή με γνώμονα την προστασία των συμφερόντων του τόπου, τα δικαιώματα των πολιτών, τη διαφάνεια στη λειτουργία των θεσμών, την υπευθυνότητα στη λήψη των αποφάσεων. Εμείς κινήσαμε τις διαδικασίες της έρευνας. Μην το αποσιωπάτε! Μην αυθαιρετείτε!

Μην ξεχνάτε ότι η άμεση εμπλοκή της δικαιοσύνης έγινε με δική μας πρωτοβουλία. Παράλληλα αναπτύξαμε στοχευμένες πρωτοβουλίες για την ενίσχυση των ανεξάρτητων αρχών, την

καθιέρωση εντατικών και αποτελεσματικών ελέγχων, την περαιτέρω ενίσχυση του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου. Αυτή είναι η κατεύθυνση στην οποία κινούμαστε και προς την κατεύθυνση αυτή όλοι έχουμε υποχρεώσεις. Σε θέματα εθνικής σημασίας δεν χωρά μικροκομματισμός! Δεν χωρά ανευθυνότητα! Δεν χωρούν πρακτικές εφήμερων εντυπώσεων! Οι πολίτες μπορούν και να αξιολογούν και να κρίνουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Αναλογιστείτε σοβαρά τις δικές σας ευθύνες.

Ακούγονται όλο αυτό το διάστημα και δυστυχώς ακούστηκαν και σήμερα ισχυρισμοί για συγκάλυψη, ισχυρισμοί δηλαδή εναντίον εκείνων, που ήταν στόχος του εγκλήματος. Επιτέλους, όμως, υπάρχει πρόθεση συγκάλυψης, όταν το θέμα αποκάλυπται από την ίδια την Κυβέρνηση, όταν αντιμετωπίζεται θεσμικά, όταν το πρώτο πράγμα που κάναμε ήταν να στείλουμε την υπόθεση στη δικαιοσύνη;

Έχετε αντίρρηση στην απόφαση για τη διερεύνηση της υπόθεσης από τη δικαιοσύνη; Εάν ναι, να το πείτε και μάλιστα ευθέως και ανοιχτά. Διαφορετικά, οφείλουμε όλοι να περιμένουμε τα οριστικά αποτελέσματα της δικαστικής έρευνας.

Θα σας το ξαναπώ, λοιπόν, κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η συγκάλυψη είναι έννοια και πρακτική, ταυτισμένη με το παρελθόν και τις κυβερνήσεις σας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Συγκάλυψη υπήρξε στην ασυδοσία της διαπλοκής και την εκτεταμένη παρανομία, που αναπτύχθηκε στα χρόνια που πέρασαν. Συγκάλυψη υπήρξε στις παρανομίες και στις κακοτεχνίες για τις οποίες, ακόμη και πρόσφατα, η χώρα επιβαρύνθηκε με κοινοτικά πρόστιμα 500.000.000 ευρώ. Συγκάλυψη υπήρξε στο έγκλημα του Χρηματιστηρίου, που διαπράχθηκε σε βάρος της οικονομίας, του δημόσιου συμφέροντος, της κοινωνίας, της ίδιας της δημοκρατίας. Συγκάλυψη υπήρξε στις παράνομες ελληνοποιήσεις και στα παρακρατικά κυκλώματα, που πωλούσαν ακόμη και την ελληνική ιθαγένεια.

Η συγκάλυψη, επαναλαμβάνω, είναι έννοια και πρακτική, ταυτισμένη με το παρελθόν, με τις κυβερνήσεις του χθες. Είναι έννοια και πρακτική ταυτισμένη με εγκλήματα σε βάρος της ίδιας της δημοκρατίας που διαπράχθηκαν από το σύστημα ΠΑ.ΣΟ.Κ..

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κάνετε λάθος, εάν ζητάτε συγχωροχάρτι. Ματαιοπονείτε, εάν επιδιώκετε συμψηφισμό. Το πρώτο δεν το έχουμε. Δεν έχουμε τέτοιο δικαίωμα. Το δεύτερο το αποκλείουμε. Δεν χωρά στη δική μας πολιτική λογική!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Βλέπω διάφορα θέματα. Ο κ. Παπανδρέου έφθασε αυθαίρετα να μιλήσει για εξαρτήσεις και ομηρία. Παράλληλα ασχολήθηκε και με τη δικαιοσύνη.

Πρώτον, οι επιλεκτικές αναφορές του ΠΑ.ΣΟ.Κ στη δικαιοσύνη, ανάλογα με το πώς νομίζει, με το πώς το συμφέρουν κάθε φορά, μόνο στην ανεξαρτησία της δικαιοσύνης δεν κάνουν καλό.

Δεύτερον, το κόμμα του οποίου υψηλόβαθμα στελέχη δημοσίως αναγνώρισαν εξαρτήσεις και ομηρίες από διάφορα επιχειρηματικά συμφέροντα όλοι γνωρίζουμε ποιο είναι. Βλέπετε, δεν έχουν όλοι οι Έλληνες την ίδια ασθενή μνήμη με τη δική σας. Αφήστε, λοιπόν, τα περί εξαρτήσεων και ομηρίας, όταν απευθύνεστε σ' εμένα! Άλλού να τα αναζητήσετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σε ό,τι με αφορά μην ανησυχείτε καθόλου! Ούτε εξαρτήσεις ούτε δεσμεύσεις έχω, παρά μόνο μια: Να λογοδοτώ στους πολίτες και μόνο στους πολίτες!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αναφερθήκατε ακόμα και στο γεγονός της παρουσίας μου στην εκδήλωσή σας για τον Ανδρέα Παπανδρέου. Λυπάμαι που ακόμα και αυτήν τη χειρονομία επιχειρήσατε να την εκμεταλλευτείτε, για να βγάλετε ρηχές κορώνες μικροπολιτικής σκοπιμότητας. Θέλω, λοιπόν, να εξηγηθούμε γι αυτό το θέμα.

Κύριε Παπανδρέου, εγώ ήρθα στην εκδήλωση, γιατί πραγματικά τιμώ τον Ανδρέα Παπανδρέου, όπως και όλους όσους διαδραμάτισαν ουσιαστικό ρόλο στην πορεία της χώρας. Διαφω-

νώ, όμως, με πολλές από τις επιλογές που έκανε, αλλά σέβομαι τη μνήμη του και τιμώ την ιστορική του διαδρομή.

Ήρθα στην εκδήλωσή σας, γιατί πιστεύω ότι ήταν μια χειρονομία που βοηθά στην εξημέρωση των πολιτικών ηθών, ενισχύει την αναγκαία αβρότητα και ευγένεια συμπεριφοράς μεταξύ πολιτικών, ασχέτως αν έχουμε διαφωνίες. Αυτό το έκανα και για σας, κύριε Παπανδρέου, γιατί ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου, εκτός από ιδρυτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ήταν και πατέρας σας.

Τέλος, ήρθα στην εκδήλωση, γιατί βαθιά πιστεύω –βαθιά πιστεύω– ότι οι διχασμοί, οι ακρότητες, οι υπερβολές, η ροπή στο φανατισμό, στην οξύτητα, στην πόλωση υπήρξαν παιδικές ασθένειες του δημόσιου βίου μας, δυστυχώς, μέχρι πρόσφατα, που, πρώτον, ζημίωσαν επανειλημμένα και σοβαρά τη χώρα και τους Έλληνες, δεύτερον δηλητηριάζουν και αποπροσανατολίζουν τους πολίτες από τα ουσιαστικά, τα πραγματικά προβλήματα και τρίτον δεν έχουν καμία, μα, καμία σχέση με τις προτεραιότητες, τις ανησυχίες και τις ανάγκες, το διακύβευμα τελικά της νέας εποχής. Και ακόμα, γιατί θεωρώ ότι αυτές οι πρακτικές του χθες χαρακτηρίζουν νοοτροπίες, που ανήκουν στο χθες –θα μου επιτρέψετε να πω– μειωτικές, ακόμα και σε προσωπικό επίπεδο, για όσους τις υιοθετούν.

Εγώ με τέτοιες πρακτικές σε κάθε περίπτωση αρνούμαι να συμπράττω. Αντίκειται στη θεμελιώδη αντίληψή μου περί πολιτικής και εθνικού συμφέροντος. Και αυτό είναι το κεντρικό μήνυμα, που ήθελα να στείλω, με την παρουσία μου στην εκδήλωσή σας με την ελπίδα ότι θα υπάρξει ανταπόκριση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Δυστυχώς, η σημερινή σας αναφορά δεν συνιστά ανταπόκριση. Είναι βήμα προς τα πίσω. Πάντως δεν απογοητεύομαι και διότι πιστεύω βαθιά σε αυτή τη συμπεριφορά ενός νέου πολιτικού πολιτισμού και διότι πιστεύω ότι κατά βάθος και εσείς την υιοθετείτε, έστω και αν αισθάνεστε την ανάγκη φραστικά να την αποκρούετε. Λυπηρό, πάνω απ' όλα λάθος, καλύτερο των περιστάσεων, αλλά πάντως ελπίζω επανορθώσιμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τέλος, έθεσε ο κ. Αλαβάνος το θέμα των μη κρατικών πανεπιστημίων. Όπως ξέρετε, για την παιδεία πριν από λίγες μέρες είχαμε μια διεξοδική συζήτηση, αλλά δράττομαι τούτου για να σας πω μια άποψη. Στην ουσία απειλώς ότι αν δεν αλλάξουμε θέση, η χώρα θα γίνει «γυαλιά καρφιά».

Να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πρώτον, η θέση μας για τα μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια είναι μια σταθερή, συνεπής θέση, την οποία έχουμε προτείνει ήδη από το 1997, δηλαδή σχεδόν εδώ και δέκα χρόνια. Δεν είναι, λοιπόν, μια καινούργια θέση, που αιφνιδιάζει.

Δεύτερον, σε κάθε περίπτωση, η θέση μας αυτή δεν σχετίζεται με το προσχέδιο, που παρουσίασε η Υπουργός Παιδείας για τη μεταρρύθμιση στα πανεπιστήμια. Η μεν πρόταση για τη μεταρρύθμιση τίθεται σε ανοιχτό διάλογο, χωρίς αιφνιδιασμούς, χωρίς προκαταλήψεις, με όλους τους ενδιαφερόμενους. Στόχος είναι η ουσιαστική και ποιοτική αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου και βεβαίως, η ευρύτερη δυνατή συνεννόηση.

Το έχουμε πει πάρα πολλές φορές ότι η παιδεία είναι κάτι το οποίο πρέπει να ξεφεύγει από τις εύκολες και περιστασιακές συγκρούσεις. Πρέπει να έχει ένα στοιχείο διαχρονικότητας. Ακόμα και η καλύτερη μεταρρύθμιση δεν θα επιβιώσει, δεν θα παράξει τα αναμενόμενα αποτελέσματα, εάν μεταβάλλονται ουσιαστικές παράμετροι της από τη μία κυβέρνηση στην άλλη, από τον έναν Υπουργό στον άλλον.

Διάλογος, όμως, σημαίνει νηφαλιότητα, υπευθυνότητα, καθαρές θέσεις, σαφείς προτάσεις.

Η δε πρόταση για τη Συνταγματική Αναθεώρηση προϋποθέτει, όπως όλοι γνωρίζουμε –και γνωρίζουν οι πολίτες αυτής της χώρας– ευρύτερη διακομματική συναίνεση και βέβαια εθνικές εκλογές, που θα διαμορφώσουν τη σύνθεση της επόμενης, της Αναθεωρητικής Βουλής. Με άλλα λόγια, θα το πούμε απλά: όσοι διαφωνούν με τη θέση της Νέας Δημοκρατίας, έχουν πεδίο δόξας λαμπρό και στη σημερινή Βουλή και στις επόμενες εθνικές εκλογές και στην επόμενη Βουλή να πείσουν για την ορθότητα των δικών τους απόψεων και μάλιστα για μακρό χρόνο,

γιατί όλη αυτή η διαδικασία, που περιέγραψα, θα διαρκέσει τουλάχιστον τρία - τέσσερα χρόνια.

Τέλος, δέχομαι και σέβομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε αντίθετη άποψη. Δεν μπορώ, όμως, να δεχθώ την αυταρχική, την αυθαίρετη, τη βαθιά αντιδημοκρατική νοοτροπία του τύπου «είτε αλλάζετε άποψη» -προσέξτε: «άποψη», ούτε καν συγκεκριμένη πολιτική πράξη- «είτε σπρώχνουμε, ενισχύουμε, υποθάλλουμε, προκαλούμε ένταση, σύγκρουση, κοινωνική αναστάτωση». Με τέτοιου είδους απειλές και εκβιασμούς...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
... δεν μπορεί να λειτουργήσει μια δημοκρατική και ευνομούμενη πολιτεία. Γι' αυτόν το λόγο τις θεωρώ και αντιδημοκρατικές και αδιανόητες και ατυχείς.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παραταταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεωργιος Παπανδρέου έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα απ' όλα να ξεκινήσω με μία διόρθωση. Με τις πολλές αποπομπές από την Κυβέρνηση μπερδεύεται κάποιος και ο κ. Ρεγκούζας έγινε κ. Φώλιας. Του ζητώ συγγνώμη και βεβαίως εύχομαι να μην είμαι μάντιν κακών ειδήσεων.

Συνέχισε ο κ. Καραμανλής να καταγγέλλει το παρελθόν, να περιγράφει ένα ανύπαρκτο παρόν και να δραπετεύει σ' ένα εικονικό μέλλον. Ήλθατε εδώ, κύριε Πρωθυπουργέ, να μας παρουσιάσετε μία εικονική πραγματικότητα, για ένα μόνο λόγο: Γιατί σε αντίθετη περίπτωση πρέπει να αναγνωρίσετε τη δική σας προσωπική πολιτική ευθύνη, διότι βιώνουμε κάθε μέρα την προσπάθεια αναβίωσης ενός κομματικού κράτους, ενός κράτους της δεξιάς, ένα οιονεί παράλληλο κράτος. Και πρόκειται για μια πρωτοφανή επίθεση στον Έλληνα πολίτη. Σας το είπα και πριν: Αυτό δεν πρόκειται να το επιτρέψουμε. Θα μας βρίσκει κάθε φορά και συνεχώς, απέναντι σ' αυτό που κάνετε, που υπονομεύει τους δημοκρατικούς θεσμούς και τη ζωή του τόπου.

Είσατε δυόμισι χρόνια στην Κυβέρνηση. Με την πολιτική σας καταλύετε την έννοια του κράτους. Στη θέση του κράτους δικαίου, εσείς δημιουργείτε το κράτος για τους ισχυρούς. Δεν θέλετε ένα ισχυρό κράτος, που να προστατεύει τον αδύναμο. Θέλετε ένα κράτος αδύναμο, που είναι επιρρεπές σε πιέσεις, σε συμφέροντα, σε παρεμβάσεις, σε ιδιοποίηση. Με αυτόν τον τρόπο δεν μπορείτε να υπηρετήσετε το μέσο πολίτη, δεν μπορείτε να προστατεύσετε τα δικαιώματα του Έλληνα πολίτη, αλλά μόνο τα ισχυρά συμφέροντα.

Και βεβαίως ομολογήσατε ότι εσείς τα δύο τελευταία χρόνια προσλάβετε τριακόσιους δώδεκα χιλιάδες νέους εργαζόμενους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τι είναι αυτά τα πράγματα; Πού βρίσκετε αυτούς τους αριθμούς;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Ομολογήσατε.

Θέλω να καταθέσετε ποιες από αυτές τις προσλήψεις είναι πραγματικά ανανεώσεις παλαιών συμβάσεων και ποιες δεν είναι, για να δούμε αν μιλάτε για την αλήθεια κύριε Καραμανλή. Διότι είμαι σίγουρος ότι θα δούμε πολύ καλά πώς ο «βοσκός» - ο οποίος είσατε εσείς - χωρίζει το κοπάδι στα «μαύρα πρόβατα» και στα «άλλα πρόβατα» του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και βεβαίως δεν είναι πρόβατα ο ελληνικός λαός.

Δεν απαντήσατε στα ερωτήματά μου, διότι έχετε πράγματι ένα κρυφό σχέδιο που έχει αποκαλυφθεί: Χτίζετε ένα κράτος της δεξιάς, καταστρατηγείτε την αξιοκρατία, δημιουργείτε ανασφάλειες στον πολίτη, τον θέλετε στριμωγμένο, φοβισμένο, για να τρέχει πίσω από τους κομματάρχες σας.

Έτσι είναι η σημερινή πολιτική ζωή. Δυστυχώς, το γνωρίζουν πολύ καλά οι δικοί σας Βουλευτές, που τσακωνονται μεταξύ τους για το ποιος θα βάλει ποιον, σε ποια θέση.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μιλάτε για αξιοκρατία. Μιλήσατε προεκλογικά για αξιοκρα-

τία. Σήμερα έχουμε την απόλυτη ασυδοσία της Κυβέρνησης και των κομματικών μηχανισμών. Φόβος και τρομοκρατία για τον υπάλληλο, φόβος και τρομοκρατία για τον δικαστή, τον οποίο δεν θέλετε ανεξάρτητο, φόβος και τρομοκρατία στα Σώματα Ασφαλείας, εξαγορά των συνειδήσεων.

Η νέα γενιά είναι στο δρόμο. Τι έχετε προσφέρει στο νέο άνθρωπο; Μείωση κονδυλίων στη δημόσια παιδεία. Είπατε ότι είστε υπέρ της δημόσιας παιδείας. Στην πράξη δεν είστε υπέρ της δημόσιας παιδείας, διότι μειώσατε τα κονδύλια για τη δημόσια παιδεία και τα πανεπιστήμια. Ποια προοπτική δίνετε; Μέτρα-μπαλώματα. Τι προοπτική δίνετε για την ανεργία; Το κόστος των σπουδών που συνεχώς αυξάνεται και ένα πανεπιστήμιο που δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της νέας γενιάς.

Από τις σημερινές ειδήσεις μαθαίνω ότι θα μείνουν κενές δέκα χιλιάδες θέσεις στα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι., λόγω του νόμου, που εσείς περάσατε. Κόψατε, δηλαδή, δέκα χιλιάδες παιδιά. Παράλληλα φτιάχνετε νέα τμήματα Τ.Ε.Ι. από εδώ και από εκεί, ενώ άλλα θα κλείσουν λόγω έλλειψης νέων φοιτητών. Ποια είναι η προοπτική, που εσείς δώσατε σ' αυτά τα παιδιά; Τι τους λέτε; Δύο είναι οι επιλογές τους, το νεοδημοκρατικό ρουσφέτι ή το ιδιωτικό πανεπιστήμιο, ως λύση. Εμείς δεν βλέπουμε το ιδιωτικό πανεπιστήμιο, ως λύση. Βλέπουμε ότι το κράτος πρέπει να ελέγξει το χώρο αυτό και να βάλει κανόνες και προδιαγραφές. Βασικός μας, όμως, στόχος είναι η υποστήριξη του δημόσιου πανεπιστημίου.

Αναφέρατε επίσης στο διάλογο. Μα, θα θυμόσαστε πως αποχωρούσατε απ' αυτήν την Αίθουσα, όταν συζητούσαμε το ασφαλιστικό και ψηφίσαμε το νόμο. Σήμερα, σας καλείτε να έρθουμε στις επιτροπές σας; Για να κάνουμε, τι; Να εφαρμόσουμε το δικό μας νόμο. Εφαρμόστε τον επιτέλους, κύριε Καραμανλή. Δύο χρόνια είχατε και δύο χρόνια αδυνατείτε να εφαρμόσετε ένα νόμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Σε ό,τι αφορά την προτίμησή σας για το πότε θα έρθετε στη Βουλή, απλώς να υπενθυμίσω ότι από τις εβδομήντα ερωτήσεις για την «ώρα του Πρωθυπουργού», έχετε παραστεί σε μία.

Για τα προβλήματα που υπάρχουν φταίνε οι φοιτητές, φταίνε οι εργαζόμενοι, φταίει ο αγρότης, φταίει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αυτός είναι ο αυταρχισμός σας. Την απογραφή την κάνετε οικογενειακή σας υπόθεση. Καμία θεσμική λειτουργία στην πραγματική απογραφή της οικονομίας, ουσιαστικά με επιβάρυνση των χρημάτων του ελληνικού λαού, της προοπτικής του ελληνικού λαού.

Στο ασφαλιστικό αδρανήσατε δύο χρόνια, με υποβάθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, με μεγάλη ανασφάλεια για τον ασφαλισμένο.

Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης. Τεράστια η ζημιά για τη χώρα από τον τρόπο με τον οποίο εσείς χειρίζεστε αυτήν τη μεγάλη υπόθεση.

Προμήθειες Στρατού. Αδιαφάνεια με τη μεγάλη αγορά των F-16.

Θέλω να επιστήσω την προσοχή όλων σας στην ανοιχτή επιστολή που έστειλαν αρμόδιοι Βουλευτές, σ' εσάς, για την παραπλάνηση της Βουλής από τον κ. Αράπογλου. Ο κ. Αράπογλου άλλα είπε και άλλα λέει, αν συγκρίνει κανείς τι αναφέρεται στο γραπτό ενημερωτικό δελτίο της Εθνικής Τράπεζας, εν όψει της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου για την αγορά της FINANSBANK.

Βλέπουμε δύο διαφορετικές ιστορίες. Άλλα είπε ο κ. Αράπογλου εδώ, ενώπιον του ελληνικού Κοινοβουλίου -στο οποίο δεν ήθελε να έρθει, αλλά επιμείναμε και τον αναγκάσαμε να έρθει εδώ, σ' αυτόν το δημοκρατικό χώρο- και άλλα λέει στους μετόχους. Ποια είναι η αλήθεια; Περιμένουμε ξεκάθαρες απαντήσεις, γιατί ο κ. Αράπογλου δεν είναι, όπως λέει, τουλάχιστον ακόμα, διοικητής μιας ιδιωτικής τράπεζας.

Ο κ. Αράπογλου έχει διοριστεί από σας, κύριε Πρωθυπουργέ και τον Υπουργό σας, τον κ. Αλογοσκούφη. Εσείς έχετε ευθύνη για την υπόθεση FINANSBANK και περιμένουμε απαντήσεις.

Είπατε ότι ήσασταν θύμα υποκλοπών. Γιατί τότε παρεμποδίσσατε την διερεύνηση της αλήθειας, αποκλείοντας την αρμόδια αρχή; Γιατί δεν εμπιστευθήκατε εσείς το όργανο, που ομόφωνα επέλεξε και ψήφισε η ελληνική Βουλή; Γιατί είπαν τρεις Υπουρ-

γοί σας ψέματα στον ελληνικό λαό και εμφανίστηκε μια σκηνοθετημένη παράσταση; Γιατί δεν ζητήσατε δια της επισήμου οδού να ταυτοποιηθούν τα τηλέφωνα από χώρες του εξωτερικού που, σύμφωνα με την έρευνα της Α.Δ.Α.Ε, ήταν σε επαφή με τους υποκλοπείς; Αν όχι, τι φοβάστε;

Μόλις προχθές, στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, απεκαλύφθη ότι το σύστημα των υποκλοπών επεκτεινόταν και εμπλουτιζόταν το φθινόπωρο του 2004, δηλαδή μετά τη λήξη των Ολυμπιακών Αγώνων. Τι σημαίνει αυτό; Ποιοι πράγματι παρακολουθούσαν; Για ποιους ήταν τα προϊόντα των υποκλοπών; Γιατί οι Υπουργοί σας –γιατί μιλάτε για τη δικαιοσύνη, την οποία πρέπει να σεβόμαστε– πριν αποφανθεί η δικαιοσύνη, υιοθετούσαν δημόσια την άποψη ότι ο θάνατος του Τσαλικίδη ήταν απλή χρονική συγκυρία, ενώ ο αρμόδιος εισαγγελέας που χειρίζεται την υπόθεση, διαπιστώνει ότι ο θάνατος σχετίζεται αιτιωδώς με την υπόθεση των υποκλοπών; «Εάν δεν υπήρχε η υπόθεση των υποκλοπών, δεν θα υπήρχε αυτοκτονία Τσαλικίδη» λέει ο αρμόδιος εισαγγελέας. Ούτε αυτό το τραγικό γεγονός δεν σας είχε ευαισθητοποιήσει το Μάρτιο του 2005. Είστε εσείς υπεύθυνος, κύριε Καραμανλή, γι' αυτά τα θέματα.

Με ρωτάτε γιατί κάνω σκληρή κριτική. Χαίρομαι πράγματι για την αναγνώριση, από εσάς και από την παράταξή σας, του Ανδρέα Παπανδρέου. Θέλω να υπενθυμίσω ότι κι εγώ έχω παραστεί πολλές φορές σε εκδηλώσεις για τον Κωνσταντίνο Καραμανλή. Θέλω, όμως, να πω και κάτι άλλο. Ο πολιτικός μας πολιτισμός μάς επιτρέπει να έχουμε φιλικές προσωπικές σχέσεις, αλλά ο πολιτικός μας πολιτισμός μάς επιβάλλει να είμαστε αφοσιωμένοι στο καθήκον, να κάνουμε την κριτική μας –όπως τη θεωρούμε σωστή– και να αναδεικνύουμε την αλήθεια εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα. Κι εγώ δεν θα σταματήσω να κάνω την κριτική και δεν θα σταματήσω να λέω και το θετικό και το «ναι», όταν χρειάζεται, άσχετα από την προσωπική μου σχέση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Άλλο η προσωπική σχέση, άλλο η υποχρέωσή μας ως πολιτικοί να υπηρετούμε με αφοσίωση αυτό το λειτουργήμα.

Αλλά για πρώτη φορά στη χώρα μας έχουμε Κυβέρνηση πολιτικά ανεύθυνων Υπουργών. Για πρώτη φορά για μια Κυβέρνηση και για έναν Πρωθυπουργό, η έννοια της πολιτικής ευθύνης είναι άγνωστη. Οι Υπουργοί, για ό,τι συμβαίνει, αθώνουν πολιτικά τους εαυτούς τους και μετακυλίνουν τις δικές τους πολιτικές ευθύνες σε διοικητικές ευθύνες των υφισταμένων τους. Για την απόδραση, ευθύνεται το ελικόπτερο. Για τις υποκλοπές, ευθύνεται το λογισμικό. Για τους Πακιστανούς, ευθύνονται οι καημένοι οι Πακιστανοί. Φίλες και φίλοι, δεν είναι η αλήθεια που βλέπτε τη χώρα. Είναι η απόκρυψη της αλήθειας που βλέπτε αυτήν τη χώρα.

Και επειδή μιλήσατε για όμηρους, πράγματι, όταν δεν αποκαλύπτεται και δεν ξεκαθαρίζεται μια υπόθεση, όταν συγκαλύπτεται, όταν δεν αποκαλύπτεται η αλήθεια, γινόσαστε ο ίδιος όμηρος.

Όσο για το τι λέγανε τα στελέχη μας στο παρελθόν, ακούστε τι λένε οι δικοί σας Υπουργοί, ακούστε τι είπε και πρόσφατα ο Υπουργός σας της Ναυτιλίας για το πώς βλέπει τη δικιά σας Κυβέρνηση.

Όσο θα φθάνουμε κοντά στις εκλογές, τόσο θα κάνετε επίθεση, κύριε Καραμανλή, στο παρελθόν, για να καλύψετε το ανύπαρκτο και επιβλαβές για τη χώρα μας παρόν.

Πρόσφατα είχαμε μια ακόμη απόδειξη. Ο κ. Αλογοσκούφης, σε μια τεχνική επιτροπή για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, τα δύο τρίτα της διάρκειας της ομιλίας του τα αφιέρωσε στις ευθύνες του «κακού» ΠΑ.ΣΟ.Κ. του παρελθόντος. Αυτό δείχνει πόσο δεν μπορείτε πια εσείς να κυβερνήσετε σωστά αυτήν τη χώρα και τα φορτώνετε μετά από δυόμισι χρόνια –δυόμισι χρόνια που θα μπορούσατε να προωθήσετε το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης– στην προηγούμενη κυβέρνηση. Δικιά σας είναι η ανικανότητα, κύριε Καραμανλή! Δεν είναι της προηγούμενης κυβέρνησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αλλά αυτός είναι ο πραγματικός πολιτισμός σας. Είπατε ότι δεν πρέπει να διασύρουμε την εικόνα της χώρας μας, όταν μιλήσαμε για τις υποκλοπές και για το θέμα των Πακιστανών

κ.ο.κ.. Και δεν διασύρατε εσείς την εικόνα της χώρας μας με το θέμα της απογραφής, με το θέμα του «Βασικού Μετόχου», με το θέμα του πώς αντιμετωπίζετε την εξωτερική πολιτική; Αυτός δεν είναι διασυρμός, αγαπητοί συνάδελφοι; Είναι ένας πολιτισμός πρωτόγονος και αδίστακτος. Να εξυπηρετηθεί το στενό κομματικό συμφέρον, απέναντι στα γενικότερα συμφέροντα της χώρας!

Κατηγορείτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τα είκοσι χρόνια διακυβέρνησης, αλλά αυτά τα είκοσι χρόνια, φίλες και φίλοι, είναι είκοσι χρόνια εμπιστοσύνης από τον ελληνικό λαό, είναι είκοσι χρόνια έργου, έργου βεβαίως που δεν αναγνωρίζετε εσείς, αλλά που αναγνωρίζει ο ελληνικός λαός!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Σ' αυτά τα είκοσι χρόνια, κτίσαμε κάθε θεσμό ο οποίος προστατεύει τη δημοκρατία και τον Έλληνα πολίτη. Στα δυόμισι χρόνια, προσπαθείτε να υποβαθμίσετε αυτούς τους θεσμούς, να κάνετε ό,τι θέλετε στη διοίκηση, στο κράτος, στην οικονομία και στην κοινωνία. Αυτό δεν θα περάσει και θα σας πω γιατί. Αυτό δεν θα σας το επιτρέψει ο ελληνικός λαός και ό,τι καταστρέψετε σήμερα, εμείς θα το ξανακτίσουμε αύριο. Το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα θα ξανακτίσει τους δημοκρατικούς θεσμούς, τις πρακτικές και τις λειτουργίες του, για να προστατεύσουμε τον Έλληνα πολίτη!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Πιο δυνατά, πιο ισχυρά, πιο σίγουρα και πιο δίκαια κοινωνικά η ελληνική πολιτεία!

Επιτέλους, κατανοείστε ότι δεν μπορείτε να παίζετε με τους κοινωνικούς θεσμούς, ότι αυτό το παιχνίδι υποβαθμίζει την πολιτική ζωή και δημιουργεί τεράστια ανασφάλεια και απογοήτευση στο μέσο Έλληνα.

Κυρίες και κύριοι, το 2004 σας ψήφισε ο ελληνικός λαός. Ήθελε, μετά από έντεκα χρόνια, να σας δοκιμάσει. Τώρα μετατράπηκε η Κυβέρνησή σας σε δοκιμασία για τον ελληνικό λαό, σε δοκιμασία για τους θεσμούς της δημοκρατίας, σε δοκιμασία για την Ελλάδα. Αυτή η δοκιμασία, γρήγορα θα πάρει τέλος!

Ευχαριστώ πολύ.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει η Γενική Γραμματέας και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας):

Επειδή μιλάμε για τη δημοκρατία σε σχέση με τα λαϊκά δικαιώματα και όχι για τα δικαιώματα των κομμάτων εξουσίας στον κρατικό μηχανισμό, θέλω να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα.

Όταν λέμε δημόσια παιδεία και δημόσια υγεία, εμείς προσθέτουμε και τη λέξη «δωρεάν», γιατί η λέξη «δημόσια» από μόνη της δεν λέει τίποτα και αυτό έχει αποδειχθεί σ' ένα πολύ μεγάλο μέρος των χωρών της γης όπως και στην Ελλάδα. Και λέμε δωρεάν για όλους και για όλες, γιατί αν αρχίσουμε και βάζουμε εξαιρέσεις, αυτές οι εξαιρέσεις θα πάνε μακριά και θα συμπεριλάβουν, έτσι όπως γίνεται, ένα μεγάλο μέρος των λαϊκών στρωμάτων. Βεβαίως, λέμε και «σύγχρονη». Αλλά ας μην το αναπτύξω αυτό, γιατί η λέξη «σύγχρονος» είναι σχετική για το κάθε κόμμα.

Δεύτερον, εμείς προσθέτουμε και κάτι άλλο. Δεν είναι προς όφελος της δημόσιας παιδείας και υγείας κατ' αρχήν ούτε η συνύπαρξη με τον ιδιωτικό και επιχειρηματικό τομέα. Βεβαίως, όλα τα κόμματα τα οποία στηρίζουν το σημερινό σύστημα, καταλαβαίνω ότι δεν μπορούν να μιλήσουν εναντίον του ιδιωτικού, του επιχειρηματικού τομέα. Αλλά στες τον θεωρούν ως τον αποφασιστικό φορέα ανάπτυξης. Όμως, να ξεκαθαρίσουμε και το ερώτημα: Ποια είναι η σχέση του ιδιωτικού, του επιχειρηματικού τομέα μ' αυτό που λέγεται «δημόσιο»; Η ζωή έχει δείξει, ιδιαίτερα τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, ότι οι επιχειρηματίες δεν επιδιώκουν την εξαφάνιση του δημόσιου τομέα υγείας και παιδείας. Αντιθέτως, θέλουν να υπάρχει, διεκδικούν μάλιστα και αύξηση της κρατικής επιχορήγησης, ακριβώς για να μπορούν να εκμεταλλεύονται τομείς και υπηρεσίες του με το αζημίωτο.

Γι' αυτό, θεωρούμε ως κόμμα –και το λέμε περισσότερο

εκτός Βουλής, γιατί εντός Βουλής νομίζω ότι καταλαβαίνομαστε, άλλο ότι καμιά φορά κάνουμε πως δεν καταλαβαίνομαστε-ότι το να λέει κανείς «δημόσια, δωρεάν λαϊκή παιδεία και υγεία» είναι ένα πράγμα.

Με το να λέει «Άσε τώρα τα μη κρατικά πανεπιστήμια, σημασία έχει τα κρατικά πώς είναι», κατά τη γνώμη μας, ή έχει άγνοια ή κοροϊδεύει τον κόσμο.

Επειδή έθιξα το θέμα της παιδείας, θέλω να σταθώ στο ζήτημα της επικαιρότητας, που έχει σχέση με τα αποτελέσματα των εξετάσεων και με τους λεγόμενους «κομμένους». Πραγματικά από μια πρώτη και τυπική, όπως είμαστε όλοι διαπαιδαγωγημένοι να κάνουμε, προσέγγιση των πραγμάτων, είναι λογικό όσοι παίρνουν πάνω από τη βάση να μπαίνουν και όσοι παίρνουν κάτω από τη βάση να μην μπαίνουν. Αυτό, άλλωστε, ισχύει πάντοτε.

Εμείς, όμως, θέλουμε να θέσουμε έναν άλλο προβληματισμό, γιατί θέλουμε να σταθούμε στο πλευρό αυτών που θεωρούνται «κομμένοι» και δεν συμφωνούμε μ' αυτά τα μέτρα που παίρνονται, όπου μ' ένα νόμο υποτίθεται ότι επιλύεται το ζήτημα της ποιότητας των εισαγομένων. Ένας νόμος που φαίνεται λογικός και εφαρμόζεται «μπαμ και κάτω», δεν είναι ούτε λογικός ούτε το «μπαμ και κάτω» ισχύει.

Να πάμε λίγα χρόνια πίσω. Επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. έγινε μεγάλη διακήρυξη, η οποία μάλιστα ενθουσίασε, για ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστήμια. Εμείς τότε ειρωνευτήκαμε αυτή τη θέση και είπαμε ότι δεν θα εφαρμοστεί και μάλιστα τότε στη Βουλή –το θυμάμαι πάρα πολύ καλά- φέραμε ορισμένα στοιχεία και επιχειρήματα και αποδεικνύαμε ότι θα μειωθεί ο αριθμός των εισαγομένων στην ανώτατη παιδεία.

Μετά άρχισαν κάτι «κόψε-ράψε» όσον αφορά τις εξετάσεις. Μετά μπήκαν οι πρυτανικές αρχές –ένα μεγάλο μέρος αυτών ενταγμένες στο πνεύμα της Μπολόνια- διακήρυξαν ότι πρέπει να καταργηθούν οι Πανελληνίες Εξετάσεις, άρχισαν να το συζητούν όλοι –γιατί άμα δεν τα συζητήσεις αυτά, δεν είσαι μοντέρνος- και να λένε ότι πρέπει να γίνουν οι εξετάσεις κατά πανεπιστήμιο και κάθε πανεπιστήμιο θα κανόνιζε αν θέλει από «18» και πάνω, από «17» και πάνω κ.λπ.. Δηλαδή, η ταξικοποίηση, που θα ενταθεί τώρα πρέπει να περάσει και μέσα από τις εισαγωγικές εξετάσεις.

Άλλωστε οι πρυτανικές αρχές, με βάση την αυτονομία ως «μαγαζάκι» βλέπουν το πανεπιστήμιο. Δεν είναι ενταγμένα μέσα στη γενικότερη πορεία της κοινωνίας και σου λέει ότι «Εγώ θα κανονίσω ποιους θα έχω εισαγόμενους». Γενικώς, όλοι έμπαιναν σ' αυτήν τη συζήτηση. Μάλιστα, εμείς θεωρηθήκαμε αρνητικοί, γιατί σχολιάζαμε αρνητικά ή γιατί συζητούσαμε επί άλλης βάσης τα θέματα αυτά.

Εν τω μεταξύ, τα προηγούμενα χρόνια σε κάθε κωμόπολη έγινε και ένα Τ.Ε.Ι. και αυτό θεωρήθηκε αποκέντρωση της παιδείας και λαϊκό μέτρο. Βλέπω τον κ. Ευθυμίου απέναντί μου. Ληξούρι και Αργοστόλι, έχουν δύο Τ.Ε.Ι..

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Διαφωνούσαμε από τότε, κυρία Παπαρήγα. Διαφωνούμε και τώρα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Θυμάται ο κ. Ευθυμίου ένα πρωί που τον πήρα τηλέφωνο και που του προτάθηκε και ποια αοιδό να προσλάβει στο Τ.Ε.Ι. Ληξουρίου, διότι άνοιξε το Τ.Ε.Ι. και καθηγητές δεν έβρισκαν. Όμως, εγώ είπα ότι τώρα έχουμε αοιδούς που μπορούν να διδάξουν και μουσική στα Τ.Ε.Ι..

Δεύτερον, δεν είναι μόνο τα Τ.Ε.Ι. που αναπτύχθηκαν. Κάθε χρόνο γίνονται και νέα τμήματα στα πανεπιστήμια, και επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. και επί Νέας Δημοκρατίας. Τα κριτήρια, ειλικρινά δεν τα ξέρω. Τα κριτήρια τα γενικά, τα ξέρουμε. Γιατί δημιουργήθηκε αυτή η έδρα, δεν ξέρω. Ή κάποιος είχε κάνει ένα διδακτορικό και έπρεπε να του φτιάξουμε και μια έδρα, με αντικείμενο –όμως δεν ξέρω, επιστημονικά θεωρούνται όλα, άμα έχεις πτυχίο θεωρείς και επιστήμονας σήμερα- το οποίο δεν είχε σχέση με τις ανάγκες αυτού που λέμε «ανάπτυξη για το λαό» σε ετούτο τον τόπο.

Έχουμε γενική υποβάθμιση της παιδείας. Οι ευέλικτες δε ζώνες που εισάγονται τώρα, θα οδηγήσουν σε καθετοποίηση

αυτής της υποβάθμισης. Φθάσαμε στο σημείο πραγματικά να γίνονται εξετάσεις και με το βαθμό 5 να μπαίνουν σε Τ.Ε.Ι.. Φθάσαμε στο σημείο βεβαίως πάρα πολλά παιδιά, χιλιάδες παιδιά, να μπαίνουν σε μια σχολή και να μη θέλουν να τη συνεχίσουν. Δεν τους άρεσε, η επιλογή ήταν αναγκαστική. Δηλαδή κάναμε έναν πίνακα και είναι ΠΡΟ-ΠΟ το που θα μπεις.

Εδώ, λοιπόν, δημιουργείται ένα μείζον ζήτημα, που δεν λύνεται σύμφωνα με το αν έχει κάποιος τη βάση ή αν είναι κάτω από τη βάση, διότι καθαρά, κυρία Υπουργέ Παιδείας, η ευθυμία είναι συσσωρευμένη και μακρόχρονη. Οι εξετάσεις είναι εξετάσεις επιλογής, δεν είναι εξετάσεις αξιολόγησης γνώσεων και ικανότητας για να γίνεις ή να μη γίνεις επιστήμονας. Αν ήταν έτσι, να το συζητάγαμε. Γιατί, -κοιτάξε να δείτε- και εμείς σαν κόμμα μπορεί να έχουμε τις όποιες απόψεις, αλλά δεν ταυτίζουμε το πτυχίο του επιστήμονα με την επιστήμη. Έχει αλλάξει η κατάσταση. Το να είναι ένας επιστήμονας δεν λέει τίποτα από μόνο του γιατί σήμερα κι αυτός που κάνει μια απλή δουλειά, μπορεί να έχει και πτυχίο. Εμείς θέλουμε και υδραυλικούς με πτυχίο και οικοδόμους με πτυχίο, αλλά η επιστήμη σήμερα –με την κυριολεξία του όρου- έχει σχέση πιο πολύ με την έρευνα ή γίνεται πολύ πιο σύνθετη διανοητική δουλειά. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να έχουν μόρφωση σε επίπεδο πανεπιστημίου ακόμα και σε επαγγέλματα τα οποία θεωρούνταν ότι ήταν μόνο χειρωνακικά.

Εν πάση περιπτώσει, αυτές οι εξετάσεις είναι επιλογής και όχι αξιολόγησης. Και τα κριτήρια επιλογής, δεν είναι αντικειμενικά όσον αφορά το ποιος πρέπει να μπει ή να μην μπει.

Δεύτερον, εμείς είχαμε προτείνει, ανάμεσα στο λύκειο και στο πανεπιστήμιο, να υπάρχει αυτό που λέμε «μεταλυκειακές σπουδές» για ορισμένα επαγγέλματα, που το αντικείμενό τους δεν ανήκει στο πανεπιστήμιο και όχι αυτά τα αδιαβάβητα Ι.Ε.Κ., Τ.Ε.Ι. κ.λπ. όπως τα έχουν κάνει, γιατί υπάρχει ένα ζήτημα: Μετά από το λύκειο, ο άλλος θέλει να κάνει κάτι παραπάνω. Δεν είναι υποχρεωτικό όλος ο ελληνικός λαός να περάσει στο πανεπιστήμιο. Αυτή είναι μία πολύ ελπίστικη αντίληψη. Όμως, έχει δικαίωμα το κάθε παιδί να πάει στο πανεπιστήμιο, εφόσον το θέλει και αυτό δεν πρέπει να καθορίζεται από την οικονομική θέση της οικογένειάς του και τη δική του.

Να σας πω και κάτι άλλο; Ζούμε σε μία κοινωνία, η οποία υποτιμά τον εργάτη, την εργατική τάξη. Την βλέπει υποτιμητικά. Όποιος έχει ένα μεταπτυχιακό και δουλεύει σε κάποια υπαλληλική θέση, αυτός έχει κοινωνική καταξίωση. Επομένως, υπάρχουν πολλοί γονείς που τα δίνουν όλα και για να βρει δουλειά το παιδί τους, αλλά και για την καταξίωση, διότι το να είσαι οικοδόμος ή υδραυλικός, είναι κάτι κατώτερο. Αυτή είναι η κοινωνία. Πρέπει να είσαι από γιατρός και πάνω, να ξέρεις Πληροφορική, να έχεις πάει στο Χάρβαρντ, να έχεις κάνει μεταπτυχιακά, διδακτορικά. Έτσι είναι. Αυτή είναι η κοινωνία.

Έρχομαι στο «διά ταύτα». Όλα αυτά τα πράγματα οδηγούν στο να έχουμε χιλιάδες παιδιά με κάτω από τη βάση. Τι θα κάνουμε μ' αυτά τα παιδιά; Να ξαναδώσουν. Ξανά φροντιστήρια. Μετά, ενδεχομένως, μπορεί να αλλάξουν και τα εξεταστικά συστήματα.

Για μας λοιπόν –θα σας το πω καθαρά- προέχει να σπουδάσουν, γνωρίζοντας βεβαίως ότι το επίπεδο σπουδών είναι υποβαθμισμένο, γνωρίζοντας ότι θα απογοητευθούν, ότι δεν θα βρουν δουλειά, γνωρίζοντας ότι οι θυσίες που κάνουν οι γονείς, είναι πολύ πάνω από το αντίκρισμα των γνώσεων και των δικαιωμάτων που θα αποκτήσουν τα παιδιά τους, αλλά η λύση σ' αυτό το περίπλοκο πρόβλημα, δεν είναι το «Με «10» και πάνω μπαίνεις και με «10» και κάτω μένεις».

Εμείς δεν είμαστε υπέρ της κατάργησης των εξετάσεων, αλλά είναι πολύ πιο σύνθετο το ζήτημα, από τη στιγμή που κοστίζει η παιδεία, κοστίζει η παραπαιδεία, κοστίζουν τα φροντιστήρια, η ανεργία μεγαλώνει και η ανασφάλεια μεγαλώνει. Έχουμε σοβαρά προβλήματα ανασφάλειας, αν θέλετε, αυτήν τη στιγμή στην ίδια τη νεολαία. Δεν μπορεί να λύσουμε το ζήτημα με το «Με «10» μπαίνεις και με το «9,9» δεν μπαίνεις. Για να δημιουργήσουμε ένα σύστημα αντικειμενικής αξιολόγησης και όχι δαρβινικής επιλογής, χρειάζονται πολλά άλλα πράγματα, τα οποία σήμερα δεν υπάρχουν.

Να πω και κάτι άλλο. Κοιτάξτε, δεν είναι εγωιστικό κάποιος να πάρει πίσω κάτι. Και εμείς πολλές φορές για ένα πράγμα λέμε έτσι και όταν η ζωή μας διαψεύδει, τα λέμε αλλιώς. Εμείς σήμερα βγαίνουμε και κάνουμε, αν θέλετε, και κριτική στο σοσιαλισμό που γνωρίσαμε. Όχι από τη δική σας τη σκοπιά, αλλά πάντως κάνουμε κριτική. Τι θα πούμε; Κάποτε τον εξιδανικεύσαμε, σήμερα που κάνουμε κριτική, θα αυτοκοροϊδευτούμε;

Όχι, αυτό δεν είναι κακό και δεν θα συμφωνήσω μ' αυτό που γίνεται με τις εφημερίδες της Αντιπολίτευσης, που από τη μια μεριά σας λένε: «Πάρτε πίσω το νομοσχέδιο» και μετά, άμα πάρτε κάτι πίσω, έστω και μεσοβέζικα, σας λένε: «Α, το πήρατε πίσω, γιατί δεν το παίρνατε από την αρχή;» Και αρχίζει η κοροϊδία. Ας μη δημιουργούνται τέτοια συμπλέγματα. Εάν χρειαστεί να το πάρτε πίσω το «10», να το πάρτε. Είναι μία πίεση αυτή που δέχεστε. Η πίεση είναι σωστή, να το πάρτε πίσω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Σωστό. Είναι πολύ σωστό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Δεν μπορεί να πηγαίνουμε σ' αυτήν τη λογική. Και παλαιότερα έτσι έκανε η Νέα Δημοκρατία, αλλά και εσείς έτσι κάνατε. Όταν κάποιος πάρει κάτι πίσω, αρχίζει η κοροϊδία. Αν χρειαστεί να πάρεις κάτι πίσω, να το πάρεις, ακόμα και αν το πάρεις, γιατί δέχτηκες πίεση. Δεν είναι κακό να δεχτείς πίεση, με συγχωρείτε δηλαδή. Αρκεί να είναι έστω μερικά σωστά αυτό το μέτρο, γιατί δεν θα είναι αυτό που ουσιαστικά θα λύσει το ζήτημα. Εμείς σας ζητάμε να το πάρτε πίσω.

Και θα σας πω και κάτι, για να τελειώσω. Εμείς δεν αντλούμε το κύρος μας και τη δύναμή μας ως κόμμα από τη φθορά των άλλων κομμάτων. Εμείς θα την αντλήσουμε τη δύναμη από το κύρος που θα αποκτήσουμε εμείς στο μεγαλύτερο μέρος του λαού, όταν θα τα καταφέρουμε και εμείς ή θα πειστεί ο ίδιος ο λαός.

Επομένως, δεν μπορούμε να κάνουμε μία επιφανειακή αντιπαράθεση, παίζοντας σαν τα μικρά παιδιά για το ποιος τράβηξε από τη μια μεριά το σκοινί και ποιος όχι. Εάν αυτό το πράγμα μπορεί να αντιμετωπιστεί, ώστε αυτά τα παιδιά να μη βρεθούν ξεκρέμαστα, ας γίνει, λέγοντας όμως ότι δεν λύνεται το ζήτημα καταργώντας τις βάσεις ούτε καταργώντας τις εξετάσεις. Θέλει πιο ουσιαστική προσέγγιση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρία Πρόεδρε, ο Πρωθυπουργός απάντησε στην αυστηρή κριτική και στις σοβαρές προειδοποιήσεις που έκανα, σχετικά με την εμμονή της Κυβέρνησης σε μια τακτική επιβολής ρυθμίσεων στην πανεπιστημιακή κοινότητα και τους φοιτητές και στην ενδεχόμενη εμμονή της στην αναθεώρηση του άρθρου 16.

Θέλω να πω ότι όσο αυστηρή κριτική και να κάνω, οφείλω να υπογραμμίσω ότι έχουμε μία Κυβέρνηση φοβερά αποτελεσματική, όπου ο λόγος του Πρωθυπουργού δεν προλαβαίνει να βγει στον αέρα και γίνεται πράξη. Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι αν έχουμε ισχυρό φοιτητικό κίνημα και αν βγει η νεολαία στους δρόμους και αν η νεολαία έχει ιδανικά και αν παλέψει για ορισμένα ζητήματα, θα γίνουν τα πράγματα «γυαλιά-καρφιά». Και έγιναν «γυαλιά-καρφιά».

Συγχαρητήρια, κύριε Πρωθυπουργέ. Στα Προπύλαια η Αστυνομία επιτέθηκε με δακρυγόνα ενάντια στη φοιτητική διαδήλωση και συνελήφθησαν οι φοιτητές Κουλουφάκος και Στεργιούλας από μία Αστυνομία η οποία είναι ιδιαίτερα προκλητική. Και ας σταματήσει πια το παραμύθι –και να το πούμε και παρουσία του Υπουργού Δημόσιας Τάξης- με τις ομάδες, τις μικρές και ολιγάριθμες εκείνες ομάδες βίας, τις οποίες αξιοποιεί ο μηχανισμός καταστολής, προκειμένου να επιτίθεται στο σώμα των ειρηνικών διαδηλωτών.

Ο κύριος Πρωθυπουργός, όταν μιλάει για «γυαλιά-καρφιά», εκφράζει ...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Καταδικάστε τις ομάδες τώρα!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού

Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Και εσείς....

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Αν μπορείτε, καταδικάστε τες τώρα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, δεν έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Μιλώ για τις δυνάμεις καταστολής. Να πάτε να τις μαζέψετε!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Όχι περιγραφές. Σας προκαλώ να τις καταδικάσετε τις ομάδες, αν μπορείτε, τώρα!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Να πάτε να τις μαζέψετε, αντί να είστε εδώ μέσα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ πάρα πολύ κύριοι συνάδελφοι.

Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ να καθίσετε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Να τις καταδικάσετε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, καθίστε και ηρεμήστε. Σας παρακαλώ πολύ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Να αφήσετε ελεύθερους τους φοιτητές!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Να τις καταδικάσετε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να απευθύνεστε προς το Σώμα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Αφήστε τα αυτά. Σας είπα ότι αυτές οι ομάδες βίας δεν έχουν καμία σχέση με τις αξίες της ειρήνης και της δημοκρατικής διεκδίκησης που εκφράζει ο Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Και το ξέρετε αυτό! Και τις αξιοποιείτε!

Και αν δεν είχατε τέτοιους, θα τους ανακαλύπτατε και θα τους κατασκευάζατε. Είναι ντροπή σας!

«Γυαλιά καρφιά», όμως, είπε ο κύριος Πρωθυπουργός και αυτό εκφράζει την αντίληψη της παράταξής σας απέναντι στο νεολαιίστικο κίνημα, σε όλη την ιστορία. Γυαλιά καρφιά η ΕΠΟΝ, γυαλιά καρφιά –βλέπω και τον κ. Κακλαμάνη- η νεολαία Λαμπράκη και η ΕΔΗΝ, γυαλιά καρφιά η γενιά του Πολυτεχνείου, γυαλιά καρφιά οι νεολαίοι σήμερα που βγαίνουν στους δρόμους. Γιατί; Για ποιο λόγο;

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Μπράβο, Πρόεδρε. Μπράβο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Πρέπει να καταλάβετε καλά, κύριε Πρωθυπουργέ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Τι παριστάνετε, κύριε Κουλούρη; Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, αντιδράτε σε μένα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Καθίστε κάτω. Καθίστε κάτω και μη διακόπτετε.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Στην επίθεση που έκανε ο κύριος Υπουργός δεν αντιδράσατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Καθίστε κάτω και μη διακόπτετε.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Εμείς είμαστε πολύ ευαίσθητοι στις επιθέσεις της Αστυνομίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Καθίστε κάτω, κύριε Κουλούρη, θα σας ανακαλέσω στην τάξη. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Αυτό που σας λέω εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ πάρα πολύ, καθίστε κάτω. Και αν δεν μπορείτε να ανεχθείτε το διάλογο εδώ, να βγείτε έξω. Σας παρακαλώ πολύ.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Να είστε δίκαιη προς κάθε κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Καθίστε κάτω ή βγείτε έξω, κύριε Κουλούρη.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Η επίθεση της Αστυνομίας ήταν πρό-

κληση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Κουλούρη, ηρεμήστε. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης μίλησε απαξιωτικά για τον Πρόεδρο του Συνασπισμού. Είχατε υποχρέωση να τον διακόψετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Θα σας ανακαλέσω στην τάξη, κύριε Κουλούρη.

Κύριε Πρόεδρε του Συνασπισμού, συνεχίστε παρακαλώ προς το Σώμα και μη δίνετε σημασία στο τι λέει ο κ. Κουλούρης.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Τι είναι αυτά που λέτε, κυρία Πρόεδρε; Απαξιωτικά θα μιλήσετε εσείς;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Αυτό που είπα, κύριε Κουλούρη. Καθίστε κάτω.

Συνεχίστε, σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Με ποιο ανάστημα θα μιλήσετε απαξιωτικά;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Καθίστε κάτω, κύριε Κουλούρη, και μην οξύνετε τα πράγματα. Καθίστε κάτω.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Εγώ σας σέβομαι, κυρία Πρόεδρε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρία Πρόεδρε, ας συνεχίσουμε. Είναι φυσική η ένταση και νομίζω ότι είναι φυσικό, η ένταση να έρχεται μέσα στο Κοινοβούλιο, γιατί δεν είναι μια απλή βόλτα κάποιων νέων ανθρώπων. Είναι ένα καινούργιο γεγονός που σφραγίζει την πορεία της χώρας μας.

Γ' αυτό θέλω να σας πω, κύριε Πρωθυπουργέ, μελετήστε το ρόλο που έπαιξε το φοιτητικό και το νεολαιίστικο κίνημα στις ίδιες τις πολιτικές εξελίξεις. Μελετήστε το αυτό. Και σε χρόνια κοινοβουλευτικής διακυβέρνησης και σε χρόνια ακραίας, αυταρχικής διακυβέρνησης, η παρουσίαση, η ανάδειξη, η ανάδυση ενός αυτόνομου, μαζικού, ενωτικού φοιτητικού κινήματος ήταν η σπίθα που ξεπήδησε από τα πανεπιστήμια, άλλαξε όλη την κατάσταση και δημιούργησε δυνατότητες. Πάντοτε δυνατότητες δημιούργησε στον τόπο και ήταν ένας μοχλός προόδου και ένας μοχλός δημοκρατίας και ένας μοχλός ελευθερίας.

Δεν μπορεί επομένως, όταν βλέπετε το φοιτητικό κίνημα -και σας είπα πριν ότι θα βγουν στο δρόμο μαθητές, ανεργιοί, μη εργαζόμενοι, καταπιεσμένοι, μαζί με τους φοιτητές, μαζί με όλους τους εργαζόμενους- ο πρώτος συνειρμός που θα κάνετε να είναι οι λέξεις «γυαλιά-καρφιά». Άλλους συνειρμούς θα έπρεπε να κάνετε, σχετικά με δημοκρατία, με ελευθερία, με προκοπή του τόπου, με άνοιγμα νέων δυνατοτήτων κ.λπ..

Γ' αυτό σας καλώ να συναισθανθείτε τις ευθύνες σας, να αφήσετε τη λογική της κατασταλτικής αντιμετώπισης, που φαίνεται ότι ανέδειξε τώρα εδώ ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, να προβληματιστείτε και να διευκολύνετε την κατάσταση, όχι μόνο στα θέματα που αφορούν στο νόμο-πλαίσιο, όπου εκεί οφείλτε να ακούσετε τις θέσεις και τις προτάσεις για την ακόμη καλύτερη ρύθμιση αυτών των ίδιων που ζουν μέσα στα πανεπιστήμια, αλλά να έχετε και την ευκαιρία, την επόμενη βδομάδα, στην πρώτη συζήτηση που θα γίνει σχετικά με την Αναθεώρηση του Συντάγματος να πείτε «δεν επιμένουμε στην αναθεώρηση του άρθρου 16» και ότι θα γίνει μια κοινή προσπάθεια όλων των δυνάμεων για την αναβάθμιση, την ποιοτική άνθηση των ελληνικών πανεπιστημίων.

Είπατε, όμως, κάτι το οποίο είναι σωστό και απευθύνομαι στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Λέτε «εξάλλου, δεν πάμε εμείς να επιβάλουμε μονομερώς τη θέση μας. Την έχουμε διατυπώσει. Με τις διαδικασίες που προβλέπονται χρειάζεται μια ευρύτερη διακομματική συναίνεση». Αυτή την διακομματική συναίνεση οποία φαίνεται να έχετε σήμερα και η οποία πρέπει να σταματήσει, κατά τη γνώμη μου.

Δηλαδή, αυτήν τη στιγμή έρχεστε σε αντιπαράθεση όχι μόνο με τη νεολαία και τους φοιτητές, αλλά με όλες τις αξίες που εκφράζουν αυτοί που λένε «ελευθερία στις κινητοποιήσεις, δημόσιος χώρος, να μη μπουν παντού τα επιχειρηματικά ιδιωτικά συμφέροντα». Με αυτές τις θέσεις νομίζω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρέπει να αναλογιστεί αν θα συμπαραταχθεί ή όχι. Εμείς καλούμε για άλλη μια φορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Συνεχίστε με τους νέους και τις νέες, που πολλοί από αυτούς σήμερα ακολουθούν αξίες,

ιστορίες, παραδόσεις, θέσεις του χώρου σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν σταμάτησε ποτέ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να είναι με τους νέους. Το ξέρετε καλά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Να πάρει μια σαφή θέση, η οποία θα κλείσει το σχέδιο της Νέας Δημοκρατίας να περάσει ο ιδιωτικός χώρος και η ιδιωτική κερδοσκοπία μέσα στα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Μία τοποθέτηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι τελικά τάσσεται ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16, ότι τάσσεται υπέρ της υπεράσπισης του δημόσιου πανεπιστημίου είναι κάτι το οποίο θα διευκολύνει τα πράγματα.

Δεν πρέπει τα δημόσια πανεπιστήμια και ο χώρος των πανεπιστημίων να γίνουν σαν το χώρο της τηλεόρασης. Αυτός είναι ο δρόμος. Υπάρχει η δημόσια τηλεόραση. Υπάρχει η δημόσια, υποτίθεται, ρύθμιση και εποπτεία, υπάρχει και η ιδιωτική πρωτοβουλία, η οποία υποτίθεται ότι ελέγχεται και η οποία μπορεί να λειτουργήσει μέσα σε κανόνες, και βλέπουμε τα αποτελέσματα. Έχει σχέση με τη συζήτηση περί δημοκρατίας, γιατί είναι μία σφαίρα εκτός ελέγχου, μία σφαίρα που τα οικονομικά συμφέροντα κάνουν ό,τι θέλουν, είναι ένας χώρος που προσβάλλεται κάθε έννοια ύπαρξης δημοκρατικής πολιτείας. Υπάρχουν αποφάσεις του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου, οι οποίες καταδικάζουν τους σταθμούς όχι μόνο για εμάς, για το Συνασπισμό της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, αλλά και για άλλα κόμματα, όπως το Κ.Κ.Ε., σχετικά με την παρουσίασή τους και δεν εφαρμόζουν αυτούς τους νόμους. Υπάρχουν αποφάσεις που λένε ότι κάποια εκπομπή πρέπει να πάει βράδυ, γιατί είναι άγρια εκπομπή και δεν μπορεί να τη βλέπει η νεολαία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτοί είναι κράτος εν κράτε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Υπάρχουν αποφάσεις, για να διακοπεί η εκπομπή, αλλά δεν την εφαρμόζουν και συνεχίζεται. Είναι κράτος εν κράτε. Είναι κράτος μέσα στη δημοκρατία, ένα κράτος το οποίο φοβάστε να αντιμετωπίσετε, παρ' ότι το είχατε αναδείξει σαν ένα κεντρικό στοιχείο της πολιτικής σας. Φοβάστε. Πιέζουν τους πολιτικούς, απειλούν και ατομικά, έχουν τις προτιμήσεις τους για το ποιος θα είναι στην τηλεόραση όχι μόνο από κόμματα, αλλά και από Βουλευτές, ποιος θα είναι και ποιος δεν θα είναι. Μην ανοίξετε το στόμα, θα μπεις στη μούρη λίστα. Εκεί δείξτε το θάρρος σας και όχι απέναντι στους φοιτητές και τις φοιτήτριες, που είναι τα χελιδόνια που θα φέρουν την άνοιξη στη χώρα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής, για να τριτολογήσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κατ' αρχάς, να ξεκαθαρίσουμε κάποια απλά πράγματα. Διαμαρτυρήσθε, κύριε Παπανδρέου, όταν μιλούμε για την κατάσταση που κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε. Να πω, λοιπόν, ευθέως για μια ακόμη φορά ότι εμείς δεν αρνούμαστε ότι υπήρξαν και θετικές εξελίξεις στα χρόνια που πέρασαν και δεν ισοπεδώνουμε τίποτα. Αναγνωρίζουμε όποια θετικά βήματα έγιναν, τιμούμε, αν θέλετε, και σεβόμαστε τον κόσμο που σας είχε πιστέψει. Αντιλαμβάνομαι, όμως, ότι από τη μία γυρνάτε ή επιχειρείτε να γυρίσετε δεκαετίες πίσω για να ζωντανέψετε όρους και διαχωριστικές γραμμές που παρελθόντος και από την άλλη σας ενοχλεί κάθε αναφορά στις πραγματικές πολιτικές ευθύνες. Θέλετε να επιβάλλετε σιωπή. Να μη θυμάται κανένας, να μην ξέρει ο πολίτης πώς και γιατί δημιουργήθηκαν τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο τόπος.

Ισχυρίζεστε ότι μιλούμε για το παρελθόν. Στο βαθμό που ως παρελθόν εννοείτε το «σύστημα ΠΑ.ΣΟ.Κ.» συμφωνούμε απόλυτα. Οι συνέπειες της πολιτικής σας, όμως, δεν είναι παρελθόν. Τις πληρώνει ακόμα ο πολίτης, τις υφίσταται η οικονομία, τις αντιμετωπίζει η πολιτεία; Ξεκάθαρα, λοιπόν, πράγματα. Όσο υπάρχουν οι συνέπειες των πράξεών σας, όσο υπάρχουν τα προβλήματα, θα μιλούμε και για τα προβλήματα και για τα αίτια που τα δημιουργήσαν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλιώς, τίποτα δεν αλλάζει. Δεν αντιμετωπίζετε τα προ-

βλήματα με απόκρυψη, με άγνοια, με σιωπή. Είμαστε υποχρεωμένοι να μιλούμε και για την κατάσταση που κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε και για την εξέλιξή της. Είναι ανάγκη να ξέρει ο πολίτης τι άλλαξε και τι αλλάζει, να κρίνει, να συγκρίνει και να καταλήγει στα συμπεράσματά του.

Και κάτι ακόμα. Αν σας ενοχλεί τόσο πολύ το παρελθόν σας, συνεχίστε αυτό που είχατε ξεκινήσει κάποια στιγμή, όταν διεκδικούσατε τη διαδοχή. Αποδοκιμάστε το ανοιχτά και ευθέως.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι τώρα στο μεγάλο και επίκαιρο θέμα της παιδείας. Ένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το κεντρικό ερώτημα από το οποίο αρχίζει και η συζήτηση και η ανάπτυξη πρωτοβουλιών. Χρειάζονται ή όχι αλλαγές στην ανώτατη εκπαίδευση; Ναι ή όχι; Απλά πράγματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σε αυτό καλούμαστε πριν απ' όλα να δώσουμε απάντηση και να απαντήσουμε όλες και όλοι με ειλικρίνεια, με υπευθυνότητα, με συναίσθηση κοινωνικής ευθύνης, με πραγματικά προοδευτική αντίληψη.

Συμφωνούμε να ή όχι ότι η κατάσταση που διαμορφώθηκε στην ανώτατη εκπαίδευση είναι κατώτερη των περιστάσεων; Αδικεί να ή όχι τους νέους ανθρώπους στον τόπο μας; Στοιχίζει να ή όχι ακριβά στις οικογένειές τους; Υπάρχει κανείς που είναι ικανοποιημένος από την κατάσταση των τελευταίων χρόνων; Ποιος βολεύεται με τη συντήρηση αυτής της κατάστασης;

Και κάτι ακόμα. Θέλουμε ή δεν θέλουμε να αναγνωρίζονται αύριο τα πτυχία των νέων μας σε ολόκληρη την Ευρώπη; Είναι ή δεν είναι ανάγκη να αναβαθμιστεί το δημόσιο πανεπιστήμιο; Σε αυτά τα ερωτήματα οφείλουμε μια απάντηση όλες οι πολιτικές δυνάμεις, χωρίς κινδυνολογίες και χωρίς ωραιοποιήσεις. Θέλω όμως κάποια πράγματα να τα υπογραμμίσω.

Οι αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις στο χώρο της παιδείας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν σχεδιάζονται με κάποια δογματική προσήλωση. Σχεδιάζονται όπως απαιτεί το νέο ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον. Σχεδιάζονται έτσι ώστε να εγγυώνται όφελος σε όλους τους φοιτητές μας, στις οικογένειές τους, στην κοινωνία. Σχεδιάζονται γιατί δεν θέλουμε να έχουμε ανεργούς πτυχιούχους, αλλά επιστήμονες που βρίσκουν θέσεις δουλειάς, επιστήμονες που μπορούν να σταθούν, να διακριθούν, να πάνε μπροστά οπουδήποτε στην Ευρώπη. Σχεδιάζονται με στόχο να υπάρχει ποιότητα στα πανεπιστήμιά μας.

Αναφέρθηκα στη συζήτηση, προ ολίγων εβδομάδων, που είχε προκαλέσει η κ. Παπαρήγα και στους βασικούς στόχους, στους βασικούς άξονες της πρότασής μας. Η θέση μας είναι ξεκάθαρη. Χρειαζόμαστε ανώτατη δημόσια εκπαίδευση ικανή να βοηθά τους νέους να πετυχαίνουν, να αντεπεξέρχονται στις σύγχρονες προκλήσεις, να κερδίζουν τις ευκαιρίες που παρουσιάζονται μπροστά τους. Χρειαζονται αλλαγές που οδηγούν τις νέες και τους νέους μας μπροστά. Αυτή είναι η ρεαλιστική, η υπεύθυνη, προοδευτική πολιτική, η πολιτική που στοχεύει στο

μέλλον, στο αύριο, η πολιτική που έχει στο επίκεντρό της τον άνθρωπο, η πολιτική που αλλάζει, που βελτιώνει τα πράγματα, η πολιτική που εξασφαλίζει περισσότερες ευκαιρίες για όλες τις νέες, για όλους τους νέους ανθρώπους.

Το είπα στην προηγούμενη συζήτηση και θα το επαναλάβω. Επιζητήσαμε και επιζητούμε κάθε γόνιμη άποψη και ιδέα. Ήμασταν και είμαστε ανοικτοί στο διάλογο, στη σύνθεση απόψεων, στη συνένωση προσπαθειών, στην επιδίωξη του μέγιστου κοινού αποτελέσματος. Θέλουμε όμως διάλογο για την πρόοδο και όχι τη συντήρηση του χθες. Διάλογο συνεννόησης και όχι σκοπιμοτήτων. Διάλογο αποτελέσματος και όχι κωλυσιεργίας. Διάλογο για να αλλάξουμε τα πράγματα προς το καλύτερο, για να κάνουμε βήματα προς τα εμπρός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τέλος, ασφαλώς, κύριε Παπανδρέου, ο νέος πολιτικός πολιτισμός μας επιβάλλει σε όλες και σε όλους μας να κάνουμε το καθήκον μας. Συμφωνούμε απόλυτα. Να θυμίσω μόνο ότι στα καθήκοντά μας περιλαμβάνεται: Πρώτον η αυστηρή πράγματι, αλλά εμπεριστατωμένη και τεκμηριωμένη κριτική. Δεν το κάνετε.

Δεύτερον η κατάθεση συγκεκριμένων προτάσεων για τα σοβαρά προβλήματα του τόπου και των πολιτών. Δεν το κάνετε.

Τρίτον, η συμμετοχή στον ουσιαστικό διάλογο με πνεύμα συνεργασίας και σύνθεσης. Δεν το κάνετε.

Τέταρτον, η αποφυγή της χρήσης ψευδών και ανακριβιών. Δεν το κάνετε.

Πέμπτον, η αποφυγή συμπεριφοράς που οδηγεί στην πόλωση, στην οξύτητα, στο διχασμό. Ούτε αυτό το κάνετε.

Ε, καιρός είναι πλέον να ξαναδείτε τον τρόπο, με τον οποίο θα πρέπει να ασκείτε τα καθήκοντά σας.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση η οποία διεξήχθη σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής με πρωτοβουλία του Προέδρου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Γεωργίου Παπανδρέου, σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων με θέμα τη λειτουργία του κράτους και των θεσμών.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεσθε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.55' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 23 Ιουνίου 2006 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επερωτήσεως, σύμφωνα με την ημερησία διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ